

EDİTÖR

Osrtralya'yla beraber bakıyorsun; Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengarenk.
Sade bir hadise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindu, kimi Yamyam, kimi bilmem ne bela...

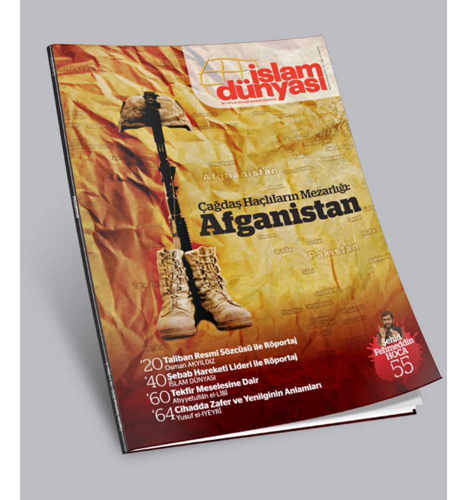
M.Âkif'in Çanakkale savaşını anlattığı bu kıtasındaki vahşilerin isimlerinden başka hiçbir şey değişmedi Afgan savaşında. Tabiri câizse emperyalist Amerika 72 milleti de cürümlerine ortak etti. Ancak mis kokulu dağlarında, kanla sulanmış özgür topraklarında önce İngilizleri, sonra Rusları toprak altına gömen mücahid Afgan halkı yüzyılımızın kibir âbidesi, yeryüzünün baş belası ve bütün dünya halkları için büyük bir tehlike olan Amerika'yı da dize getirdi. Amerika fellik fellik Afgan direnişinin temsilcisi Taliban Hareketi'ni, kah siyasi sürece dahil etmeye çalışıyor, kah müzakere ile kandırmaya çalışıyor. Silahla elde edemediğini diplomatik sahada kazanmak istiyor. Fakat Taliban mücahidlerinin çelikten iradesi hiçbir pazarlığa yer vermeden Amerika'nın koşulsuz olarak geri çekilmesini istiyor.

Ülkesini işgal etmelerine rağmen şehid Üsame bin Ladin'i (rh) teslim etmeyen Molla Muhammed Ömer aslında Müslüman bir emirde olması gereken dünyaya meydan okuma tavrının en güzel nümûnelerinden oldu günümüzde. "Bu dil, bu edâ, bu dik duruş, bu dünyaya tepeden bakış, müjdecisi zaferin!"

Dergimizin bu sayısında gerek Afganistan gerekse diğer bölgeler hakkında pek çok yazı var. Gerçekten de hadiselerin çok hızlı geliştiği İslam Dünyası'ndaki olayları iki aylık periyotla sizlere sunmak çok kolay olmuyor. Zira onlarca yazı içersinden hangisini seçeceğimize karar vermek bile başlı başlı başına bir iş. Bu sebepten dolayı bu sayımızı 72 sayfa yaptık ve inşallah önümüzdeki sayıdan itibaren sizlere yeni müjdelerimizi vermek için geri sayıma başladık.

Bir sonraki sayımızda görüşmek üzere Allah-u Teâlâ'ya emanet olunuz.

İslam Dünyası

HAZİRAN-TEMMUZ

2012

SAYI: 4

DOSYA:
Çağdaş Haçlıların Mezarlığı:
AFGANİSTAN

Haziran-Temmuz 2012 Sayı: 4
İki Aylık Dergi

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
Osman AKYILDIZ

Yayın Danışmanı:
Abdurrahman KOÇ

Yayın Kurulu:
Ahmed TURÂB
Feridun DİNÇER
Abdurrahman KOÇ
Osman AKYILDIZ

Tercüme Kurulu:
Feyzullah EMRE (İNGİLİZCE)
Feridun DİNÇER (ARAPÇA)
Selda ÖZ (İNGİLİZCE-ARAPÇA)
Cüneyt ŞEN (ARAPÇA)

Katkıda Bulunanlar:
Dr. Ekrem Hicâzi (ÜRDÜN)
Dr. Hâni es-Sibâi (İNGİLTERE)
Dr. Ali Abdu'l Âl (MISIR)
Dr. İbrahim İvaz (MISIR)
Dr. Muhammed Abbas (MISIR)
Prof. Dr. Abdullah en-Nefisî (KUVEYT)
Şeyh Hamid el-Aliyy (KUVEYT)
Şeyh Muhammed Ahmed el-Raşid (IRAK)
Defne BAYRAK (TÜRKİYE)
Ömer BELÜL (TÜRKİYE)
Dr. Muhammed Emin en-Nedvî (BURMA)

Tasarım:
İSLAM DÜNYASI

İletişim Bilgileri:
+90 216 495 88 81
islamdunyasidergisi@gmail.com

Ahmediye Mah. Gündoğdu Cad. No: 17/11
P.K: 34660 Üsküdar/**İSTANBUL**

Abonelik:
Türkiye: 12 Ay Toplam 6 Sayı 35 TL
Avrupa: 12 Ay Toplam 6 Sayı 35 EURO
Diğer Ülkeler: 12 Ay Toplam 6 Sayı 50 DOLAR

Hesap Bilgileri:

Posta Çeki:
602 95 71

TL Hesabı:
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No: 01019136-1
Şube Kodu: 35
IBAN No: TR17 0020 3000 0101 9136 0000 01

EURO Hesabı:
Albaraka Türk Üsküdar Şubesi
Hesap No: 01019136-2
Şube Kodu: 35
IBAN No: TR87 0020 3000 0101 9136 0000 02
Swift No: BTFHTRIS

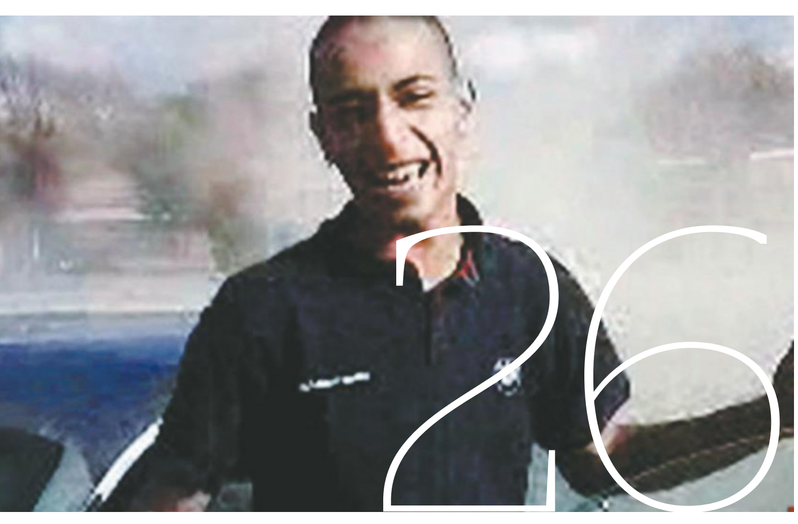
Online Abonelik:
www.kureselkitap.com

Ankara Temsilcisi:
Ömer BELÜL
+90 533 272 02 94

Baskı:
Dergah Ofset
+90 212 489 33 33

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER
İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER İÇİNDEKİLER

Dr. Eymen el-ZEVÂHİRİ

Onur ve Mukaddesat SAVAŞI

Küresel Cihad Hareketi'nin Lideri Dr. Eymen ez-Zevâhiri Afganistan cihadına dair yaptığı en son konuşmasında cihadın geldiği durumu ve düşmanın saldırganlığını artırdığını ifade etti. Zevâhiri, Amerikan askerlerinin Afganistanlı mücahidin üzerine bevletmesinin Amerika'nın gerçek yüzünü ortaya çıkardığını belirtti. Es-Sahab Medya'nın yayınladığı bu konuşmayı dergimiz için Selda Bayrak tercüme etti.

Bismillah, Allah'a hamd, Rasulullah'a, ailesine ve dostlarına salat ve selam olsun. Dünyanın dört bir yanındaki Müslüman kardeşlerim, Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Allah, internette ortaya çıkan, haçlı Amerikan domuzlarının Afgan mücahidin (Allah ona rahmet eylesin) cesedi üzerine bevlederken görüntülendikleri video vasıtasıyla Amerikalıların gerçek yüzünü ortaya çıkardı. İşte bu laik haçlı batı medeniyetinin gerçeğidir. Onların değerleri, kendileri dışındaki insanlara özellikle de Müslümanlara bakışları budur. İşte bu onların biz Müslümanlara muamele üslubudur.

Laik düşünceye ve haçlı ruha sahip batı medeniyetinin ahlak ve değerler dünyasında şaşılacak boyutta bir ikiyüzlülük var. Zira hem avurdunu şişirerek özgürlük, adalet ve insan onurunu korumaktan dem vuruyor, hem de insanlık tarihinin en aşağılık suçlarını işliyor.

Ey mücahid Müslüman Afgan halkı! İşte bu olaylar; dininize, ilahi dokunulmazlıklarınıza, onurunuza, ülkenize ve halkınıza saldıran soysuz haçlı işgalcilerin gerçek yüzünü günden güne açığa çıkarıyor. Aynı

şekilde kendi aşiretinizde de, ceplerini haram parayla doldurabilmek için bu zalimlerle işbirliği yapan, ne aşağılık, ne ikiyüzlü hain insanlar olduğunu gözler önüne seriyor. Üstelik bazıları sarıklı sakallı, soy ve mevki sahibi, ilimde derece sahibi olmuş insanlar. Ancak ne yazık ki iman konusunda münafıklık mertebesinden öteye geçememişler. Kur'an'a göre münafık kafirden daha aşağıdadır. Allahu Teala bu hususta şöyle buyurmaktadır: *"Şüphesiz ki münafıklar, cehennem ateşinin en aşağı tabakasındadırlar. Onlara hiçbir yardımcı da bulamazsın."* Bundan önce gelen ayet-i kerimelerde de şöyle buyuruyor: *"Münafıklara, kendilerine elem verici bir azap olduğunu müjdele. Onlar iman edenleri bırakıp da kâfirleri veli edinirler. Onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnızca Allah'a aittir."*

Laik düşünceye ve haçlı ruha sahip batı medeniyetinin ahlak ve değerler dünyasında şaşılacak boyutta bir ikiyüzlülük var. Zira hem avurdunu şişirerek özgürlük, adalet ve insan onurunu korumaktan dem vuruyor, hem de insanlık tarihinin en aşağılık suçlarını işliyor.

Münafıkların özelliklerinden biri de, zafer müminlerin olduğunda müminlere yaklaşmaları, kâfirlerin (zaferden) bir payı olduğunda ise onlarla dost olma çabası içine girmeleridir. Allah Subhanehu ve Teala münafıkların bu özelliğini de şu ayeti kerimelerde açıkça bildirmiştir: *"Onlar sizi gözetleyip duran kimselerdir. Eğer Allah tarafından size bir fetih (zafer) nasip olursa, "Biz sizinle beraber değil miydik?" derler. Şayet kâfirlerin (zaferden) bir payı olursa, "Size üstünlük sağlayıp sizi mü'minlerden korumadık mı?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmünü verecektir. Allah, mü'minlerin aleyhine kâfirlere hiçbir yol vermeyecektir. Münafıklar, Allah'ı aldatmaya çalışırlar. Allah da onların bu çabalarını başlarına geçirir. Onlar, namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı pek az anarlar. Onlar küfür ile iman arasında bocalayıp dururlar. Ne bunlara (mü'minlere) ne de şunlara (kâfirlere) bağlanırlar. Allah kimi saptırırsa ona asla bir çıkar yol bulamazsın. Ey iman edenler! Mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin. Kendi aleyhinize Allah'a apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?"*

Yüce Mevla'mız, münafıkların dış görünüşleri ve tatlı sözleriyle insanları aldattıklarını, hakikatte ise onların gerçek düşmanlar olduğunu buyurmuştur: *"Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider. Konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin. Onlar sanki elbise giydirilmiş kereste gibidirler. Her kuvvetli sesi kendi aleyhlerine sanırlar. Onlar düşmandır, onlardan sakın! Allah onları kahretsin! Nasıl da (haktan) çevriliyorlar!"*

Şerefli ve özgür mücahidleri, ahmak, deli ve siyasetten anlamayan kişiler olarak tanımlayanlar da münafıklardır. Oysa kendilerinin de çok bilgili olduklarını iddia ettikleri siyaset, ancak şeytanla dost olmak ve ona yardım etmekten ibarettir. *"Hani münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunan kimseler, "Bunları dinleri aldatmış" diyorlardı. Halbuki kim Allah'a tevekkül ederse hiç şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."*

Yüce Mevla, münafıkların Yahudi ve Hıristiyanları dost edindiklerini ve böylece onlar gibi olduklarını ve dünya zevklerinden mahrum olma korkusuyla onlara (Yahudi ve Hıristiyanlara) koştuklarını açıklamıştır. *"Ey inananlar! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostlarıdırlar. Sizden kim onları dost edinirse kuşkusuz o da onlardandır. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğruya iletmez. İşte kalplerinde bir hastalık (nifak) bulunanların, "Başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz" diyerek onların arasında koşup durduklarını görürsün. Ama Allah yakın bir fetih veya katından bir emir getirir ve onlar içlerinde gizledikleri şeye (nifaka) pişman olurlar. ... Ey iman edenler! Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alaya alıp oyuncak edinenleri ve öteki kafirleri dost edinmeyin. Eğer mü'minler iseniz Allah'a karşı gelmekten sakının."* Yani: Ey iman edenler! Dininizi, peygamberinizi, Kur'an'ınızı ve ilahi dokunulmazlıklarınızı alaya alanları destekçi ve yardımcı edinmeyin ve müminlere ve mücahidlere karşı onlara yardım etmeyin.

Ey Müslüman Afganlılar! Habru'l Ümme (ümmetin bilgini) ünvanlı Abdullah bin Abbas'ın (r.anhuma), münafıkları rezil rüsva edip bütün şüphe ve yalanlarını ortaya döktüğü için 'fâdıha' olarak isimlendirdiği Tevbe suresinde münafıkların özelliklerini okuyun.

Yüce Mevla'nın, içinde Nebi Muhammed (sav) zamanında münafıkların infakta bulunup savaştıklarını; ancak münafıklıkları sebebiyle yaptıklarının kendilerine fayda getirmediğini açıkladığı Tevbe suresini okuyun ve tefekkür edin. Dolayısıyla sizler de, bir taraftan 'eskiden ben de cihad ediyordum' deyip de diğer taraftan Amerikalılara destek olan ve yardım eden münafıklara aldanmayın.

"De ki: "İster gönüllü, ister gönülsüz olarak harcayın, sizden asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz fasık bir topluluksunuz. Harcamalarının kabul edilmesine, yalnızca, Allah'ı ve Rasûlünü inkar etmeleri, namaza ancak üşene üşene gelmeleri ve ancak gönülsüzce harcamaları engel olmuştur. Onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Allah bununla ancak onlara dünya hayatında azap etmeyi ve canlarının kâfir olarak çıkmasını istiyor. Kesinlikle sizden olduklarına dâir Allah'a yemin ederler. Oysa onlar sizden değillerdir. Fakat onlar korkudan ödleri patlayan bir topluluktur. Eğer sığınacak bir yer veya (gizlenecek) mağaralar yahut girilecek bir delik bulsalardı, hemen koşarak oraya kaçarlardı."

Hatta mescitler inşa ederler ve Peygamber Efendimizi (sav) inşa ettikleri bu mescitlerde namaz kılması için davet ederlerdi. *"Bir de zararlı faaliyetlerde bulunmak, küfre yardım etmek, müminler arasına ayrılık sokmak için ve öteden beri Allah ve Rasulüne karşı savaşanlara üs olsun diye mescit yapanlar vardır. Bunlar, "Bizim iyilikten başka hiçbir kastımız yok" diye de mutlaka yemin ederler. Ama Allah şâhitlik eder ki bunlar mutlaka yalancıdırlar. Onun içinde asla namaz kılma. İlk günden temeli takva (Allah'a karşı gelmekten sakınmak) üzerine kurulan mescit (Kuba mescidi), içinde namaz kılmana elbette daha layıktır. Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah da tertemiz onları sever. Binâsını takva (Allah'a karşı gelmekten sakınmak) ve onun rızasını kazanmak temeli üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa binasını çökmeye yüz tutmuş bir yarın kenarına kurup, onunla birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanan kimse mi? Allah zalimler topluluğunu doğru yola erdirmez. Kurmuş oldukları binaları, (ölüp de) kalpleri paramparça olmadıkça yüreklerinde sürekli bir kuşku olarak kalmaya devam edecektir. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."*

Ey Müslüman Afganlılar! Ey mücahid Afganlılar! Ey muhacir Afganlılar! Ey İslam dinini, kitabını ve peygamberinin hürmetini müdafaa eden aziz Afganlılar! Ey azmi ve kararlılığı işgalcilerin ardı ardına gelen hamlelerini boşa çıkaran ve her defasında işgalcileri saldırdığına pişman eden Afganlılar! Ey şerefli bir şekilde ölmekten hoşlanıp, zillet içinde yaşamaktan nefret eden Afganlılar! Kur'an'ınıza, peygamberinizin hürmetine, vatanınızın onuruna ve halkınızın şerefine saldıranlara karşı siz ne yapacaksınız? Çocuklarınız yarın size 'Baba, Kur'an'a hakaret edenlere, Allah Rasulü (sav) ile alay edenlere, ülkemizi işgal edip Müslüman kardeşlerimizi öldürenlere, mukaddesatımıza saldıranlara ve mücahitlerimizin cesetleri üzerine bevledenlere karşı sen ne yaptın?' diye sorduğunda, onlara ne cevap vereceksiniz?

"İşgalcilere karşı cihad ettim, cihad edenlere yardım ettim, işgalci güçler hezimete ve bozguna uğramış bir şekilde ülkeden kovulana kadar varımı yoğumu feda ettim" mi diyeceksiniz? Yoksa vatanınıza, milletinize ve din kardeşlerinize karşı onlarla işbirliği yaptığınızı mı söyleyeceksiniz?

Ey aziz ve şerefli Afganlılar! Gidilecek yol belli oldu. Ya birer mücahid veya eliniz, diliniz, görüşünüz, mallarınız ve kalplerinizle mücahidlerin yardımcısı olarak İslam sancağı altında duracak ya da dünyada zilleti, ahirette utancı yaşayacaksınız.

Haçlıların sizlere nasıl baktığını, onların gözündeki değerinizi kendi gözlerinizle gördünüz.

Şerefli mücahid Müslüman Afgan kardeşlerim, mücahid kafilesiyle birlikte cihad ve hak yolunda yürüyün ve Emirü'l Mü'minin mücahid Molla Muhammed Ömer (Allah onu korusun) liderliğinde Allah'ın izniyle galip gelecek olan mübarek İslam Emirliği'nin sancağı altında cihada katılın.

Çocuklarınız yarın size 'Baba, Kur'an'a hakaret edenlere, Allah Rasulü (sav) ile alay edenlere, ülkemizi işgal edip Müslüman kardeşlerimizi öldürenlere, mukaddesatımıza saldıranlara ve mücahitlerimizin cesetleri üzerine bevledenlere karşı sen ne yaptın?' diye sorduğunda, onlara ne cevap vereceksiniz?

"İşgalcilere karşı cihad ettim, cihad edenlere yardım ettim, işgalci güçler hezimete ve bozguna uğramış bir şekilde ülkeden kovulana kadar varımı yoğumu feda ettim" mi diyeceksiniz? Yoksa vatanınıza, milletinize ve din kardeşlerinize karşı onlarla işbirliği yaptığınızı mı söyleyeceksiniz?

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, (bilin ki) Allah onların yerine öyle bir topluluk getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı güçlü ve onurludurlar. Allah yolunda cihad ederler. (Bu yolda) hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. İşte bu, Allah'ın bir lütfudur. Onu dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir. Sizin dostunuz ancak Allah'tır, Resûlüdür ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazı kılan, zekâtı veren mü'minlerdir. Kim Allah'ı, onun peygamberini ve inananları dost edinirse bilsin ki şüphesiz Allah taraftarları galiplerin ta kendileridir."

"Ey iman edenler! Ne oldunuz ki, size "Allah yolunda sefere çıkın" denilince, yere çakılıp kaldınız. Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatını mı seçtiniz? Oysa ahirete göre dünya hayatının yararı, pek az bir şeydir. Eğer Allah yolunda sefere çıkmazsanız, sizi elem dolu bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir toplum getirir. Siz ise ona hiçbir zarar veremezsiniz. Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir."

Son duamız, elhamdulillahi Rabbil alemin ve sallallahu ala seyyidinâ Muhammed ve âlihi ve sahbihi ve sellem.

Esselamu aleykum ve rahmetullahi ve berakâtuh. ■

Afganistan İslam Emirliği
NİSAN 2012 CİHAD RAPORU

NİSAN 2012'DE AFGANİSTAN GENELİNDE ÖLDÜRÜLEN DÜŞMAN ASKERLERİ VE TAHRİP EDİLEN ASKERİ KAYIPLAR	
Yapılan Operasyon Sayısı	1058
Yapılan Şehadet Operasyon Sayısı	10
Öldürülen Haçlı Askeri Sayısı	680
Yaralanan Haçlı Askeri Sayısı	418
Öldürülen İşbirlikçi Asker Sayısı	1285
Yaralanan İşbirlikçi Asker Sayısı	767
İmha Edilen Tank, Hammer ve Diğer Askeri Araç Sayısı	616
Düşürülen Helikopter Sayısı	4
Düşürülen Pilotsuz Uçak Sayısı	7
MÜCAHİDLERİN VE SİVİLLERİN KAYIPLARI	
Şehidler	129
Yaralılar	127
Düşmanın Tahrip Ettiği Araçlar	25

Taliban Hareketi'nin resmi yayın organı olan es-Sumud'un Mayıs 2012 tarihli 72. Sayısından alınmıştır.

لا إله إلا الله محمد رسول الله
إمارة أفغانستان الإسلامية
صوت الجهاد

Ebu Ubeyde el-İSLAMABADİ

İHTİRAS ve KORKU

"Pakistan Ordusunun İçyüzü ve Haçlı Seferlerindeki Rolü"

Yemen'deki El-Kaide Hareketi'nin yayınladığı İngilizce Inspire Dergisi'nin Sonbahar 2011 tarihli 8. Sayısından Davud Yolcu tarafından İslam Dünyası için tercüme edilen bu yazıda Pakistan ordusunun ABD ile olan ilişkileri ve mücahidlere karşı işlediği suçlar anlatılmaktadır. Yazar eski bir Pakistan askeri olup, Pakistan ordusuna dair gözlemlerini sunmaktadır.

Bir gün askeri bir eğitimde olduğum[1] esnada, Pakistan Ordusu 1. Sınır Kuvvetleri Alayı'ndan bir Binbaşı, bana günlüğünü gösterdi. Titizlikle hazırlanmış kişisel bir not defteriydi fakat ilk sayfalarındaki bir liste beni gerçekten şaşırtmıştı. Liste, kronolojik bir düzen içerisinde 1. Sınır Kuvvetleri Alayı'nın tüm komutanlarının ismini içeriyordu. Beni şaşırtan şey ise; listenin 1757 tarihine kadar dayanıyor olmasıydı. Bu tarih, İngiliz Doğu Hindistan Birliği'nin Müslüman idareci Nawab[2] Mirza Muhammed SiracuDaullah'a karşı Plessay'da gerçekleştirdiği büyük bir savaş neticesinde Bengal'i ele geçirdiği tarihti. *"Yani sizin taburunuz 1757'de Müslümanlara karşı mı savaştı!?"* diye Binbaşı'ya sordum. Gözlerinde beliren gurur parıltısıyla şöyle cevap verdi: *"Evet, İngiliz Hükümeti ve ordusu bugüne kadar hizmetlerimizi hep tasdik etmiştir."*

Ne yazık ki Pakistan Ordusu'nun Binbaşı'sı doğru söylüyordu. Pakistan Ordusu'nun taburlarından birçoğu, Hindistan'ın İngiliz işgalinden bu yana varlığını sürdürmüştür. O günlerde Hindistan Kraliyet Ordusu birliklerinin %80 civarı Hintliydi[3] fakat İngiliz komutanlar tarafından komuta edilirlerdi. Kimse, takdire şayan İngiliz kurnazlığına karşı direnemezdi, Hindis-

tan halkını yine aynı halktan aldıkları askerleri kullanarak bastırmış olmaları ne kadar da zekiceydi!..

Hindistan'daki Müslüman hakimiyeti ise İngiliz Doğu Hindistan Birliği'nin Hindistan'ın büyük kısmında kontrolü ele geçirmesiyle 1857 yılında son buldu, yani tam olarak Plassey savaşından 100 yıl sonra. Bu hezimet, İslam Şeriatı'ndan sapan ve dünya zevklerine dalan Müslüman idarecilerin boyun eğişine atfedilmiş olsa gerek. Fakat şüphe yok ki, zaferin İngilizlere gitmesinde Hindistan Kraliyet Ordusu da önemli bir rol oynadı. Günümüz Pakistan Ordusu'nun, Müslüman karşıtı Haçlı ittifakına olan kesin sadakat ve itaati bazı kişiler için sürpriz olabilir fakat bu durum tarihi bir vakıadır, öyle ki, bu bölgedeki askerler her zaman İngilizlere sadık olmuştur ve özellikle 1857 yılında sair Hintliler tarafından gerçekleştirilen bağımsızlık hareketinin altının oyulmasında önemli katkıda bulunmuşlardır. Günümüz Pakistan Ordusu'nun ataları, Delhi'deki Müslüman Moğol İmparatoru'nun hakimiyetini yeniden canlandırmak için gayret sarfeden Hintli özgürlük savaşçılarına karşı savaşmak üzere İngiliz komutan Tuğgeneral John Nicholson önderliğinde Kuzey Batı Hindistan'dan (bugünkü Pakistan) seferber edilmişlerdir.[4]

Günümüz Pakistan Ordusu'nun ataları 1857 tarihinden sonra da İngilizlerin liderliği altında hem İkinci Afgan Savaşında (1878-80) hem de 1.ve 2. Dünya Savaşlarında Müslümanlara karşı savaştılar. Bu sözde "Müslüman birliklerin", 1400 yıllık İslam Tarihi'nde ilk kez İslam Hilafeti'nin lağvedilmesinde İngilizlere yardımcı olarak 1. Dünya Savaşındaki katılımı da büyük önem taşımaktadır. Ayrıca bu sözde "Müslüman birliklerin", Dünya Savaşlarına katılımı, (daha sonraları Pakistan'ın kurucusu olacak olan) Muhammed Ali Cinnah gibi İngiliz yanlısı "Müslüman" politikacılar tarafından güçlü bir biçimde desteklendi.

Hindistan'daki İngiliz hakimiyeti ise resmi olarak 2. Dünya Savaşı'nın (1939-45) sonrasında sona erdi ve küresel sahneki "süpergüç" mevkii Amerika Birleşik Devletleri'ne devredildi. 2. Dünya Savaşı'nın ardından çok geçmeden (1947 yılında) Pakistan oluşturuldu ve Hindistan Kraliyet Ordusu, Hindistan ve Pakistan Ordusu olmak üzere ikiye ayrıldı. Hindistan bölümü yalnızca İngiliz ve Amerikan çıkarındaydı fakat Pakistanlı Müslümanlar, Pakistan'ın oluşum amacının yakın zamanda elde edilen toprak parçasında İslam Şeriatı'nın tesis edilmesi olduğuna inandırılarak aldatıldılar. Bölünmenin ardından Batı'ya sadık politikacılar ve generaller gerçek renklerini gösterdiler ve İslam Şeriatı'nı uygulamak yerine yeni ülkeyi, eski İngiliz sömürge kanunlarına göre yönetmeye karar verdiler. Alternatif olarak ise Pakistan Ordusu, Pakistan'da İslam Şeriatı'nı uygulamaya yönelik her girişime etkin bir biçimde el koymak üzere Amerikan ve İngiliz efendileri tarafından ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan desteklendi. Nitekim bu durum, son 63 yılda Pakistanlı Müslümanlar için muazzam zorluklara neden oldu.

Bugün dahi İngiliz kökenli Pakistan Ordu Taburları, İngiliz efendilerine olan sadakatleri hakkında övün-

Sonuç olarak Pakistanlı askerler, daha yüksek maaş için dünyanın herhangi bir yerinde ve herhangi bir koşul altında paralı asker olarak güle oynaya hizmet edeceklerdir. Eğer kendilerinden Müslüman mücahidlere karşı savaşmaları ya da dünyanın çeşitli yerlerinde Birleşmiş Milletler'in "barışgücü" bayrağı altında Haçlı çıkarlarının muhafızları olmaları istenirse vicdani açıdan onlar için hiç sorun yoktur. Pakistan Ordusunun para hırsı, geçmişte birçok kez Haçlı efendileri tarafından tasdik edilmiştir. Pakistan Ordusu'nun paraya duyduğu ihtiras ve bunun kavmiyetçilik vasıtasıyla haklı çıkarılması, tağuti yönetimi sırasında Pervez Müşerref, "Pakistan önce gelir" sloganını ortaya attığı zaman açıkça görülmüştür. Şeytani düşünce yapısı açısından baktığımızda ise Pakistan ordusu, Pakistan'da ikamet eden fakat Pakistanlı olmayan hatırı sayılır sayıda kıymetli mücahidi şehit etmiş, bir çoğunu da Haçlılara satmıştır.

mekten utanmazlar. Kötü şöhretli Pakistan Ordu Taburları'ndan biri olan Kılavuz Süvarileri[5] hâlâ, Hintli özgürlük savaşçıları (İngilizlere göre isyancılar) tarafından Hindistan Bağımsızlık Savaşında yaralanan komutanları anısına yakalarına kırmızı şerit takmaktadırlar.[6]

Öte yandan Pakistan Ordusu, yalnızca Pakistan Müslümanlarını denetim altında tutmak için örtülü araç olmakla sınırlı değildir aynı zamanda bu kana susamış düzenbazlar, şeytani saltanatlarına meydan okunması halinde hesapsızca masum kanı dökmeye de hazırdırlar. Son 63 yılda Pakistan Ordusu tarafından katledilen Müslümaların sayısını tahmin etmek zordur fakat kolayca bu sayıya milyonları ekleyebilirler. Onların toplu katliamları, sadece bugün aşiret bölgeleri, Swat ve İslamabad'da yaptıkları katliamlardan ibaret değildir, ayrıca 1971'de Doğu Pakistan'daki (bugünkü Bangladeş) Müslüman soykırımını da içermektedir. O dönem Pakistan'ın hem Devlet Başkanı hem de Genelkurmay Başkanı olan Yahya Han'ın emriyle ordu, Bengal Müslümanlarını katletmiş[7] dahası, sayısız Müslüman kadın da tecavüze uğramıştı. Bu katliam çılgınlığı nihayet, Bengal Müslümanlarının ve Hindistan ordusunun misillemesi sonucu 93.000 Pakistan askerinin aşağılayıcı teslimiyetiyle son buldu. (Bu olay İslam tarihindeki en büyük teslimiyet olmasına rağmen Pakistan Ordusu, İslam Ordusu olmaktan çok uzaktı.)

Pakistanlı Bir Askerin Ruh Hali

Pakistan Ordusu'nun askerleri herşeyden önce para için savaşırlar ve ahlaki çöküntülerini, bir diğer İslam dışı tasavvur olan "vatansever kavmiyetçilik"ten gurur duyma ile aklarlar. Pakistanlı bir askerin maaşı dikkatli bir şekilde belirlenmiştir; diğer kamu çalışanlarının maaşlarından kısmen yüksektir fakat Batılı Haçlı birliklerinin maaşlarının yine de çok altındadır. Sonuç olarak Pakistanlı askerler, daha yüksek maaş için dünyanın herhangi bir yerinde ve herhangi bir koşul altında paralı asker olarak güle oynaya hizmet edeceklerdir. Eğer kendilerinden Müslüman mücahidlere karşı savaşmaları ya da dünyanın çeşitli yerlerinde Birleşmiş Milletler'in "barışgücü" bayrağı altında Haçlı çıkarlarının muhafızları olmaları istenirse vicdani açıdan onlar için hiç sorun yoktur. Pakistan Ordusunun para hırsı, geçmişte birçok kez Haçlı efendileri tarafından tasdik edilmiştir. Pakistan Ordusu'nun paraya duyduğu ihtiras ve bunun kavmiyetçilik vasıtasıyla haklı çıkarılması, tağuti yönetimi sırasında Pervez Müşerref, "Pakistan önce gelir" sloganını ortaya attığı zaman açıkça görülmüştür. Şeytani düşünce yapısı açısından baktığımızda ise Pakistan ordusu, Pakistan'da ikamet eden fakat Pakistanlı olmayan hatırı sayılır sayıda kıymetli mücahidi şehid etmiş, bir çoğunu da Haçlılara satmıştır.

2001 yılında Haçlı seferleri ilan edilmeden önce, Pakistan Ordusu geleneksel olarak Hindulara karşı savaşmak üzere hazırlanıyordu fakat Haçlı efendileri, samimi mücahidlere karşı savaşmaları için onlara ihtiyaç duydu. Pakistanlı askerlerin kafa karışıklığı ise Pakistan medyası ve mücahidleri Hindistan ajanı gibi tasvir edip kendilerini "savunma analisti" ilan edenler tarafından ortadan kaldırıldı, böylece mücahidlere karşı savaşmaları için Pakistan askerlerine mazeret temin edilmiş oldu. Haçlıların elebaşları olan Amerika ve İngiltere de Pakistan'ı Hindistan'dan ve "ajanlarından" koruma konusunda desteğe önem veren dost tablosu çizdiler. Bu olağanüstü beyin yıkama etkilerini görmek oldukça şaşırtıcı, öyle ki Pakistan askerleri, Haçlı düşmanın kendi topraklarında bulunduğunu, kendi yollarını, havaalanlarını ve limanlarını kullandığını kendi gözleriyle görebilirdi fakat onlar hâlâ yabancı birlikleri işgalci olarak idrak edemiyorlar. Bunun yerine müşrik Hindulara karşı savaşır-

mışcasına mücahidlere karşı savaşıyor ve ölüyorlar.

Pakistan Ordusu görünüşte kendisini Müslüman ordusu olarak tanımlamaktan büyük gurur duyar fakat personelinin ekserisi İslam'dan kopuktur. Sadece birkaç kişi düzenli olarak namaz kılar ve nadiren Kur'an ve Sünnet'in ana hatlarını uygular. Sonuç olarak ahlaksızlık ve yozlaşma, Pakistan ordusunun köklerinin derinliklerine kadar sızmıştır. Üstelik alt ve üst rütbelerde alkoliklerin, kumarbazların, zânilerin, eşcinsellerin ve uyuşturucu kaçakçılarının bulunması olağandışı bir durum da değildir. Yüce Allah Kur'an'da şöyle buyurur: *"İnsanlardan, iman etmedikleri hâlde, "Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" diyenler de vardır. Bunlar Allah'ı ve mü'minleri aldatmaya çalışırlar. Oysa sadece kendilerini aldatırlar da farkında değillerdir. Kalplerinde münafıklıktan kaynaklanan bir hastalık vardır. Allah da onların hastalıklarını artırmıştır. Söyledikleri yalana karşılık da onlara elem dolu bir azap vardır. Bunlara, "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde, "Biz ancak ıslah edicileriz!" derler."* (Bakara 8-11)

Eğer ordunun bünyesinde ya da memlekette Şeriat'ın uygulanmasına dair bir ses çıkarsa, Batılı güçlerin sessiz onayıyla bu ses, uç noktada bir vahşetle karşılanır, tıpkı merhum Başkan Ziya'ul Hak suikastı ve İslamabad'daki Lal Mescidi katliamında olduğu gibi.

Pakistan Ordusu komutanlarının düşünce süreci ise, on altıncı yüzyıl İtalyan askeri filozofu Niccolo Machiavelli tarafından verilen ideolojiye oldukça benzemektedir. Machiavelli, kimi çağdaşları tarafından şeytanın vücut bulmuş hali olarak adlandırılmıştır. *Prens* adlı kitabında şöyle yazmaktadır: *"Bir fatihin başarılı olabilmesi için ahlaki mülahazaları bütünüyle göz ardı etmesi, ayrıca güce ve kurnazlığa bağlı olması gerekmektedir. Bir toprak alımında fetheden kişi, hergün tekrarlamak zorunda kalmamak için tüm zulmünü tek seferde işlemek üzere düzenleme yapmalıdır."*

Pakistan Ordusu ana savaş stratejisi olarak yalan, hıyanet ve düzenbazlığı benimser, ayrıca Pakistan Ordusu'nun herhangi bir personelinin ağzından çıkan hiçbir söze asla inanılmaması gerekmektedir. Onların mücahid komutanlara dostça davranma mazisi vardır fakat bu sadece, bulundukları yeri daha sonra Haçlılara satmaları içindir. İşte, bahse değer yiğit mücahid komutan Nek Muhammed örneği; hatalı olarak Pakistan Ordusu'na güvendi ve Pakistanlı Korgeneral Safdar Hüseyin ile Nisan 2004'te bir anlaşma yaptı. Nihayetinde, yaklaşık olarak iki ay sonra Pakistan Ordusu'nun sağladığı istihbarat vasıtasıyla Amerikan insansız uçak saldırısıyla şehid edildi. Yüce Allah Kur'an'da şöyle buyurmaktadır: *"İman edenlerle karşılaştıkları zaman, "İnandık" derler. Fakat şeytanlarıyla yalnız kaldıkları zaman, "Şüphesiz, biz sizinle beraberiz. Biz ancak onlarla alay ediyoruz" derler. Gerçekte Allah onlarla alay eder; azgınlıkları içinde bocalayıp dururlarken onlara mühlet verir. İşte onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almış kimselerdir. Bu yüzden alışverişleri onlara kâr getirmemiş ve doğru yolu bulamamışlardır."* (Bakara 14-16)

Pakistan Ordusu'nun Haçlılara hizmeti çok büyük ve kayda değerdir, öyle ki onlar olmadan Afganistan'ın işgal ve istila edilmesi imkânsız olurdu. Pakistan Ordusu, uçakların konuşlanıp yakıt ikmali yapmaları için Haçlılara güvenli havaalanları sağladı. Ünlü insansız hava araçları da Pakistan ordusu tarafından sağlanan ve korunan havaalanlarında konuşlanmaktadır. Bu hizmetlerin ödülü olarak Haçlılar, Pakistan Ordusu'na büyük miktarda servet ödemektedirler. Pervez Müşerref'e göre; Amerika, 2008 yılında askeri yardım olarak 10 milyar dolar ödeme yaptı. KerryLogar Bill'e göre ise Pakistan Ordusu ve Hükümeti gelecek 5 yıl içinde 7,5 milyar dolar daha alacak.

Haçlılar Etkisini Sürdürüyor

Haçlılar Pakistan Ordu'su üzerinde etkisini, ağırlıklı olarak eğitim müfredatı ve askeri kanunlar vasıtasıyla tüm ordu üzerinde kontrol sağlayan itinayla seçilmiş birkaç kalburüstü general vasıtasıyla sürdürmektedir. Ahlaki yozlaşma süreci ise eğitimlerin en başında başlamaktadır. Eğitimler genellikle çok genç yaşlarda başlar ve birçoğu İngiliz sömürge döneminden beri faaliyet gösteren çeşitli askeri okullar, liseler ve akademilerde acemilerin beyinleri yıkanır. Eğitimlerin dayanak noktası, üst rütbelere sorgusuz itaat fikrinin her askere aşılanması ve "komutanlık" namına astların köleleştirilmesidir. Dolayısıyla bir sepoy'un[8] astsubaya, bir astsubayın muvazzaf subaya, bir muvazzaf subayın generale tam itaatini ve en nihayetinde generalin de Haçlı ordularına ve siyasi hiyerarşisine külli teslimiyetini görmek sürpriz değildir. Bu fenomen, ordu içinde "emir-komuta zinciri" olarak adlandırılan iyi organize edilmiş bir sistemle sonuçlanmaktadır. Haçlıların Pakistan saflarındaki askeri içişleri üzerindeki hâkimiyetleri organizasyon doğasından değil, kesinlikle Pakistan komutanlığına aşina olmalarındandır.

Pakistan Ordusuna celplerinden itibaren acemiler, mesleki mükemmeliyetin zirvesi olarak Haçlı Ordularını putlaştırmaya başlamaktadırlar. Pakistan Harp Akademisi'nin en iyi öğrencileri de teşvik olarak İngiltere'deki Sandhurst Kraliyet Harp Akademisi'ne daha ileri eğitim için gönderilirler. Pakistan Ordusu kurumlarında okutulacak askeri eğitim müfredatının büyük bir kısmı ise Müttefik Orduların (muhtemel) dünya savaşları sırasındaki harekât ve taktiklerine dayanmaktadır. Bu kurumlarda iyi performans gösteren subayların rütbeleri yükseltilmekte ve -aslında Haçlı ordularına sadakatlerinin ileri tespitinin yapıldığı- Amerika ve İngiltere'deki askeri kurumların yurtdışı kurslarına seçilmektedirler. Haçlıların askeri kurumlarından alınan liyakat, Pakistan Ordusu'nda General olmanın önkoşullarından biridir. Bu durumun bir örneği olarak, hâlihazırdaki Genelkurmay Başkanı Eşfak Pervez Kayani'nin kariyerini gösterebiliriz. Kayani ilk olarak, Pakistan Ordusu'nda bir General olma hayaliyle 12 yaşındaki çocukların tımar edilmeye başlandığı ve resmi olarak 1922 tarihinde Galler Prensi tarafından açılışının yapıldığı namlı bir kurum olan Jhelum Askeri Lisesi'nde okudu. Ardından Kakul'deki Pakistan Harp Akademisi'nde eğitim gördü. Askeri kariyeri esnasında, Pakistan'daki Quetta komuta ve karargâh akademisi ile İslamabad Ulusal Savunma Üniversitesi'nde yükseköğrenim gördü. Daha sonra içlerinde Georgia eyaleti Fort Benning Kara Kuvvetleri Piyade Okulu, Kansas'taki Fort Leavenworth komuta ve karargâh akademisi ve Hawai'deki Honolulu Asya-Pasifik Güvenlik Araştırmaları Merkezi'nin de olduğu çeşitli Amerikan askeri kurumlarında ileri düzeyde eğitildi.

Pakistan Ordusu'ndaki elverişli subayların tımarlanmasının ardından Haçlılar onları, General pozisyonuna yükseltip havuç-sopa politikasıyla kontrol ederler. Eğer Generaller, efendilerinin ajandasını takip ederlerse zenginlik ve övgü yağmuruna tutulurlar fakat eğer, iş performansları açısından efektif değillerse suikast tehdidiyle paylanırlar. Allah Rasûlü (s.a.v) şöyle buyurur: *"Yemek yiyenlerin yemek kabına saldırdıkları gibi milletlerin dört bir yandan üzerinize saldırmaları yakındır."* Birisi sordu: *"Ya Rasûlallah bu, o gün sayıca azlığımızdan dolayı mı olacak?"* Allah Rasûlu (s.a.v) şöyle cevap verdi: *"Hayır, sayıca çok. Fakat sellerin sürüklediği çer çöp gibi olacaksınız. Allah, düşmanlarınızın kalbinden sizin korkunuzu sökecek ve sizin kalbinize de vehn bırakacak."* Birisi sordu: *"Vehn nedir ya Rasûlallah?"* Allah Rasûlu (s.a.v) şöyle cevap verdi: *"Vehn, dünyayı sevmek ve ölümden hoşlanmamaktır..."* (Ebû Davud, Melâhim, 5; Ahmed ibn-i Hanbel, 5.278)

Dünya arzusu ve ölümden korkma Pakistan Ordusu içindir. Batılı güçler, eğitim-öğretimin yanı sıra askeri yasalar üzerinden de Pakistan Ordusu'nu etki altına almışlardır. Pakistan Devleti'nin sivil yasaları hâlihazırda İslami değildir ve İngiliz idaresinin koloni kanunlarından kaynaklanmıştır. Fakat buna rağmen Pakistan Ordusu'nun, sivil yasaların yargılama yetkisi alanı dışında kendi bağımsız yasaları vardır. Hintli halk kitlelerini bastırmak için İngilizler tarafından tayin edilmiş acımasız emirlerden oluşan bu askeri kanunlar, *Pakistan Askeri Kanunu* adlı kitapçıkta toplanmıştır. Haçlıların Pakistan Ordusu üzerindeki etkisinin bir diğer kanıtı ise Pakistan ve İngiliz ordu rütbelerinin tamamen aynı olması ve ortak kökenlerine vurgu yapmasıdır. Bununla birlikte, -bir başka köle ordusuna muhtemelen "İslami bir görünüm" vermek için- omuzlardaki rütbe işaretlerine, hilal ve yıldız kullanılarak çelenk yerleştirilmiştir.

Pakistan Ordusu'nun Haçlılara Hizmetleri

Pakistan Ordusu'nun Haçlılara hizmeti çok büyük ve kayda değerdir, öyle ki onlar olmadan Afganistan'ın işgal ve istila edilmesi imkânsız olurdu. Pakistan Ordusu, uçakların konuşlanıp yakıt ikmali yapmaları için Haçlılara güvenli havaalanları sağladı. Ünlü insansız hava araçları da Pakistan ordusu tarafından sağlanan ve korunan havaalanlarında konuşlanmaktadır. Bu hizmetlerin ödülü olarak Haçlılar, Pakistan Ordusu'na büyük miktarda servet ödemektedirler. Pervez Müşerref'e göre; Amerika, 2008 yılında askeri yardım olarak 10 milyar dolar ödeme yaptı. KerryLogar Bill'e göre ise Pakistan Ordusu ve Hükümeti gelecek 5 yıl içinde 7,5 milyar dolar daha alacak. Pakistan Ordusu, Haçlılara düşük maliyetle çok değerli hizmetler sunmaktadır. Tahminen bir Amerikan askerinin yıllık maliyeti 1 milyon dolar[9] civarındayken bir Pakistan askeri aynı belki de daha iyi hizmeti, yılda sadece 3000 dolara sağlamaktadır!

İkmal hattı ise herhangi bir savaşta en önemli faktörlerden biridir ve Pakistan Ordusu, Pakistan'dan geçen iki ana ikmal rotasının güvenliğini sağlama konusunda Haçlılara önemli bir katkıda bulunmuştur. Haçlılar da 2001 yılından bu yana cömert bir şekilde araçlar, uçaklar ve ekipmanlar tedarik etti ki bu durum, Pakistan Ordusu'nda daha önce hiç duyulmamış bir şeydi.[10]

Yukarıda bahsedilenlerin ışığında Haçlıların Afganistan işgalinin, Pakistan Ordusu'nun tarihsel varlığına dayandığı sonucuna varabiliriz. Pakistan Ordusu ikmal yollarına dikilip muhafaza altına alırken Haçlılar da Afganlı ve Pakistanlı Müslümanların daha fazla kanının dökülmesine yol açacak hatırı sayılır bir süre için bu savaşı sürdürmek üzere mevzide... Dolayısıyla Haçlıların askeri yapısını yıkmak için kolona (Pakistan Ordusu) kati bir darbe vurmak önemlidir. Nitekim Pakistan Ordusu'nun hakkından gelme meselesi, (hissedecekleri) büyük bir korku ile misilleme niteliğindeki zulümlerini halka ilan etme çabasının bir araya gelmesini gerektirmektedir. Üst düzey subayları, hedef gözeterek öldürme vasıtasıyla suikaste kurban gitmelidir. Bir kere bu ordu mücahidlerden korkarsa Haçlıların ikmal yollarını, hava üslerini, askerlerini ve -hedeflenmeleri halinde Afganistan'daki Haçlı ordularının bünyesinde nispeten daha zahmetsizce bir iskemiye[11] yol açacak olan- Pakistan'daki özel taşeronlarını korumaya imkân bulamayacaktır. Haçlıların Afganistan çekilişinin sonrasında ise Pakistan Ordusu yok edilmeli ve Haçlılarla suç ortaklığı yapan personeli yargılanıp halka açık şekilde idam edilmelidir.

"İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tâğût yolunda savaşırlar. O hâlde, siz şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi zayıftır." (Nisa 76) ■

Pakistan Ordusu komutanlarının düşünce süreci ise, on altıncı yüzyıl İtalyan askeri filozofu Niccolo Machiavelli tarafından verilen ideolojiye oldukça benzemektedir. Machiavelli, kimi çağdaşları tarafından şeytanın vücut bulmuş hali olarak adlandırılmıştır. Prens adlı kitabında şöyle yazmaktadır: *"Bir fatihin başarılı olabilmesi için ahlaki mülahazaları bütünüyle göz ardı etmesi, ayrıca güce ve kurnazlığa bağlı olması gerekmektedir. Bir toprak alımında fetheden kişi, hergün tekrarlamak zorunda kalmamak için tüm zulmünü tek seferde işlemek üzere düzenleme yapmalıdır."*

Dipnotlar:

1 Yazar eski bir Pakistan Askeridir.

2 **Çevirenin Notu:** Bengal dilinde Naib ya da genel vali anlamındadır. Ör: İran Kisrası, Habeşistan Necaşisi vb.

3 JulianSpilsbury'ninHint Ayaklanması adlı kitabından (Orion Yayın Grubu 2007)

4 John Nicholson hakkındaki 1911 tarihli Britannica makalesi

5 **Çevirenin Notu:** Guides Cavalry

6 Hayauddin, Tümgeneral M. (1950). Yüz Görkemli Yıl: Pen jab Sınır Kuvvetleri Tarihi, 1849-1949. Lahor: Sivil ve Askeri Resmi Gazete Baskısı.

7 Bir rapora göre bu sayı 3 milyondur. (Robert Payne'in 1972 tarihli Katliam adlı kitabı 50. sayfası)

8 Farsça bir kelime olan "Sepoy" ya da sipahi, Pakistan ordusundaki en alt rütbe olan "er" anlamında kullanılmıştır.

9 **Çevirenin Notu:** Stratejik ve Bütçeyle İlgili Araştırmalar Merkezi'nin geçtiğimiz yılın bütçesi ile ilgili yaptığı bir araştırmaya göre bu rakam 1,2 milyon dolar olarak gerçekleşti. Aynı araştırma merkezi bu rakamın 2012 yılında 1,4 milyon olarak gerçekleşmesini bekliyor.

10 **Çevirenin Notu:** The Wall Street Journal gazetesinin haberine göre benzinin, ABD kara birliklerine paraşüt yoluyla dağıtılması nedeniyle ABD şu an benzinin litresine 106 dolar ödemekte. Yani normal fiyatından 100 kat daha fazla.

11 **Çevirenin Notu:** Yerel kanlanma eksikliği.

Ebu'l Berâ el-IRÂKÎ

Gerilla Savaşında
Merhalelerin Çiğnenmesinin Tehlikesi...

IRAK TECRÜBELERİNDEN AFGANLILARA NASİHAT!

Irak savaşındaki tecrübeleri ve Afganistan'daki mücahidlerin stratejik açıdan bilgilenmesi üzerine yazılmış bu yazıyı Muhammed Ata dergimiz için tercüme etti.

Kuşkusuz gerilla savaşlarındaki yapılacak en büyük hatalardan birisi, merhalelerin yakılmasıdır. Yani şartlar ve konum oluşmadan bir merhaleden diğer bir merhaleye geçilmesidir. Özellikle de yayılıp şehirlerin ele geçirilmesi merhalesine... Mücahidlerden ve diğerlerinden olan gerilla savaşı uzmanları, düşmanın beli kırılmadan ve ana güçlerinin yerle bir edildiğinden emin olunmadan bu merhaleye geçilmesinin tehlikelerine karşı sürekli uyarıda bulunmuşlardır. Genellikle düşman bu yönelimi kullanarak bazı aldatma manevralarında bulunur ve böylece karşı güçleri bu merhaleye geçmeye yönlendirir ve bu şekilde daha iyi saldırabilme imkânı bulur. Oysaki yayılma merhalesinden önce, saldıramayacağı hayaletlerle savaşmakta ve yalnızca darbeler almaktaydı...

Irak'ta düşmanın mücahidleri dağılmaya sevk etmek için kullandıkları en bariz yöntemleri şunlardı:

1. Zayıfladığını ve kırıldığını iddia etmesi, zayıfladığını ve savaşı sürdüremeyeceğini ifade eden asılsız haberler yayınlaması. Bazen haberler doğru olabilir ancak genel durumda mücahidlerin manevi ve enformasyon açısından bundan faydalanması için bunları yayınlamazlar. Lakin mücahidlerin yanlış değerlendirmelerde bulunmaları, bunun neticesinde yayılıp şehirleri ele geçirmeleri pahasına bu manevi zararlara katlanmaktadırlar. Bunun örneği, düşmanın, 'Amerikan ordusunun

yeni asker göndermeye gücü olmadığını' belirten haberler yayınlaması ve'istenilen asker sayısının çok az bir kısmını bile gönderemediğini' aylarca sürdürmesidir. Bu raporların doğruluğuna rağmen yayınlamasındaki hedef, mücahidlerin, düşmanın güçlerini artırmaya gücünün yetmediğine ikna olmasıydı. Ancak herkes beklenmedik bir anda 30 bin asker takviyesiyle karşı karşıya kaldı.

2. Bazı bölgelerden çekilerek boşluk oluşturması ve mücahidleri, Baasçılar vb. başka gruplardan önce bu boşlukları doldurma zorunda bırakması.

Bu iki noktanın yanında mücahid liderlerin günlük operasyonların idaresiyle ilgili stratejiler geliştirmeleri ve bunların yanında günlük işlerdeki zihin yorgunluğu olayın fark edilmesini geciktirmiştir. (Bu, musibetin büyüklüğü, imtihanın zorluğu, düşmanların çokluğu ve yetişmiş elemanların azlığı nedeniyledir.) Tüm bunlar neticesinde düşman gücü yanlış değerlendirilmiş ve buda merhalelerin yakılıp mücahidlerin yayılmasına neden olmuştur.

– Şeyh Yusuf El-Uyeyri (Allah şehadetini kabul etsin) ve şeyh Ebu Musab Es-Suri (Allah esaretini çözsün) gibi- gerilla savaşı uzmanları, gerilla güçlerinin, şehirleri ele geçirmenin ve yayılmanın, zamanından önce olduğu belli olduktan sonra geri çekilmede lazım olacak esnekliğe sahip olması gerektiğini savunurlar. Merhaleler cüzi bir otoriteyle başlar ve tam bir otorite ile son bulur, ancak bu tecrübeyle olmalıdır. Yeni değerlendirmeler yapılır ve buna göre devam mı edileceği yoksa tekrar gizli çalışmaya geri mi dönüleceğine karar verilir. Bu ise büyük bir esneklik, tecrübe ve yayılma esnasında gerilla güçlerinin ana kadrosunun devam edeceği esası üzerine yapılır. Aynı şekilde bu yönelim ve emirlerin çıktığı kontrol mekanizmasının da muhafaza edilmesi gerekir. Ancak -gerilla güçlerinin ana kadrosunda büyük zarar oluşmadan önce olsa da- Irak'ta, birçok mücahid uygun zamanda gizli çalışmaya dönebilmelerine mani olacak bir takım engel ve unsurlarla karşılaşmışlardır. Bu engellerin en belirginleri şunlar olabilir:

1. **Halk kucağının kaybedilmesi ve düşmanların çokluğu:** Mücahidler halk kucağını kaybetmiş ve kendi yurtlarında garip kalmışlardır. Sahvelerin (uyanış milislerinin) çıkması ve bazı cemaatlerin irtidat etmesi, mücahidlerin istenilen hızda gizli çalışmaya geri dönebilmelerinde etkili olmuştur.

2. **Yöntemlerin değiştirilmesinde geç kalınması:** Savaş yöntemleri, değişime ve esnekliğe uyabilecek taktiklerden ibarettir. Aynı şekilde düşman tarafından çözülmeye de maruzdur. Bu nedenle mücahidlerin ara ara yöntemlerini değiştirmeleri gerekir. Yöntemlerden maksadım, mayın döşenmesi, kanas kullanım yolları, ulaşım ve bağlantılar ve bunların dışında cihad eylemlerinde kullanılan diğer detaylı eylem yollarıdır. Düşman bu meseleye çok ciddi anlamda odaklanmış bulunmaktadır. Yöntemlerin bilinmesi, anlaşılması ve keşfedilmesinin mücahidlere darbenin başlangıcı olduğunu

idrak etmişler ve bu amaçla dev bir istihbarat çalışmasına girişmişlerdir. Doğru mücadele yollarına ulaşma amacıyla bu yöntemleri anlamada modern bir yapı altında çalışmaya başlamışlardır (Studying and Recognizing the Pattern). Mücahidlerin savaş eylemleriyle ilgili topladıkları beyanatlar, tutuklulardan aldıkları cevaplar ve diğer yöntemlerle bu konuyu detaylı bir şekilde incelemeye almışlardır. Örneğin Amerikalılar mücahidler arasında birçok oruçlu bulunması nedeniyle pazartesi ve Perşembe günleri eylemlerde artış olduğunu fark etmişler ve bu iki günde hareketlerini daha aza düşürmüşlerdir. Başka bir örnek ise, düşmanın, liderlerle taban arasındaki iletişim yöntemini öğrenmelerinin, ulaşım yöntemlerini takip edebilme ve diğer yandan bazı liderlere ulaşabilme olanağı sağlamasıdır.

Mücahidlerin alternatif yöntemler üretmede gecikmeleri ve belirli bir süre eski yöntemlerini sürdürmeleri, istenilen hızda gizli eyleme geri dönülmesine mani olan başlıca nedenlerden birisidir.

3. **Mücahidlerin ağlarının açığa çıkışı:** Sahanın konumunun yanlış değerlendirilmesi neticesinde açığa çıkıp sahaya inmede acele edilmesi, birçok mücahid ağının çözülmesine neden olduğu gibi bu durumda tekrar gizli çalışmaya dönülmesi çok zor ve karışık olmuştur. Çünkü birçok mücahid şahsi olarak açığa çıkmış ve bilinmiştir. Bu çözülmeye neden olan en büyük sebeplerden bazıları şunlar olabilir:

• İslam devletinin ilanı, Müslüman avam arasında şer'i kadılık ve yaşam işlerini idare gibi yeni görevler yüklenen yüzlerce şer'i mesul ve idarecilerin çözülmesine neden olmuştur. Haçlılar bu konuyu değerlendirmiş ve işçileri aracıyla bu kardeşler hakkında detaylı bilgiler toplamışlardır. Ayrıca şahsen açığa çıkmış kardeşlerin ve tekrar gizli çalışmaya dönmeleri çok külfetli birçok emniyet ve lojistik düzenlemelerine gerek bırakmıştır. Örneğin bulundukları mıntıkaları değiştirilmiş ve açığa çıkmayacak şekilde başka kimlikler çıkarılmıştır. İnsanların işlerinin idaresi yükü, mücahidlerin, devletin ilanından sonra karşılaştıkları en ağır yüklerden birisi olmuştur. Normal şartlarda bir devletin idaresi çok zordur

ve bunu kolaylaştıracak şartlara ve imkânlara ihtiyaç duyulur. O halde bu idarenin savaş anında gözetleyicilerin ve düşmanların çok fazla bulunduğu bir zamanda olması nasıl bir durumdur?

- Meydan okuma ve insanları kazanma yöneliminde mücahidlerin güçlerini göstermeleri amacıyla birçok mücahidin maskesiz ve aleni bir şekilde çalışmaya geçmeleri, birçoğunun çözülmesine neden olmuştur. Oysaki birçok mücahid, maskeli olmalarına rağmen kendi bölgelerinde çözülmüştür. Bunun nedeni, mücahidleri barındıran bölgelerdeki aşiret yapısıdır. Bu bölgelerdeki insanlar, ince dikkatleri ve keskin bakışlarıyla meşhurlardır. Kardeşi, yürüme şeklinden, arabasından ve bunlarında dışında basit alametlerden tanıyabiliyorlar.
- Bu dönemde gerçekleşen tutuklamalar ve neticesinde birçok ağın ortaya çıktığı soruşturmalar. Bir dönem, haçlıların ve mürtedlerin hapishanelerinde tutuklananların sayısı yarım milyonu aşmıştır. Tutuklular bırakıldıklarında, bulundukları bölgede herhangi bir değişiklik gözlemlendiğinde tekrar alınmış ve göz izleriyle tanınmaları mümkün olmuştur. Buda sahte kimlik meselesini oldukça zorlaştırmıştır.

4. Haçlıların yeni yöntemler kullanmaları, kimlikleri ortaya çıkan kardeşlerin hareketlerini ve mekân değiştirmelerini zorlaştırmıştır. Bu yöntemler içerisinde, şehirlerarası ana noktalarda göz izini kullanmada bulunmaktadır. Yine arananların resimlerinin yayınlanması hareket olanağını son derece zorlaştırmıştır. Yeni yöntemlerle bazı sıcak bölgelerde iskân haritaları çıkarmaları da kullandıkları yöntemler arasındadır. Buna "Demographic Mapping" diyorlar. Orada yaşayan kabileleri ve aileleri, nüfus sayısını, isimlerini, el ve göz izlerini kapsayan haritalar çıkarmışlardır. Dolayısıyla bu bölgenin ahalisinden olmadığı sürece hiçkimse bu mıntıkalara girememektedir.

   Düşmanın gücünü ve imkânlarını yanlış değerlendirme neticesinde merhalelerin çiğnenmesi ve gerekli olan esnekliğin kaybedilişi, mücahidlerin gizli eyleme geri dönmelerini geciktirmiş ve bu gecikme, mücahidlerin ana güçlerinin yıkımı ve otorite güçlerinin darbeler almasıyla sonuçlanmıştır. Buda düşmanın 'mücahidlerden kontörlün geri alınması' stratejisinin başarılı olmasına ve dolayısıyla kendi güçlerini çekip mücahidlerle karşılaşması için mürted güçleri öne çıkarmasına neden olmuştur. Eğer mücahidler, savaşma güçlerini korumakla birlikte gizli çalışma merhalesine istenilen hızda dönebilselerdi, düşmanın planı başarılı olamaz, mücahidler çok kısa bir sürede mürted güçlerini dağıtabilirler ve Amerikan stratejisi başarısızlıkla sonuçlanırdı. Lakin Allah olmasını dilediği bir şeyi takdir etmiştir.

   Irak'taki mücahidler iman ve sıdk ehlidirler. Öyle olduklarını zannediyor ve Allah'a karşı kimseyi tezkiye etmiyoruz. Aynı zamanda onlar kevni ve ilahi kanunlar hakkında bilgi sahibidirler. Bu sıkıntıların başa geleceğini ve bunun peygamberlerin ve salihlerin yolu olduğunu biliyorlardı. Bunlar, onların gücünü dağıtmamalı, yollarını sürdürmekten engellememeliydi. Bir işe karar vermişler ve onun için beyatlaşmışlardı. Ya zafer yada şehadet. Onların lügatlarında geri dönmek yada vazgeçmek yoktu. Bilakis kalpleri attığı ve damarlarında kan bulunduğu sürece cihad sürdürülmeli ve İslam'ı destekte tüm enerji ortaya konulmalıydı. Derecelerini yükseltmek, saflarını temizlemek ve onlardan şehitler almak için Allah'ın onları sınadığını biliyorlardı. Yine Allah'ın onları neticelerle sorumlu tutmadığını, Allah subhanehu ve teala'nın düşmanlarına karşı farz kılmış olduğu cihad ve müdafaayı yerine getirmeleri gerektiğini de biliyorlardı. Kaybettikleri bir savaştan ötürü evlerinde oturup yollarını bırakacak değillerdi. Uhud'da olanlar ve orada Müslümanların başlarına gelenleri düşünmüş ve ondan sonra Ahzab merhalesinin geleceğini bilmişlerdi. Ondan sonra da Allah'ın izniyle büyük başarı ve zafer.

Cihad liderleri bir araya gelip hesaplaşma için yeni bir strateji belirlediler. Tecrübenin hala devam ediyor olması nedeniyle bununla ilgili daha fazla söz söylememiz yerinde değildir. Ancak söylemek istediklerimi aşağıdaki ana noktalarda şöyle özetlemek istiyorum:

1. Mücahidler, ana güçlerinin tekrar yeniden inşa edilmesinde, cihad eylemini yerine getirmesi için yeni bir nesil ve tanınmayan simalar oluşturulması gerektiğini fark ettiler. Ve fiilen mücahidler dağların yüklenemeyeceği bu büyük göreve başladılar. Birçok cihad ağının yapısını yenileyip yeni ağlar oluşturdular. Bir yere hâkim olunmadan bu görevin yerine getirilmesi çok zor olmasına rağmen, yeni mücahidler yetiştirip, onların eğitim ve talimlerine başladılar.
2. Mücahidler eski olan tüm taktik ve yöntemlerini değiştirip yeni yöntemlere ve açık olmayan çalışma yollarına geçtiler.
3. Bu esnada mücahidler Sünni safları mürtetlerden temizlemeye ve bu alanda yoğunlaşmaya başla-

dılar. Merhalenin yapısına uygun ve yeni emniyet şartlarına göre -örneğin susturucular ve mıknatıslı bombalar gibi- sahaya yeni taktikler soktular. Ana çalışmayı askeri alandan emni alana kaydırdılar ve başların koparılması operasyonları başladı. (Sevgili kardeşimiz Abdurrahman el-Habib -ister ölü ister diri olsun Allah ona rahmet etsin- buna "Akrep sokması" adını vermişti.) Sahvelerin gücünün yıkılmasında ve çökertilmesinde bu eylemlerin çok büyük etkileri olmuş ve Allah'ın fazlı ile mücahidler Sahveler dosyasının büyük bir kısmını iki seneden daha kısa bir sürede kapatmışlardır. Geçen merhalede mücahidlerin maruz kaldıkları korkunç kayıplar karşısında bu başlı başına bir askeri mucize sayılabilir.

4. İnsanların mücahidlere olan güveninin ve desteklerinin tekrar yeniden kazanılması ve mücahidler için halk arasından destek bulması için çalışılması. Bu, emni şartların elverdiği kadarıyla sınırda bulunan bazı şahsiyetlerle bağlantılar yoluyla gerçekleşmiştir. Yine insanların nefretine neden olan hataların düzeltilmesi ve mücahidlere yamanan yalan ve iftiraların reddi ile olmuştur.

5. Bu esnada yeni cihad şebekeleri kurulurkende tüm yollarla ve vesilelerle Rafızi düşmanlara kan kaybettirilmesi ve hiçbir şekilde bir istikrara kavuşmamaları için eylemlere geçilmesi gerekmiştir. Buda, düşmanın psikolojisini vuracak, saflarını dağıtacak ve mürted düzenini istikrara kavuşturma çabalarını yerle bir edecek nitelikli büyük operasyonlar vasıtasıyla gerçekleşmiştir.

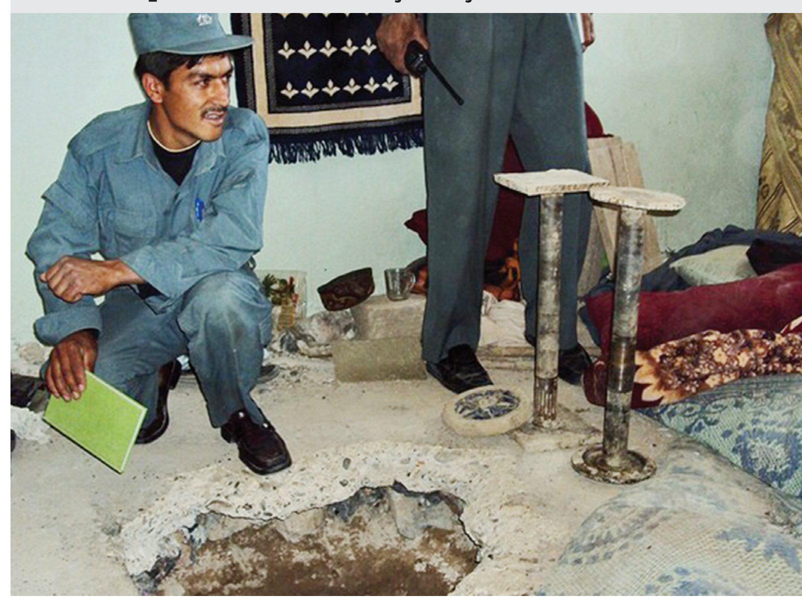
Bunlar mücahidlerin Irak'ta kazanılan konumu tekrar elde etmek için belirledikleri stratejilerinin en belirgin noktalarıdır. Allah'ın fazlı ile orada mücahidler bir zaferden diğerine koşmaktadırlar. Düşmanların çokluğuna ve dostların azlığına, maddi desteğin azlığına ve tüm yönlerden ve tüm alanlarda dayatılan şiddetli muhasaralara rağmen tarihte benzeri az görülen eylemler gerçekleştirmektedirler. Allah'ın izni ile yakında Irak'ta konum öncekinden daha iyi ve hemde bu Allah'ın izniyle birçoklarının zannettiklerinden çok daha kısa bir zamanda olacaktır.

Bu stratejinin Irak'ta başarılı olmasından sonra Amerikalılar bunu Afganistan'a taşıdılar. -Orada ve buradaki bazı taktik değişiklikleriyle birlikte- bunu uygulayarak aynı sonuçlara ulaşmayı istiyorlar ve hedefleri birdir. Buda uzanma yönünün değiştirilerek -az bir sürede olsa- kontrolün mücahidlerin ellerinden alınıp alternatif güçlerin kontrolüne verilmesi ve bundan sonra da askerlerinin birçoğunu çekebilmektir. Bundaki amaçları ise, karşı karşıya olmuş oldukları kan kaybetme savaşındaki zararlarını durdurabilmektir.

Aklı başında olan hiçbir kimse Afganistan'ın birçok konuda Irak'tan temelde farklı olduğundan şüphe etmez. Bunların hepsi de Allah'ın fazlı ve minneti ile mücahidlerin lehinedir. Bu farklardan yalnızca bir tanesi bile mücahidlerin başarılı olması ve haçlıların stratejilerinin kırılacağının garantisi için yeterlidir.

Taliban Mücahidlerinin Hapishane Baskını İçin Açtıkları Tünel

Bu farkların en bariz olanları şunlar olabilir:

1. **Mücahidlerin sığınıp çekilebilecekleri doğal örtülerin bulunması:** Bundan kastım, geniş dağlardır.

2. **Güçlerini yapılandıracak, işlerini düzenleyecek ve liderlerini toparlayabilecek stratejik bir derinliğin bulunması:** kuşkusuz bu da Veziristan kabile bölgeleridir.

3. **Rafızilerin bulunmaması:** bunlar, ihanete ve istilacılarla yardımlaşmaya en hazır insanlardır. Öyle ki onların Afganistan'da varlıkları Herat ve Bamyan'ı aşmamaktadır.

4. **Irak halkı ile Afgan halkının tabiatlarındaki farklılıklar:** şöyle ki, Afgan halkı yapısı itibariyle dinine daha bağlıdır. Birçok şiddetli savaşlar görmüş ve yaşamış oldukları fakirlik itibarıyla kaybedecekleri bir şeyleri yoktur. Irakta olduğu gibi Baasçı bir rejim tarafından da yönetilmemişlerdir. Onlar ki, Irak halkının tabiatını değiştirmiş, aralarında nifak ve kötü ahlakı yaymışlardır.

5. **Afgan mücahidleri arasında çokça ilim talebesi bulunması:** Taliban arasında dini medreselerden mezun olan birçok molla bulunmaktadır. Bu durum, problemlerin hallinde, halkın sebatında, cihadın yönlendirilmesinde ve hikmetin galip olmasında çok ciddi katkıda bulunmaktadır. Yeterli derecede ilim talebesi bulunması meselesi Irak mücahidleri arasında çok ciddi bir sorun oluşturmuştur. İlim talebeleri tarafından desteklenmek için defalarca aracılar kullanmışlardır. Bununla ilgili olarak şehid emir, ruhun tesellisi, kalbin sevgisi, Irak'ın dâhisi ve savaş tutuşturucusu Ebu Hamza El-Muhacir'in (Allah ondan kabul etsin ve fitneye düşmeden ve mahcup olmadan bizi de ona ilhak etsin) bir sözünü aktarmak istiyorum. Mücahidlerin ilim talebeleriyle desteklenmesi çağrısında bulunurken şunu söyler: "Öyle meselelerle karşılaşıyoruz ki, eğer bu meseleler Hz. Ömer'e arz olunacak olsa, bunun için Bedir ehlini toplardı. Lakin Irak'ta âlimlerin bizi yüzüstü bırakması karşısında yardımcımız Allah'tır. Ancak Allah'ın rahmet ettikleri hariç ki onlarda çok azdır."

Ancak tüm bu farklara rağmen mücahidler çok dikkatli ve ihtiyatlı olmalıdırlar. Şöyle ki Amerikalılar altı aydan fazlasına ihtiyaç duymamaktadırlar. Bu süreçte mücahidler kontrolü kaybedecek ve saldırı haletinden savunma konumuna geçeceklerdir.

Tüm bunlardan ötürü Afganistan'daki liderlerimizin bu konuya dikkat edeceklerini ümit ediyorum. Yine ana güçlerini korumalarını, bir yeri tutmada ısrarlı olmamalarını, merhaleleri aşmamalarını, yayılma ve açığa çıkmada aceleci davranmamalarını, gizli merhaleye geçerken esnekliklerini korumalarını, -Allah göstermesin- cihad amelinde herhangi bir aksama olduğunda, işi sürdürebilecek keşfolmamış ve bilinmeyen yeni bir nesil oluşturmalarını umuyorum. Yine halk desteğini korumalarını, mücahidlerle halk arasında nefret uyanmasına neden olabilecek zorunlu olmayan eylemlerden sakınmalarını tavsiye ediyorum. Bu alana son derece önem gösterilmeli ve birçok askeri zaruretlerin önüne geçirilmelidir. Çünkü bazı operasyonların iptal edilmesi veya ertelenmesiyle kaybedeceklerimiz, kaybedeceğimiz halk desteğinin onda birine bile denk değildir. Zorluk anında işin devam edebilmesini garantileyecek yol ve yöntemlerin araştırılmalı ve bu konularla ilgili Irak tecrübesinden faydalanılmalıdır. Yine Afgan güçleri saflarına mücahidlerin yerleştirilmesi ve tünel kazma gibi yeni yöntemlerle Amerikan ana karargâhlarına saldırılar düzenlenmesi gibi nitelikli operasyonların sürdürülmelidir. Ve yine bunların dışında düşman saflarına büyük zararlar verebilecek sürekli nitelikli yöntemlerin kullanılması faydalı olacaktır.

Ulaştırmak istediklerim kısaca bunlardır. Bitirmeden önce bazı önemli meselelere vurguda bulunmak istiyorum:

1. Bu türden konuları yazmam, Allah'ın, Allah, resulü, Müslümanların imamları ve avamı için nasihat babındandır. Bu, benim mücahidlerden daha anlayışlı ve daha bilgili olduğum anlamına gelmez. Bundan Allah'a sığınırım. Ancak bu, sorumluluk duygusu, mücahidleri destekleme ve hatırlatma babındandır. Bunlar, büyüklerin yazmadıkları müşahede ve tecrübelerdir. Eğer bunu yapmış olsalardı, benim gibiler bu türden girift ve zor meseleler hakkında yazmaya cesaret edemezdi. İşin son noktası, Afganistan ve Irak arasındaki strateji benzerliğini gözlemlemem ve Afganistan'daki önderlerimi, uyanıp sakınmaları için Irak'ta başımıza gelenler hakkında bilgilendirmektir.

2. Cihad tecrübelerinin yazılması meselesinde, kasıtlı ihmal derecesine varan çok ciddi bir eksiklik bulunmaktadır. Bu ezeli meseleye mücahid şeyh Ebu Musab Es-Suri (Allah esaretini çözsün) uyarıda bulunmuştur. Bu, son derece önemli bir meseledir. Öyle ki hatalar tekrarlanıyor, zafer gecikiyor ve bunların neticesinde ümmet kaybediyor. Kalem sahibi mücahidlerin tecrübelerini yazmaları, bunda aceleci davranmaları ve bunu ertelememeleri gerekir. Çünkü bu onlar boyunlarında bir emanet ve gelecek nesillerin ihtiyaç duydukları bir sorumluluktur. Mücahidler şuna da dikkat etmelidirler ki, yazı işinin ertelenmesi; tarihi yazmaları, tahrif etmeleri ve diledikleri gibi çirkinleştirmeleri için başkalarına kapı aralayacaktır. O zaman kendimizden başkasını kınayamayız.

3. Bu tür konularda yazılması, daima acıları beraberinde getirecektir. Özellikle de hataların ve onlardan doğan neticelerin incelenmesi durumunda. Birçoğumuz bu konuları duymak bile istemiyoruz. Ancak bu bizim görevimizdir ve başımızı toprağa gömemeyiz. Bu, savaşın yapısıdır bu da ümmetimizin hali. Stratejik ve taktik hata yerlerinin yazılmaması, aynı hataların tekrarlanmasına neden olacaktır. Kendimizi bu tür meselelere hazırlamalı ve gözümüzün önüne Allahu teala'nın şu buyruğunu koymalıyız: "Böyle iken başlarına iki katını getirdiğiniz bir musibet gelip size çatınca 'Bu bize nereden geldi' dediniz. Deki: 'O kendinizdendir.' Şüphesiz Allah her şeye güç yetirendir."

4. Cihad destekçisi kardeşlerimizin askeri ilimlere daha fazla önem vermelerini temenni ediyorum. Böylece cihad sahalarına çıkmaları durumunda, bu alanlarda daha hazır ve daha ehliyetli olacaklardır. Yine şeyh Yusuf El-Uyeyri ve şeyh Ebu Musab Es-Suri'nin kasetlerini dinlemelerini nasihat ediyorum. Özelliklede "Musatazafların savaşı" kitabı açıklaması derslerini. Yine Arap yarımadası El-Kaidesi'ndeki mücahidlerin kitaplarının okunmasını, özelliklede şehid Ebu Hacer'in "Taktik devresi" kitabını okumalarını tavsiye ediyorum. Allah Ondan kabul etsin.

5. Bu satırları okuyanların, gayptaki sadık dualarında beni de unutmamalarını temenni ediyorum. Dualarının başında da sebat ve şehadet olmasını diliyorum. Bu kelimeler arasında hak olanlar Allah'tan bir minnet ve fazilettir. Olan hata ve yanlışlıklar ise benden ve şeytandandır. Allah'tan istiğfar diliyorum. Allah efendimiz Muhammed'e, ailesine ve sahabelerine salat ve selam etsin. ■

Horasan'ın Alman Aslanı: Şehid Hafız Ebû Talha ALMÂNÎ

Çok özel bir insan olan Hafız Ebû Talha Almânî hakkında bazı detayları paylaşacağım.

Almanya'da yaşıyor ve öğrenim görüyordu. Ebû Talha, Afgan Cihadında tarihin yazdığı aslanlardan bir aslandı. Kur'an mesajıyla ilk tanıştığında hemen ezberledi ve hafız oldu. Hz. Muhammed'in -sallalahu aleyhi ve sellem- Cihad ile ilgili hadislerini okuyunca da hemen cihada koştu. İlk olarak Irak ve Filistin'e gitti ve orada cihad etti. Sonra vücuduna isabet eden bir mermiden dolayı hapis yattı ve Suriye'de hapishanelerde birkaç ay esaret hayatı yaşadı. Sonra kardeşler kendisine yardımcı oldu ve Almanya'ya döndü. Orada dul bir mücahide ile evlendi. İlk çocuğu doğarken öldü ve kendisi öz oğlunun cenaze namazında imamlık yaptı. Sonra 2 oğlu daha oldu. Allah 2 oğlunu onun için hayırlı oğullardan kılsın.

Bazı kardeşler bir defasında onun ayet bilgisini ve hafızasını ölçüyorlardı. Kardeşlerin söylediği herhangi bir ayetten sonra gelen ayetleri okuyordu ve hiç hata yapmıyordu. Daha önce Irak ve Filistin'e gittiği için Alman istihbaratı onun hakkında malumata sahipti. Kardeşler onun için cihad yolunun artık çok zor olduğunu, çünkü çok tanındığını söylüyorlardı. Ama kendisi çok istiyordu, Cihad bölgeleri aklından çıkmıyordu. Ve bir yolunu bulduğunda hemen Pakistan'a gitti ve Şeyh Mahmud Atiyetullah'ın evinde ailesiyle beraber misafir oldu. Sürekli şehid olmak istiyordu. Şehadet eylemi yapmak istiyordu, konuştuğu diğer Alman kardeşler şimdilik kendisi için buna yol olmadığını söylediler. Bu şekilde ailesiyle beraber yaşıyordu. Eşinin anlattığına göre bir tam gün ibadet edip Kur'an okudu, sonra gece de devam etti. Ertesi gün gidip Şeyh'e bir operasyona katılmak istediğini söyledi. Şeyh de kendisine izin verdi. Kendisi bu operasyonda kardeşlerin emiri oldu. Yer Bagram'daydı ve çok riskliydi, kardeşler operasyonu ertelemek için kendisine fikir söyledilerse de kendisi kararını vermişti.

Toplam 20 kardeştiler. Ebû Talha bir kardeşe bir kutu verip onu geri gönderdi. Kendisi de çok acelesi olduğunu, çünkü Hurilerinin onu beklediğini söylüyordu, şehadeti hisseder gibiydi. 20 kardeşten 18'i Amerikan kampının içine girebildiler. Çatışma sabahtan ikindiye kadar devam etti. **Yaklaşık 200 Nato askeri ve işbirlikçisi öldürüldü.** Kardeşlere telsizle ulaştı ve şu anda öldürdüğü Amerikalıların silahlarını alıp onlara karşı savaştığını ve çok sayıda asker öldürdüğünü söylüyordu. Horasanlı Ebû Talha ve kardeşlerin tamamı bu operasyonda şehid oldular. Allah onlar gibi kahraman Mücahidleri bu ümmetten eksik etmesin. Operasyondan sonra Horasan'da herkes bu Bagram operasyonundan bahsediyordu ve Ebû Talha meşhur oldu. Allah kendilerine rahmet etsin ve ailelerini korusun inşAllah. Gönderdiği kutuda kendi konuşması olan bir video vardı. Videoda eşini ve çocuklarını çok sevdiğini ama Allah'ı daha çok sevdiğini söylüyordu.

Ebû Talha, es-Sahab Medya tarafından yayınlanan konuşmasında Almanya'yı tehdit etmiş, Alman devleti bu sebepten dolayı olağanüstü güvenlik önlemleri almıştı. Allah O'na rahmet eylesin. ■

TÜRK ORDUSU NATO'dan Ayrılmalı

Taliban Resmi Sözcüsü
Hafız Muhammed Yusuf AHMEDİ

Röportaj:
Osman AKYILDIZ

Afganistan'da Amerikan ve NATO güçlerine karşı ülkesini koruyan Taliban Hareketi'nin resmi sözcüsü barış görüşmelerinden afyon üretimine, Türk ordusunun Afganistan'daki durumundan ekonomik programlarına değin merak edilen pek çok konuyu anlattı.

Televizyonlara, gazete ve dergilere baktığımızda Amerika'nın vahşi işgalinin üzerinden bunca zaman sonra Taliban'la barış yapmak istediğini görüyoruz. Sizin barış veya müzakerelere katılım konusundaki şartlarınız nelerdir? Amerika niçin bunca sene sonra sizinle barış yapmak istiyor?

Amerikan ordusu barış planlarını Afganistan'dan tamamen çekilmek için değil, bölgede ve Afganistan'da yerleşerek stratejik hedeflerini ve ekonomik çıkarlarını elde etmek için yaptı. Fakat İslam Emirliği (Taliban)'in komutasındaki Afgan halkının cesur cihadi direnişi işgalcilerde çok ciddi bir mal ve hayat kaybına sebep oldu, bu sebepten dolayı işgalleri bitmedi ve sürekli uzadı.

Afgan halkı ve komutası işgalciyle barış yapmayı değil, sadece askerlerini Afganistan'dan çekmelerini istiyor. Dolayısıyla burada asla işgalcilerle, yanısıra tüm nüfus ve mali imkanlarıyla işgalcilere boyun

eğen işbirlikçi yöneticilerle barış düşünülemez.

Kısaca şüphesiz biz empeyalist işgalden kurtulmak için çabalıyoruz, Amerika ile barış yapmaya değil. Halkımız çok iyi biliyor ki hürriyete giden yol ve saldırganları kovmak ve mecburi geri çekilmeye zorlamak silahlı cihad iledir. Nitekim bu durum halkımızın tarihindeki ilk tecrübe de değildir.

"TÜRKİYE'NİN NATO'YA ÜYELİĞİ ŞEREFLİ MAZİSİNE YAKIŞMIYOR"

Türkiye'nin NATO ile birlikteliği hakkındaki görüşünüz nedir? Türk ordusu size karşı yapılan askeri operasyonlara iştirak ediyor mu? Afganistan'daki Türk ordusunun varlığı konusunda tavrınız nedir?

NATO ittifakı silahlı sömürgeci saldırganlar topluluğudur. İkinci dünya savaşının sonucunda yarım asırdan fazla bir zamandan beri var olan NATO, kurulduğundan beri Amerikan işgallerinin en büyük destekçisi olmuştur. NATO'nun ilk hedefi Müslüman ülkelerdir ve tüm dünya halklarını tehdit etmektedir. Türkiye'nin NATO'ya katılmayı kabul etmesi köklü bir İslam beldesi olan Türkiye'nin kendi güvenliğini ihlal etmesi ve Müslümanların uzun yıllar liderliğini yapmış olan bir ülkenin liderlik konusundaki ciddi bir ihmaliydi.

Geçmişte Türkiye'nin yöneticileri hududu olan Sovyetler Birliği'ne karşı yanlış temeller üzerine NATO'ya katılmıştı. Sovyetler Birliği dağıldı ama Türkiye NATO'dan çıkmadı. En büyük felaket ise Türkiye'nin askeri güçlerini Afganistan'daki Müslüman halkı boyunduruk altına alarak sömürgeleştirmek isteyen NATO güçlerine katılması için göndermesi oldu. Aslında bu İslam'ın kendisini Afganistan'dan silmek istemek demektir.

Türkiye'deki yetkililer kuvvetlerinin askeri operasyonlara katılmadıklarını söylüyorlar. Bu söz kabul edilemez. Çünkü NATO, insani yardım yapan bir kuruluş değildir. Aksine NATO askeri bir pakttır ve öldürücü silahlara, uluslar arası anlaşmalara göre yasak olan kimyasal silahlara sahiptir. Üstelik bütün bu silahlarını Afgan halkına karşı kullandı. O halde Türkiye askerinin burada ne işi var? Onlar Afgan şehidlerinin cenazelerini mi defnediyorlar? Ya da yaralıları mı tedavi ediyorlar? Yoksa suçsuz halkın yıkılan evlerini mi tamir ediyorlar? Yoksa NATO'nun yeniden yıkması için binalar mı yapıyorlar?

Sonra Türkiye'deki yetkililer diyorlar ki; "biz Kabil'de bulunuyoruz ve savaş dışında çalışma yapıyoruz. Afgan ordusunu eğitiyoruz." Bu ne demek? Bu dolaylı olarak savaşa katılmak demektir. Allah'tan Türk askerleriyle mücahitlerimiz arasında çatışma olmuyor. Ki biz bunu asla istemeyiz ve mümkün olduğunca Türkiye ile aramızdaki bu meseleyi telafi etmeye çalışırız. Bugün Afganistan'daki Türk ordusunun rolü tarihte şerefli mazisine hiç ama hiç yakışmıyor. Dost Türk halkından acele bir şekilde ordusunu Afganistan'dan çekmesi için hükümetlerine baskı yapmasını istiyoruz. Bu münasebetle Arap ülkelerinin halklarına da ordularının Amerika ve NATO ile birlikte hareket etmemeleri konusunda çalışmalarını istiyoruz. Çünkü müslümanın müslümana karşı düşmanla işbirliği yapması asla caiz olan bir şey değildir.

> *"Birleşmiş Milletler 2012'de yayınladığı raporda Taliban'ın iktidarından sonra afyon üretiminin %95 oranında azaldığı yer almasına rağmen Amerika tüm dünyanın gözünün içine baka baka yalan söylemektedir. Üstelik işgal öncesi Afganistan'dan 500 ton afyon çıkarken işgal sonrası NATO ve Amerika'nın sayesinde bu rakam on binlerce tona çıkmıştır. Amerika Afganistan'daki afyonu alıp uçaklarla ülkelerine götürmekte, İlaç sanayinde ve kendi halkını zehirlemekte kullanmaktadır. Nitekim ayyaş Amerikan ordusu aynı zamanda esrarkeştir de. Uluslararası gözlemcilerin Amerikan ordusuna bağlı komutanlıklarda gördükleri basına yansımış ve esrarkeş Amerikan askerlerinin durumu açığa çıkmıştı."*

Taliban Yönetimi Zamanında Haşhaş Üretimi %5'e Kadar Gerilemişti...

TALİBAN ANKARA'DA OFİS AÇACAK MI?

Bazı basın organlarında Taliban'ın Ankara'da ofis açacağı haberlerini gördük. Bu doğru mu?

Amerikan basın aygıtları Afgan halkı ve mücahidler hakkında yalan-dolan ve kafa karıştırıcı haberleri çokça yayıyor. Bu haberlerin çoğu da müzakereler ve

Amerika ile barış yapılacağı hususunda oluyor. İslami Emirlik (Taliban) resmi bildirilerinde Türkiye ve bütün İslam alemiyle, hatta İsrail hariç bütün dünya ile yakın ilişkilere girmek istediğini defalarca deklare etmişti.

Amerikan tesirinden uzak olmak şartıyla herhangi bir İslami ülkenin ofis açma isteğini kabul etmemize yönelik herhangi bir mani yok.

Eğer idareyi tekrar ele geçirirseniz ekonomik programınız nasıl olacak? Dış ülkelerle ilişkilerinizdeki ana kriterleriniz neler olacak?

İslam nizamı tekrar tesis edildikten sonra İslam Şeriatı önünde hiçbir vatandaşın ve idarecilerin bir farkı kalmayacak. Huzur ve barış içersinde, ayrımcılığın olmadığı ve tek ölçünün Allah ve Resulü olduğu bir ülke olacak. Ekonomik program detaylı olarak İslam devriminden sonra açıklanacak. Dış ülkelerle olan münasebetlerimiz de düşmanlıktan uzak barışçıl bir tarzda olacak.

"AFYON EKİMİNİ BİZ BİTİRDİK, İŞGALDEN SONRA TEKRAR ARTTI"

Amerikalıların iddialarına göre Taliban askeri operasyonlarını finanse edebilmek için afyon ekimini destekliyor. Bu doğru mu?

Yalan Amerikan siyasetinin vazgeçilmez bir unsurudur. Nitekim Pentagon'un sırf yalan uydurmak üzere özel bir daire kurduğunu herkes bilir. Afgan işgalinde Amerikan'ın yalanları ise tarih boyunca duyulmamış boyutlara ulaşmıştır. Nitekim afyon ekimiyle ilgili yalanları da en büyük yalanlarından biridir. Birleşmiş Milletler 2012'de yayınladığı raporda Taliban'ın iktidarından sonra afyon üretiminin %95 oranında azaldığı yer almasına rağmen Amerika tüm dünyanın gözünün içine baka baka yalan söylemektedir. Üstelik işgal öncesi Afganistan'dan 500 ton afyon çıkarken işgal sonrası NATO ve Amerika'nın sayesinde bu rakam on binlerce tona çıkmıştır. Amerika Afganistan'daki afyonu alıp uçaklarla ülkelerine götürmekte, İlaç sanayinde ve kendi halkını zehirlemekte kullanmaktadır. Nitekim ayyaş Amerikan ordusu aynı zamanda esrarkeştir de. Uluslararası gözlemcilerin Amerikan ordusuna bağlı komutanlıklarda gördükleri basına yansımış ve esrarkeş Amerikan askerlerinin durumu açığa çıkmıştı.

Ameikan kuvvetleri defalarca sizin İran'dan yardım aldığınızı iddia etti ve bu yardımlarla mayın tuzakları yaptığını ileri sürdü. Bu doğru mu?

Afgan halkı Sovyetler Birliği'nin işgalinde yarım milyon insanını şehid vermiş bir halktır. Üstelik 150 yılı kapsayacak bir cihad içinde yer almıştır ve bir nesil tamamen cihad nesli olmuştur. Afgan halkının cihad meydanlarındaki taktikleri ve kahramanlıkları yeni değildir. Bu ülke İngilizlere, Sovyet Ruslara mezar olduğu gibi Amerikalılar içinde mezar olmuştur. Amerika önce Pakistan'a yönelik iddialarda bulunmuştu şimdi de İran'a yönelik iddialar ortaya atıyor. Bu yüzden ahmak Amerika'ya diyoruz ki: "Tarihi bir düşünün. Bu ülkeye gelen ilk işgalci siz olmadınız. Tıpkı geçmiş işgalciler gibi ölülerinizi gömmek için bol miktarda toprağa sahibiz. Afgan halkı asla yaratılmışların önünde eğilmez."

Afganistan işgal güçlerine karşı savaşmak için gelen Arap, Türk, Kürt ve Avrupalı muhacir direnişçilerin durumu devrim sonrası ne olacak? Onları ülkelerine mi göndereceksiniz, yoksa ülkenizde mi kalacaklar?

Afganistan özgürleştikten sonra bütün vatandaşları arasında ırk ve dil ayrımı yapmadan İslam şeriatına uygun ve kardeşlik hukuku çerçevesinde bir muamele uygulanacaktır.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Davos zirvesinde İsrail karşısındaki tavrı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Türkiye Başbakanının Davos çıkışı gerçekten de güçlü bir çıkıştı. Ancak bundan güzelini ordu güçlerini Afganistan'dan çıkarmakla yapmış olacak.

Son olarak Türk halkına yönelik bir mesajınız var mı? Türkiye hükümetinden ve ordusundan herhangi bir istediğiniz var mı?

Afganistan halkı olarak kardeş Türkiye halkına bütün takdir ve hürmetlerimizi sunarız. Türkiye'nin Osmanlı Devleti zamanındaki tekrar güçlü ve ümmeti temsiliyet makamına yükselmesini, ortak din ve kültüre sahip iki milletin ilişkilerini daha da ilerletmesini istiyoruz. Müslümanlar arasındaki kardeşlik hukukunu muhafaza etmek için de Türk ordusundan en kısa zamanda Afgansitan'ı terk etmesini istiyoruz. Türk ordusundan Afgan halkını ve mücahidlerini din kardeşleri olarak görmesini, Afganistan'ın müdafaa edilmesinin aynı zamanda Türkiye'nin de müdafaa edilmesi anlamına geldiğini görmelerini istiyoruz. ■

"Bizler Tüm Allah Düşmanlarının Düşmanlarıyız"

Çeçenya, Kafkasya ve buradaki gelişmeleri takip eden tüm dünya Müslümanları, mücahidler arasında yaklaşık bir yıl süren fitnenin sona ermesini büyük bir memnuniyetle karşıladılar.
Bununla birlikte, hem Rusya hem de batıdaki Kafkasya Emirliği muhalifleri, mücahidler arasında bir ihtilaf yaratmak için provakasyon yapma girişimlerine ara vermiyorlar. Müslümanlar gelişen olaylardan, Kafkasya'daki cihadın geleceğinden ve düşmanların mücahidler arasında fitne saçma girişimlerinden endişe ediyor.

Kafkaya İslam Emirliği Lideri:
Dokko OMOROV

Kafkasya Emirliği lideri Dokko Ebu Osman, Kafkasya Emirliği'ndeki durum, cihadın perspektifleri, Kafkasya Emirliği'nin ABD tarafından "terörist organizasyonlar" listesine konulması ve diğer konularda Kafkasyalı gazeteciler tarafından kendisine sorulan soruları cevapladı. Dokko Ebu Osman video açıklamasında ayrıca, Kafkasya Emirliği karşıtları tarafından yayılan çeşitli dedikodu ve söylentilere ve ABD'nin kendisini öldürene $ 5 milyon ödül vereceğini ilan etmesine ilişkin duruşunu ortaya koydu. İslam Dünyası, Kafkasya Cihad Blogu tarafından tercüme edilen bu röportajı okuyucularına sunar.

Bu soruyu cevaplamadan evvel sizlere, Rasulullah (s.a.s.)'ın Allah (s.v.t.)'tan 3 şey dilediği şu hadisi hatırlatmak istiyorum: Birincisi; ümmeti için, Resulleri aralarındayken kendilerine azap etmemesiydi ve Allah (s.v.t.) bunu kabul etti. İkincisi; ümmetin dış düşman tarafından tamamen yok edilmesiydi ve bu da kabul olundu. Fakat üçüncü isteği olan bu ümmetin arasında fitne, ihtilaf vs. olmaması isteği ise kabul edilmedi.

Bu nedenle bizim ümmetimiz, her zaman fitnelerden muzdarip olmuştur. Kafkasya'daki fitnenin İslam ümmeti ve tüm dünya mücahidleri için çok şiddetli bir zarar olduğunu söyleyemem, fakat yine de Kafkasyalı Müslümanlar ve mücahidler için yeterince zararlı olmuştur.

Allah'a hamd olsun ki O (c.c.)'nun yardımı sayesinde fitne, bu aşamada kansız ve kayıpsız bir şekilde son buldu. Ve biz de bundan akıllanarak çıktık. Elhamdülillah, taraflardan hiçbiri bu dönüşü olmayan çizgiyi aşmadı. Bundan dolayı Allah (c.c.)'a şükrediyoruz!

Bildiğimiz gibi Müslümanlar için ihtilaf ve anlaşmazlık olduğu zaman yardımıyla bu sorunları çözmemiz gereken Allah'ın kitabı ve Rasulullah (s.a.s.)'ın sünneti vardır. Bu nedenle biz ihlaslı Müslümanlar ve mücahidler olarak bu sorunu Kur'an ve sünnete götürdük ve aramızdaki ihtilafı çözdük.

Alimler, Allah'ın izniyle bunu karara bağladılar. Biz de bu süreci, Kur'an ve sünnete dayanarak atlattık.

Bu yüzden, Kafkas ve Çeçen mücahidlerin bölünmesini isteyen düşmanların buna tepkisi negatif oldu, fakat onların numaraları bitmedi. İnşallah yakın gelecekte kendi hatalarımızdan kaynaklanan, Müslümanları ve İslam ümmetini üzen tüm uyuşmazlıkları halledeceğiz.

Geçen sene beyatten çıkmış olup da bugün yeniden bağlılığını yenileyen komutanları ismen zikredebilir misiniz? Onların şu anki statüleri konumları nedir?

Kafkasya Emirliği muhalifleri, halen bazı isimleri kendi manüplasyon ve spekülasyonları için kullanmaya devam etmektedir. Bize bu konuda birçok bilgi geliyor. Biz de radyo dinliyoruz, interneti izliyoruz ve görüyoruz ki; İslam ve mücahidlerin muhalifleri yatışmadıkları gibi, beyatın yenilendiği meclisteki görüntülerde olmayan bazı mücahidlerin isimlerini kullanarak bu fitneyi yeniden alevlendirmek istemektedirler. Bu gazetecileri, uzmanları ve analistleri üzmek istiyorum: tüm emirler biat yeniledi!

Onların her toplantıda hazır bulunmaları zorunlu değil. Bugün oldukça zor problemlerle karşı karşıyayız. Bu nedenle hepimiz aynı anda bir yerde toplanamadık fakat tüm emirler, muhtelif zamanlarda biatlerini yenilediler.

Bu nedenle mücahidlerin adı etrafında söylentiler çıkarmak ve bazı şeyleri abartmak, olmaması gereken şeylerdir ve bunların hiçbir aslı yoktur.

Bilindiği gibi Kafkasya Emirliği'nin ilanıyla birlikte eski Çeçen İçkeriya Cumhuriyeti'nin yurtdışındaki bazı temsilcileri güya size, Emirlik ilan etmeniz için FSB'den 500 milyon dolar gönderildiğini iddia etmeye başladılar. Bu bağlamda, sizin olduğu kadar Movladi Udugov'un da adı sık sık anıldı. Ayrıca sizin çocuklarınızın yurtdışında en iyi üniversitelerde okudukları ve cihada katılmayı reddettikleri iddia edildi. Bu ve benzeri spekülasyonlar hakkında ne yorum yapıyorsunuz?

Bizler 500 milyon dolar paranın ne olduğunu çok iyi biliyoruz. Bu, yarım milyar eder. Ve Kafkasya'daki mevcut durum için bu kadar büyük miktarda bağışın gerekmediğini de biliyoruz.

Size, kafirlerin zindanlarında bulunmuş mücahidlerimizin güvenilir kaynaklarından ufak bir örnek verebilirim.

Onlar, kendileriyle işbirliği yapma konusunda anlaşma imzalamışlar ve işi aldıkları zaman ilk ödevleri, Udugov'u ortadan kaldırma görevi olmuş.

FSB'nin Udugov'un başına koyduğu ödül 500 bin dolardır. Ben bu dedikoduyu yayanlara sormak istiyorum; neden önce 500 milyon dolar veriyorlar da sonradan Udugov'u ve diğerlerini ortadan kaldırmak için 500 bin dolar veriyorlar?

Yine biliyoruz ki benim için de 5 milyon dolar veriyorlar. O zaman neden 500 milyon dolar verip sonra da neden bizi yok etmek için daha değersiz ödüller teklif edildiğini sormak gerekir.

Bu fitneyi yayan isimleri anmak istemiyorum. Bu dedikoduların arkasındakini isimlendirmek istemiyorum. Fakat görüyoruz ki bu kişi, kendisini dinleyen ve ona inananları açıkça aptal yerine koyuyor. Fakat O, kendi sözlerine ve bu dedikodulara inanıyorsa o zaman kendisi bir aptaldan daha da beterdir.

Kafkasya Emirliği ilanı bildirisinde Udugov'un katkısı olmadı. Kafkasya Emirliği, eski kadı Seyfullah Kabardin (Anzor Astemirov) ile anlaştığımız zaman benim tarafımdan ilan edildi.

Bunun için 500 milyon dolar aldığımız iddiası, yalnızca geri zekalıların dedikodusudur.

Benim çocuklarımın yurtdışındaki en iyi üniversitelerde okudukları iddiası da yine aynı kategoriden bazı boynuzluların dedikodusudur. Benim en büyük oğlum, henüz 10 yaşındadır. İnşallah büyüdüğü zaman O'nu da cihada çağıracağız. Ve inşallah, O da üniversite eğitimini cihadda alacak! Dedikoducular, bir ses duydukları zaman onu yayıyorlar fakat gerçekte O'nun nerede olduğunu dahi bilmiyorlar. Şu anda benim çocuklarımın kaç yaşlarında olduklarını resmen kontrol etmek mümkündür.

Kafkasya cihadı cephelerinde genel durum nedir? Kafkasya Emirliği'nin geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Kafkasya'daki durumu değerlendirirken öncelikle sizin bu soruya başka bir yönden baktığınızı belirtmek isterim.

Rusya, 2010-2011 döneminde finans gücünün zirvesine ulaştı. Şimdi inşallah düşüş yaşanıyor. Biliyoruz ki cihad, finansa bağlıdır. Yine biliyoruz ki Kafkasya'daki cihadın da maliyeti artmıştır. Çevremizde bize yardım edebilecek bir İslam devleti yoktur. Bu yüzden, kafirler tarafından kuşatılmış vaziyette olduğumuz için Kafkasya'da cihadı sürdürmek iki misli zordur.

Fakat elhamdülillah, bugünlerde mevcut durum beni memnun ediyor. Kafkasya'daki cihadı korumayı kendim için en önemli vazife olarak gördüm ve Allah'ın yardımıyla, mücahidlerin ve etrafımızdaki tüm kar-

deşlerin yardımıyla cihad, bugün tüm Kafkasya bölgesinde yayıldı. Bugün Allah'ın izniyle tüm dünyayı etkileyen değişiklikler, Kafkasya'yı da tamamen etkilemektedir.

Biz her zaman, Allah'ın kelimesini yüceltmek için cihada çıkmak isteyen tüm mücahidleri kabul etmeye hazırız. Biz, cihad sancağını bir sonraki nesle ileten bir zincir halkasıyız.

Elhamdülillah, biz bu cihadı muhafaza ettik ve bugünün İslam gençliği, İslami değerler için kötülüklere karşı mücadele ediyorlar. Onlar, büyüyor ve cihada destek veriyorlar. Mücahidlere katılma için ilk davete icabet etmeye hazırlar. İşte bu, beni fazlasıyla sevindiriyor elhamdülillah.

Evet, bugün gerçekten de nispi olarak bir sükûnet var. Bizler çok yorulduk ve büyük kayıplar verdik. Fakat Allah'ın izniyle hiçbir zaman durmayacağız! Bu bahar kampanyasında sonuçlar olacak inşallah.

Bilindiği gibi ABD, Kafkasya Emirliği'ni "Kara Liste"ye ekledi. Ve sizin için de 5 milyon dolar ödül koydu. Amerika'nın Kafkasya Emirliği ve Kafkasyalı Müslümanlara yönelik bu aleni düşmanca tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz? Size göre bu, onlara dikte mi ettirildi? Amerikalıların amacı nedir?

Mübarek Kur'an'ın Bakara Suresi'nin 11 ve 12.ayetlerine bakarsak mücrimlerin kendilerini gerçekten de dünyanın efendileri olarak gördüklerini ve dünyaya kendi düzenlerini vermek istediklerini görürüz.

Ben ABD'nin de bu mücrimlerden olduğuna inanıyorum. Onlar, her hakkı kendilerinde görüyorlar. İstediklerini terörist ilan ediyorlar, istediklerine ödül veriyorlar vs... Böylelikle kendilerini dünyanın tek efendisi olarak sayıyorlar. Fakat ben bu soruda iki ayrı nokta görüyorum.

Birincisi; Amerikalılar ve benzerleri, Kafkasya'daki mücahidler arasında vahdet olacağını, mücahidlerin tek bir komuta altında birleşeceğini ve sadece Allah'ın dininin yücelmesi için cihad edeceklerini anladılar. Bu yüzden Amerikalılar, fitneye düşen mücahidlere mesaj gönderiyorlar.

Diyorlar ki; "Sizin emiriniz Ebu Osman'ı biz terörist ilan ettik. Kafkasya Emirliği de terörist organizasyondur. Eğer siz meşruiyetinizi korumak istiyorsanız, sizi desteklememizi istiyorsanız o halde O'na itaat etmeyin!"

Fakat elhamdülillah, mücahidlere yönelik bu komplo başarısız oldu. Tüm mücahidler Ebu Osman'a biat ettiler ve hepsi de Kafkasya Emirliği'nin sancağı altına girdi. Elhamdülillah, bu numara işe yaramadı.

İkincisi; Kremlin'in mücrimleri, hedeflerine ulaşmak uğrunda sürekli ödün veriyorlar. Sürekli kayıp veriyorlar. Amerikalılar da onların bu zafiyetlerini bilerek kendilerine küçük ödüller bahşediyorlar. Bence Moskova, bunun için ya şuan bir bedel ödüyordur ya da zaten ödemiştir. Ama hangi hedef içindir, onu bilmiyorum ve beni de alakadar etmiyor.

Yani bence Amerika'nın attığı adımların iki sebebi olabilir: Ya Rusya'nın çıkarı için yahut kendi çıkarları için... Fakat bunlar, beni ilgilendirmiyor.

Elhamdülillah, bizler tüm Allah düşmanlarının düşmanlarıyız.

Kafkasya mücahitleri ve tüm İslam ümmetine söylemek istedikleriniz nelerdir?

Kafkasya ve dünyadaki tüm mücahidler için dileğim; Allah'ın cihad yolunda onların ayaklarını sabit kılmasıdır.

Allah (s.v.t.), bizlere cihadı nasip etti. Elhamdülillah, bizler bugün mücahidlerdeniz. Şu an biz, Allah'ın sözünün yükselmesi için cihad eden mücahidlerin bir bölümüyüz.

Allah'a yemin ederim ki, bu dünyada bundan daha değerli başka bir misyon olamazdı. Allah, bu rahmeti bize bahşetti ve bundan dolayı O (c.c.)'na çokça şükretmeliyiz!

İslam ümmetinin böylesi ağır bir dönemden geçtiği bu zamanda cihad, tüm Müslümanlar için farz-ı ayndır. Bugün cihada katılmayan birisi, kıyamet gününde ağır bir sorumluluğun altına girecektir.

Elhamdülillah, bizler cihad ettiğimiz için gurur duymalıyız. Allah'a imanımızı, güvenimizi, takvamızı artırmalı ve ümmetimiz için çokça dua etmeliyiz. Birbirimiz için dua etmeliyiz ve birbirimiz için endişelenmeliyiz.

Yine Kafkasya mücahidlerine seslenmek istiyorum: Yeni bir seneye daha girdik. Hicri 1433 yılı başladı. Cihadın mutad bir yılı daha geçti. Pek çok mücahid kardeşimiz geçen yıl şehid oldu inşallah.

Allah (c.c.), onların şehadetlerini kabul etsin! Onlarla yeniden cennet bahçelerinde buluşmayı umuyoruz inşallah.

Elhamdülillah, biz onları iyi bilirdik ve onların kaybından dolayı üzüldük. Ama Allah her şeyi en iyi bilir ve onları kendine çağırdı.

Bizler, sonumuzun nasıl olacağını bilemeyiz. Allah'tan sonumuzun salih kardeşlerimizinki gibi olmasını dileriz.. Yine hep beraber cennet bahçelerine girmeyi dileriz.

Hamd, alemlerin rabbine aittir.

Allah-u Akbar! Allah-u Akbar! Allah-u Akbar! ■

Ebû Sa'd El Âmilî

Fransa'daki Touluse Savaşından Çıkarılacak Dersler ve Hazineler

Fransa'nın Touluse kentinde Fransız asker ve polisine tek başına 32 saat direnerek şehid olan Cezayir asıllı Fransız vatandaşı Muhammed Merah'ın direnişi hakkındaki bu yazıyı el-Me'sede Medya yayınladı, Feyzullah Emre İslam Dünyası için tercüme etti.

Sadece O'na sığındığım Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla...

Dünyanın ve ahiretin sahibi, zayıfların sahibi ve onlara zafer veren, müstekbirleri yenen ve zelil eden Allah'a hamd olsun. Salat ve selam "İnsanların yalnız Allah'a ibadet etmesi için ben kılıçla gönderildim. Kim benim emirlerime karşı gelirse ona zillet ve alçaklık vardır" diyen merhamet ve savaş peygamberinin üzerine olsun.

Bu ümmetin düşmanları şeytani planlar hazırlayarak halkımızın değerlerini yok edip, zenginliklerini gasp edip, dizleri üzerinden hiç kalkmayacak ve onlara karşılık veremeyecek bir hale getirmek istiyorlar.

Allah bu gerçeği Yüce kitabında şöyle buyurmuştur: *"Siz dininizden dönmediğiniz müddetçe onlar sizinle savaşmaya devam edeceklerdir."* Ve Yüce Allah buyuruyor ki: *"Nasıl olabilir ki eğer onlar size karşı zafer kazanacak olsalar, hakkınızda ne akrabalık ne de anlaşma gözetirler. Ağızlarıyla sizi hoşnut etmeye çalışırlar. Kalpleri ise direnir durur. Zaten onların çoğu insanlıktan çıkmış günahkarlardır."* (Tevbe 8) Yüce Allah buyuruyor ki: *"Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Allah nurunu tamamlayacaktır kafirler istemese de"* (Saf 8)

Kafir diyarlarında yeni El Kaide jenerasyonu

Allah bu milleti bataklıktan çıkarttı ve onu saçma işlerden kendi oğullarının elleriyle yükseltti, onlar Allah'ın askerleridir, iman tablosu olarak büyümüşler ve kafirlerle savaşarak dinin gereklerini tam anlamıyla yerine getirmişlerdir, aniden ortaya çıkarlar tıpkı Musa(a.s.)'nın Firavunun karşısına çıktığı gibi: *"Ben seni kendim için yetiştirdim"* (Taha 41) ve Allah bu gençlere tıpkı Musa (a.s.)'ya emrettiği gibi günümüzün firavunlarını yok etmelerini emretti.

Bu genç insanların ne bir sosyal hakkı, ne bir işi, ne bir ağırlığı vardı, kale alınmazlardı. Haçlı rejimleri tarafından kabul görmediler, marjinalleşme ve ırkçılık nefreti arasında ezildiler. O ülkenin vatandaşı oldukları halde Beyaz adamın sahip olduğu hiçbir hakka sahip değillerdi, insan yerine konmazlardı. Çoğu Batı'da doğmuş olmasına ve Batılı okullara gitmiş olmasına rağmen onlar Müslümandı ve ayrımcılığa tabi tutuldular, marjinalleştirildiler, terörist ithamlarına maruz bırakılarak sürekli bir savunma halinde bırakıldılar.

Üçüncü ve dördüncü nesil ise babalarının ve dedelerinin geçtiğimiz yüzyılın ikinci yarısında daha iyi bir hayat için yaptıkları göçün içsel bir uzantısı olarak algılandılar. Haçlılar babalarını ve dedelerini kendi altyapılarını kurmak için çalıştırdılar, tıpkı vaktiyle Afrika'dan getirilen kölelere yaşattıkları gibi bir hayat yaşattılar. Bir hammaddeden farksız görüldüler.

Haçlı Batılılar yeni jenerasyonu kendi adil olmayan, materyalist rejimleri için yeni uşaklar olarak gördüler. Dinlerinden ve değerlerinden koparıldılar, hayvani lezzetlerin peşine düştüler ve kayıp bir nesil oldular, kimileri ise uyuşturucu ticaretine girerek dinden olan ayrılığını iyice pekiştirdi.

80'lerin sonundaki Körfez Savaşı ve Taliban'ın ortaya çıkışına kadar istediklerini nerdeyse gerçekleştirdiler. Ve sonra Kaidetü'l Cihad'ın yıldızı parlamaya başladı ve Batı'daki gençler arasında cihadi fikirler yayılmaya başladı. Dinden ve ahlaktan uzak olan bu nesilde değişiklikler baş gösterdi. Gerçi ahlaki yapıları İslam öncesi Araplarda da var olan cömertlik, izzeti nefis, cesaret ve alçaltılmayı kabullenmeme gibi güzel şeyleri de içeriyordu, çünkü onlar kendi sapık rejimlerimizin insanların kalbine korku saçan zulmünden uzak bir ortama getirilmişlerdi. Böylece Batı'daki gençler kendilerine geniş özgürlükler buldular, bu sayede kalblerinde korku ve terörün izi yoktu. Cesur ve güçlüklerle savaşan bir yapı elde ettiler, ayrıca teknik medyanın pek çok özelliğine de sahiptiler. Mücahidlerin elinde artık pek çok niteliğe sahip, özgüvenleri tam kaliteli askerler vardı. Bundan öte düşman tarafından tespitleri çok zor olan kimsenin tanımadığı ve belirleyemediği gizli askerler haline geldiler.

Bu destekçilerimizin mücahidleri gerek dava içinde gerek medyada gerek ekonomik alanda gerekse de güvenlik alanında desteklediklerini görmekteyiz. Ayrıca onların topraklarımızı kendi sapık rejimlerimizin desteğiyle gasp eden, insanlarımızı öldüren ve dinimize saldıran kafir ülkelerin kalbinde cihada hazırlandıklarını da görüyoruz. Bu gençler şunu gördü ki kendi sapık idarecilerimiz ile orijinal kafirler arasında hiçbir farklılık yoktur. Bunlar bir paranın iki yüzü gibidir. Gençler anladılar ki bu sapıkları içerden zayıflatırsak ve savaştan uzak tutarsak bunlar mücahidler için kolay bir hedef haline gelecektir.

El Kaide'nin Haç'ın ülkesindeki son savaşları onlara hep hazır olmayı, Haçlılarla savaşmayı, güçlü ve çok dikkatli olmayı öğretti. Düşmanların mücahidleri takip edememeleri ve hareketlerini kontrol edememeleri onları Allah yolunda daha çok iş yapmak konusunda ateşledi ve Allah'ın şu sözünü slogan edindiler: *"Müminler düşman birliklerini görünce, İşte bu Allah ve Resulünün bize vaad ettiği şeydir. Allah ve Resulü doğru söylemiştir. Dediler. Bun onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini arttırmıştır."* (Ahzab 22)

Bu gençler şunu gördü ki kendi sapık idarecilerimiz ile orijinal kafirler arasında hiçbir farklılık yoktur. Bunlar bir paranın iki yüzü gibidir. Gençler anladılar ki bu sapıkları içerden zayıflatırsak ve savaştan uzak tutarsak bunlar mücahidler için kolay bir hedef haline gelecektir.

Onlar olayların gidişatını değiştiren yüksek özelliklere sahip gizli askerlerdir. Üstün sabır, minumum teçhizat ve silahla kendilerine verilen emri yerine getirirler. Bunlar yeni tip askerlerdir, düşman onlarla daha önce karşılaşmamıştır ve onları bulamaz. Ne zaman ki onlardan birisi düşman eline geçerse ondan hiçbir şey alamazlar ve Allah kalplerine nedamet verir.

Touluse savaşı Bombay savaşına benzemektedir. Daha küçük bir örneği olmuş olsa da pek çok benzerlikler içermektedir. Ben bu dersleri ve hazineleri sizlere kısaca özetleyeceğim. Bunlar size hayal gibi gelebilir ancak Allah'a hamd olsunki kullarından biri bunu yaptı ve kafir ordularını rezil etti.

Touluse Savaşı: Özel Bir Uyarı Kıvılcımı

El-Kaide'nin her savaşından sonra alışık olduğumuz üzere her çeşit insandan iyi ya da kötü yorumlar duyuyor veya görüyoruz. Her görüş kişinin inancına ve anlayışına göre değişmektedir ancak herkesin ortak görüşü bu çatışmaların düşmanlarımızın, dostlarımızın ve uluslar arası kamuoyunun psikolojileri üzerinde bıraktığı etkilerdir.

Gözlerimizle görmekteyiz ki bu çatışmalar düşmanımızın ve alt yapısının üzerinde derin çatlaklar oluşturmaktadır.

Mübarek Mücahidlerin her savaşından sonra bu kazanımlar fark edilmektedir ve bunun en son örneği Haçlı Fransa'nın kalbinde olan Touluse Savaşı'dır.

Her şeyi siyah ve beyaz olarak gören cesaret kırıcı grupların sözleri ve reaksiyonlarıyla canımızı sıkmayacağız ve onların şüphelerine cevap verecek de değiliz. Demokrasinin kölelerinin ve Haçlıların haklarını savunanlarının şüpheleri bizi ilgilendirmez. Çünkü

onlar halen saldırı altında olan kendi Müslüman kız ve erkek kardeşlerinin haklarını çoktan unutmuşlardır. Onlar bizim için tövbe edip Allah'a ve şeriatına dönüp Müslüman kardeşleri ile saf tutmadıkları ve Müslüman bacılarının namuslarını korumadıkları müddetçe düşünmeye değer bile değildirler.

Ama şunu teyid ederiz ki bu savaş bir öfke kıvılcımı ve Haçlı Batılıların başına gelecek daha kötü şeylerin bir göstergesidir. Ve ölümleri sinelerinde yaşayan askerlerimiz tarafından yapılacaktır. Bundan haberdar olmak, engellemek ve içlerindeki volkanı söndürmek çok zordur. Sizi izleyeni siz izleyemezsiniz, sizi denetleyeni siz denetleyemezsiniz. Ne kadar dikkatli olursanız olun ne kadar çok silahınız olursa olsun onun darbelerinden kaçamazsınız.

Bu Batı'nın bizim ileri düzey savaşımızla yüzleşmesidir. Batılı giysiler, mavi gözler, yabacı dil ve tümüyle batılı imaj El Kaide'nin dehasının ve gücünün bir göstergesidir. Haça tapanlar yeni ateşten saatlere hazırlansınlar.

Aramızdaki savaşta zirveler ve dipler vardır, çeşitli çatışmalarda uzun süreli galibiyetler elde etmiş olabilirsiniz ama savaşı asla kazanamazsınız, halkımızın gerçek evlatlarına karşı Allah sizi asla üstün kılmayacak. Bu savaşta garip olan şey zaferimiz yenilgimizden doğmakta ve selefinin yerine hemen yeni bir kahraman çıkmaktadır. Sayılarda verilen kayıplar bizi etkilemez tersine bunlar bizim için bir kazançtır. Mücahid ve şehid bir ümmet oluşumunu kimse durduramaz.

Bu ümmetin mensubu olmak bize gurur verir, Allah'ın askeri olarak seçilmek nasıl büyük bir şereftir? Allah'ı Rab, Muhammed (S.A.V.)'i Peygamber ve yüce İslam'ı din olarak kabul etmiş birinin kalbinde tiranlardan korkmak diye bir şey olamaz!! Muvahhidler Allah'tan mükafatlarını beklemekteler, şehadetin onuru, kalplerden ve akıllardan hiç çıkmamalı!

Buradan mücahidlerin diğer savaşlarından alışkın olduğumuz üzere dersler çıkartacağız ve bu dersler umalım ki hayatımızı değiştirir, düşmanlarımızın huzurunu bozar ve onları sürekli bilinmeyeni beklemeye iter.

Mübarek Bombay savaşından sonra şimdi de Toulouse savaşını gerçekleştirdik. Bu onun küçük bir versiyonuydu, çünkü sadece bir kahraman vardı, ancak etkileri aynı oldu. Çünkü bu türünde benzersiz bir olaydı ve Kaidetü'l Cihad'ın savaş kayıtlarında başlı başına yer aldı. Bu sayede İslam'ın askerlerinin çok az çaba sarf ederek çok geniş bir seçim yapma şansı oldu. *"Onun için Allah yolunda çarpış. Ancak kendinden başkasıyla sorumlu değilsin. Müminleri de savaşa teşvik et. Umulur ki Allah böylelikle inkar edenlerin baskısını önler. Allah baskı bakımından da daha şiddetli cezalandırma bakımından da daha şiddetli olandır."* Bu savaş müminleri kafirlere baskı yapmaya itecek güzel bir örnektir.

1. Müslüman Toplumları Kirletme Planlarını Yok Etme

Yüce Allah buyuruyor ki: *"Şüphe yok ki inkar edenler mallarını (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcar ve harcayacaklardır. Sonra bu mallar onlara bir iç acısı olacak sonra da yenilgiye uğrayacaklardır. İnkar edenler toplanıp cehenneme sürükleneceklerdir."* (Enfal 36) Haçlılar göçmen nesli İslami aşırılıktan(!) ve terörden(!) uzak tutabilmek için yüksek miktarda paralar harcadılar ve kendi toplumlarındaki boşlukları dolduracak ikinci bir toplum inşa etmeye çalıştılar. Her şeyden önemlisi dinlerinden koparıldılar, Kur'an ile ilgili hiçbir şey bilmiyorlardı. İsimleri haricinde İslami hiçbir şeyi ruhlarında barındırmıyorlardı, sadece şeytani arzu ve istekler, batılı düşünceler ve hayvani içgüdüleri vardı. Ancak Allah Kaidetü'l Cihad'ı seçip bu kurbanları gücüyle övünen aslanın ağzından ve kurnazlığıyla övünen tilkinin ininden çekip çıkarttı. Allah tıpkı Musa(a.s.)'ın Firavun için bir hüzün kaynağı ve düşman olup onun krallığını yok etmesi örneğinde olduğu gibi bu gençler içinde en iyisini seçti ve onları değiştirdi. Allah bu gençleri güçleriyle övünen modern Firavunların karşısına onları zelil etmeleri için çıkarttı.

Bu şimdiye kadar Haçlı Batı'ya karşı vurulmuş olan en ağır darbelerden biriydi ve bu gençler gelecekte Kaidetü'l Cihad'ın öncüleri olacaktır inşallah...

2. Düşmana Zarar Vermek

Dini meşruiyet içinde düşmana zarar vermek her cihadi operasyonda göz önünde bulundurulan başlıca hususlardan biridir. *"Onlarla savaşın. Allah sizin ellerinizle onları azaplandırır. Ve onlara karşı size yardım eder. Ve müminler kavminin göğüslerine şifa verir."* (Tevbe 14) Düşmana madden ve manen sürekli azap vermek gerekir ki kendini zelil hissetsin, ayrıca güçsüz ve zulme uğramış Müslümanların ise kalbi ferahlasın. Düşmana olanlardan dolayı mutluluk duyacaklardır. Bu düşmanın vermiş olduğu zararı azaltır ve onların gelecekte karşılaşacakları güçlüklere karşı gösterecekleri sabrı arttırır. Güçsüz insanlar kendilerini koruyan silahlı mücahidlerin varlığını görünce

imanları artacak ve onlara açıktan veya gizlice destek vereceklerdir.

3. Müslüman Kurbanların İntikamı

Düşmanlarımızın tuttuğu yolu gören herkes onların bize karşı duyduğu nefreti ve ufak sebeplerden kanımızı dökme arzularını fark edecektir. Kanımız dünyadaki en ucuz şey olarak kabul edilmektedir. Düşmanlarımız Filistin'de, Afganistan'da, Kafkaslarda, işgal altındaki Balkanlarda ve son olarak ama asla sonuncusu olmayacak Suriye olaylarında kanımızı dökmektedirler. Suriye'de yaşanan korkunç suçlara karşı Haçlılar tarafından göz yumularak korunan rejim tarihe geçecek bir zulme imza atmaktadır. Kendi kirli insanlarından bir tanesi ölünce dünyanın altını üstüne getirirler ama bu sapık rejimlerin gece ve gündüz durmadan yaptığı zulmü ise politik ve ekonomik olarak desteklerler. Amaçları bizi dinimizden uzaklaştırmaktır.

İslam tarihinin geneline bakılınca Fransa her zaman İslam diyarlarına yapılan Haçlı seferlerinde başı çekenlerdendir. NATO mensubu olarak Afganistan'da Müslümanları öldürerek İslam nurunu söndürmeye çalışması, kendi ülkesinde dinini yaşamaya çalışan Müslüman kardeşlerimizi kanunsuz ilan etmesi (yakın zamanda çıkarttığı peçe yasağı) yaptıklarından sadece birkaçıdır. Yahudilerin başbakanına Filistin'de Müslümanlara yönelik uyguladığı ambargoda destek veren, terörizmle savaş adı altında mücahidlerle dünyanın her yerinde savaşan yine Fransa'dır. Kendi hain rejimlerimizi destekleyen, kiliseleri, misyonerleri ve diğer kültür ataşelikleri aracılığıyla evanjelizmi ve diğer kötülükleri topraklarımıza aşılayan yine Fransa'dır. Fransa'nın İslam'a karşı açılan savaşta başı çektiğini unutmadık ve Fransa diğerlerinden iki kat suçludur: Çünkü hem doğrudan savaşa katılmıştır, hem de diğerlerinin savaşa katılmasını sağlamıştır.

Bu olaylar Fransa'yı Allah, Peygamber ve müminler adına savaşanlar için bir cephe haline getirmiştir.

Bunların hesabı ödenmeyecek mi sandılar? Bu işledikleri suçların intikamının alınmayacağını mı düşündüler? Allah adına yemin ederim ki; Hayır! Allah'ın ihlaslı kulları tarihlerini asla unutmaz, dinlerinde zillete düşmezler, şehidlerin kanını, mazlumların acısını ve kadınlarının namusunu görmezden gelmezler, sadece düşmana iki mislini yapabilecekleri uygun anı beklerler, çünkü dinimiz bize saldırganın elini kırmayı öğretmiştir: *"O zaman kim size saldırırsa o zaman onun size saldırdığı kadar siz de ona saldırın"*(Bakara 194) İntikam, Allah'ın düşmanlarını durduran ve müminlerin kalbini ferahlatan dinimizden bir parçadır ama korkaklığımızdan dolayı Müslümanlara saldırmak kafirler için bir alışkanlık haline geldi.

4. Düşmanlarımızın Güvenliğini İstikrarsızlaştırmak, Zayıf ve Kırılgan Noktalarını Müslümanlara Göstermek

> ***İslam tarihinin geneline bakılınca Fransa her zaman İslam diyarlarına yapılan Haçlı seferlerinde başı çekenlerdendir. NATO mensubu olarak Afganistan'da Müslümanları öldürerek İslam nurunu söndürmeye çalışması, kendi ülkesinde dinini yaşamaya çalışan Müslüman kardeşlerimizi kanunsuz ilan etmesi (yakın zamanda çıkarttığı peçe yasağı) yaptıklarından sadece birkaçıdır. Yahudilerin başbakanına Filistin'de Müslümanlara yönelik uyguladığı ambargoda destek veren, terörizmle savaş adı altında mücahidlerle dünyanın her yerinde savaşan yine Fransa'dır. Kendi hain rejimlerimizi destekleyen, kiliseleri, misyonları ve diğer kültür ataşelikleri aracılığıyla evanjelizmi ve diğer kötülükleri topraklarımıza aşılayan yine Fransa'dır.***

İslam düşmanlarının aralarında farklılıklar da olsa İslam'a karşı birleşmiş durumdadırlar. İslam söz konusu olduğunda birleşip saldırırlar. Bu inkar edilemeyecek Kur'ânî bir gerçektir. *"Kafirler birbirinin dostlarıdır"* (Enfal suresi 73)

Fransa'nın başını çektiği bu ittifakta yer alan her ulus İslam'ın klasik ve önemli bir düşmanıdır, 60 yıldan beri bizim sapık rejimlerimizin de desteği ile Kuzey Afrika'yı ve kısmen Arap Mağribi'ni ekonomik, kültürel ve siyasi olarak etkilediler. Sahra çölünün güneyine inebilmek için bir basamak olarak gördüler.

Bu ve buna benzer sebeplerden ötürü Mücahidler Fransa'yı vurmalı ve güvenliğini istikrarsız hale getirmelidir. Bu düşmana bir meydan okumadır ve şeriattandır, çünkü düşmanı korkutulmaktadır. Düşmanın zayıflığını ortaya çıkaran her şey savaşta kullanılmalıdır.

Bu savaş Müslümanlara göstermiştir ki düşman ne kadar güvenliğine önem verirse versin, irili ufaklı şeyleri istediği kadar görüntüleyebilsin düşmana kendi topraklarında zarar vermemizi sağlayacak boşluklar vardır. Bu sizleri güçlü bir isteğe, cesarete ve üstün bir ruha getiren bir gerçektir bu sayede imkansızı imkanlı hale getirirsiniz.

Allah'a güvenmek ve onun büyüklüğünü hatırlatmak düşmanın moralini bozacaktır ve bu fiziksel engelleri

aşmamızı kolaylaştıracaktır. Allah'ın yardımı ve ona güvenmek yenilmesi imkansız olan silahın iki yüzüdür.

5. Mücahidlerin düşman karşısında cesaretini ve gücünü göstermek

Cihad kağıt üzerinde olmaz düşmanla karşılaşma ile olur. En iyi savunma saldırıdır denir. Cihad uygulamaları sayesinde düşmana zarar verme konusunda sebatkar olan usta askerler yetiştirilir.

Düşman bu çeşit ferdi operasyonlarda tek bir kişinin düşmana verdiği zararı görünce özel bir sınıf düşmanla karşı karşıya olduğunu ve bu çocuğun ardından gelecek savaş için yanıp tutuşan aslanların onların gündüzünü geceye hayatlarını cehenneme çevireceğini görecektir.

Touluse savaşının kahramanı Batı'da yaşayan ve mücahid gruplara katılmamış olan Müslüman gençlik için bir örnek teşkil edecektir. Onun mesajı insanları cihada sevk etmek olacaktır ve önlerine çıkan engellerin sadece düşman tarafından onların cesaretini kırma amacıyla çıkartıldığını göreceklerdir ve Allah'a tam anlamıyla iman etmiş birisinin bütün bu zorlukları aşacağını kalbine şeytan tarafından korku verilmiş olanların ise miskinlerle beraber oturacağını görecektir.

Touluse savaşının kahramanı tıpkı Madrid ve Londra cihadlarını yapan öncülleri gibi Müslümanların cesaret imajına bir ilham katmıştır. O artık kendi kendine bir okul olmuştur. Cihadın kahramanları ve aslanları onun yolunu devam ettirecek ve yaptıkları Allah için olacaktır ve Allah onları mükafatlandıracaktır.

6. Düşmanı Evinde Vurma

Allah Resulü (S.A.V.) buyurdular ki: "Artık biz onlara saldıracağız onlar bize saldıramaz" ve bu savaşın dünyasında defalarca uygulandı.

Müslümanlar kafirler için kolay bir hedef haline gelmişti, erkeklerimiz öldürülüyor, kadınlarımızın ise iffeti kirletiliyordu ve biz sadece göz yaşları ile bu olaylara karşılık veriyorduk. Düşman bunun böyle sonsuza kadar devam edeceğini sanmıştı hatta dedelerimizin yaptığı özgürlük savaşlarında bile bu düşüncelerinden vazgeçmemişlerdi. Savunma savaşı her ne kadar bazı amaçlarına ulaşmış olsa da düşman kendi askerlerini ülkelerimizden çekip yerine kendi işbirlikçisi ve bizzat kendinden emirler alan sapık rejimler ve ordular kurarak amaçlarını en ucuz fiyata gerçekleştirdiler.

Artık durum değişti, halkımız cihada sarıldı ve ülkesinin zenginliklerinin sömürülmesine izin vermiyor! Mücahidler düşmanın korku bariyerlerini kırarak düşmana kendi ülkelerinde ağır darbeler indiriyor, Allaha hamd olsun.

Artık düşman savunma pozisyonunda ve izlemededir. Mücahidlerin yaptığı üstün planlamalarla meydana gelen bu savaşlar sayesinde düşman artık korkmuştur, stratejik planlarını gerek Fransa'da gerekse de sınırları dışında durdurmuştur. Burada kastettiğim Afganistan'daki savaş ayrıca Kuzey Afrika ve Sahra'nın Güneyinde Kaidetü'l Cihad'a yönelik yapılan operasyonlarıdır.

Kendi güvenliklerini sağlayabilmek için yüksek miktarda paralar harcıyorlar, askerlerini ve ajanlarını mücahidlerin yeni planlarından kurtulmak için kullanıyorlar, bu da mücahidler için büyük bir avantajdır.

Düşmanlarımızın zihnine korku yerleşmiştir ve bu mücahidlerin kullandığı ve kullanacağı bir silahtır. Bu sayede düşman güçlerini bölecek ve kaynaklarını tüketecektir, Haçlı ABD'ye olanların aynısı yakında müttefiklerine de olacaktır.

Liderimiz ve şehid (İnşallah) Şeyh Ebu Abdullah Üsame'nin (Allah Ona Rahmet Etsin) dediği gibi tüm müslümanlar evlerinde huzur içinde oturuncaya kadar düşmanlarımız huzur ve güvenlik nedir bilmeyecekler! Bu gayet açık bir denklemdir, ancak onlar bunu açgözlülüklerinden dolayı görememektedirler ve kendi elleriyle kendi ülkelerini harap etmektedirler.

7. Biz acı çektiğimiz müddet siz de çekersiniz, biz öldürüldüğümüz müddetçe siz de öldürülürsünüz

Eğer düşman ölümcül operasyonlarla vurulmazsa biz daha çok kan dökmeye ve acı çektirmeye devam ederiz. Onlar bizim insanlarımızın kanını hiçbir misilleme korkusu olmadan döktüler, değerlerimize ve dinimize hiçbir saygı göstermediler. *"Nasıl olabilir ki eğer onlar size karşı zafer kazanacak olsalar, hakkınızda ne akrabalık ne de anlaşma gözetirler."* Artık resim değişti. Şu an saldırgan ve saldırılan yok. Bir taraf sağlam diğer taraf ise çöküşte. Sonuçları bakımından şu an savaş eşit bir durumda, sadece maddi imkanlar alanını göz ardı edersek durum saldırı, savunma, alma ve verme durumundadır. Yemin ederim ki Hakk'ın askerlerinin kazandığı eşsiz ve birbirini izleyen zaferler denklemi de değiştirmektedir. Artık düşman bizim gibi acı çekmektedir hatta bizden daha fazla acı çekmektedir, çünkü bizim çektiğimiz acılar

maddidir, onlar ise psikolojik acılar çekmektedir ki bu tip acılar çok daha çetindir.

Eğer bir yara alacak olurlarsa kafirleri, müttefiklerini, münafıkları ve ajanları kızgın ve ruhsuz bir halde buluruz. Onlar bu dünyadaki maddi mükafatı beklerler ve kendileri için yaşarlar. Endişeleri yiyecekleridir, kıbleleri günahlarıdır, cennetleri ise dünyevi arzularıdır. Bunlar da bir azalma yahut tehdit eden bir tehlike gördükleri zaman finansal olarak telafi edilemeyecek acılar yaşarlar.

Ruhi ve ahlaki acılar aslında güvensizlik ve korku ortamından dolayı kaynaklanır. İmanlı mücahidler korkunun, gözetlemenin var olduğu ve güçlü dikkatin olmazsa olmaz olduğu devletlerde yaşamışlardır ve bu onların kendilerini saklamaları konusunda onlara yardım etmiştir. *"Ve sizi mutlaka korku ve açlıktan ve mal, can ve ürün eksikliğinden imtihan ederiz. Ve sabredenleri müjdele."*(Bakara 155) Onlar zafer kazanmanın ve düşmanlarının komplolarını ve planlarını engellemenin yollarını aramak zorunda bırakılmışlardır. Tıpkı ilk devir de Peygamber (S.A.V.) ve sahabelerinin dünyanın efendileri olmadan önce (Allah hepsinden razı olsun) başlarına gelenler gibi. *"Hatırlayın o zaman ki azdınız, yeryüzünde hor aciz tanınanlardandınız, insanların size saldırıp yok etmesinden korkuyordunuz. Derken sizi şükredesiniz diye yer yurt sahibi etti, yardımıyla kuvvetlendirdi ve tertemiz şeyler ile rızıklandırdı."*(Enfal 26)

Düşmanlar güvenliklerini ve huzurlarını kaybetme korkusu içinde yaşamaktadır. Kaybettikleri şeyin yerini alabilecek bir alternatifleri yoktur ve hepsi depresyondadır, bir kısmı ise bu cehennem hayatından kaçmak için intihar etmektedir. Kimisi ise bu korkuyu azaltmak için kendini alkole ve uyuşturucuya vermiştir.

Onlar için her şey anlamına gelen finansal kayıpları olmuştur. Mücahidlerin onların ekonomik tesislerine karşı sürdürdüğü savaş onların ekonomilerinde ağır kayıplara neden olmuştur. Uzun süreden beri müminlere karşı devam eden bu savaşta ticari ve turistik gerileme baş göstermiştir, bu da düşman için çok korkunç bir kayıp demektir.

> ***Muhammed Merah her muvahhid mücahidin gideceği yere gitmiş ve Allah'ın düşmanı olan Haçlıların ve Yahudilerin kalbinde acı ve ızdırap bırakmıştır. Arkasından her samimi muvahhide ise onur ve gurur bırakmıştır, hepsi bu yiğidin yolundan gitmek isteyecektir ve kıyamete kadar bizlerle kafirler arasında vuku bulacak olan bu savaşta kendilerine yeni yollar açacaklardır.***

Siyasi olarak ise kendini en güçlü ve en mükafata layık olarak gören bu sahte ışık halkası güç kaybetmeye başlamıştır. *"Ben size kendi görüşümü söylüyorum ve size ancak doğru yolu gösteriyorum"*(Mümin Suresi 29) Askeri yenilgileri bu halkayı parçalayacaktır ve siyasi güçlerini de kaybedeceklerdir. Düşmanlarımız ellerinde kılıç ve demir olmadan hiçbir şey yapmaya malik değildir, bir tanesi eksik olursa artık hiçbir şey yapamazlar.

Sonuç Olarak;

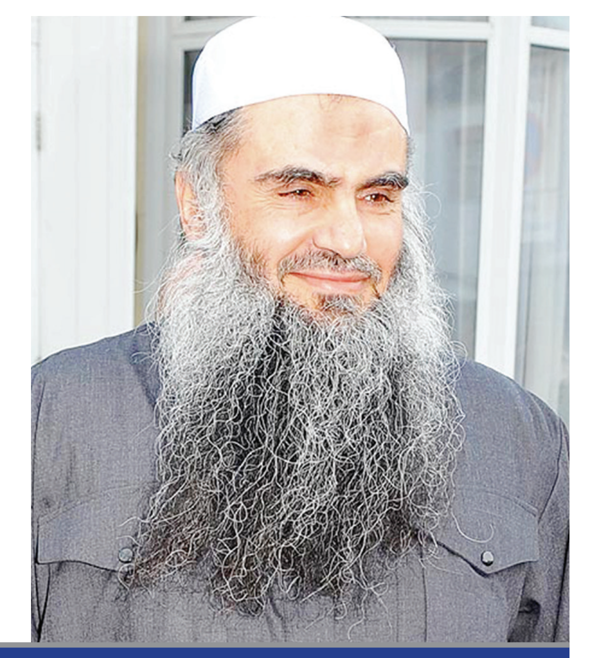
Muhammed Merah her muvahhid mücahidin gideceği yere gitmiş ve Allah'ın düşmanı olan Haçlıların ve Yahudilerin kalbinde acı ve ızdırap bırakmıştır. Arkasından her samimi muvahhide ise onur ve gurur bırakmıştır, hepsi bu yiğidin yolundan gitmek isteyecektir ve kıyamete kadar bizlerle kafirler arasında vuku bulacak olan bu savaşta kendilerine yeni yollar açacaklardır.

Muhammed Merah arkasında Allah'ın gizli askerlerinden oluşan sayısız bölük bırakarak gitmiştir. Bu askerler tıpkı selefleri gibi uygun ana kadar bekleyecektir ve Haçlı rejimlere ağır darbeler indireceklerdir. Haçlılar için ne acı bir durumdur ki bu savaşı kendilerine karşı açtılar ve onursuz bir barışla bile terk edemiyorlar.

Sonuç olarak söylemek isterim ki bu büyük ve eşsiz savaşlardan faydalanmalıyız, Allah'ın mücahidlere destek olduğunu görmeliyiz, bize verilen emirleri yerine getirmeliyiz ve kendimizi dünyevi zevklerden arındırıp Allah'ın yardımını, rehberliğini ve zaferi hak etmeliyiz.

Alemlerin Rabbi Olan Allah'a hamd olsun, Salat ve Selam Efendimiz Muhammed'e (S.A.V.) ailesine ve ashabına olsun. ■

Haber: **Endülüs Medya Yapım**

Ebû Katade el-Filistînî

İngiltere'nin Şeyh Ebû Katade el-Filistînî'yi Teslim Etme Niyetine İlişkin Bildiri ve Girişim

Hamd *'Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler'* buyuran Allah'a, salât ve selam 'Müslüman Müslümanın kardeşidir, ona zulmetmez, onu düşmana teslim etmez' buyuran Peygamberimiz Muhammed'e, ehline ve tertemiz ehl-i beytine olsun.

Esir Müslüman Şeyh Ebû Katade el-Filistînî'nin yıllardır garantili özgürlükler ve korunan haklar ülkesi olduğunu iddia eden İngiltere hapishanelerinde yaşadığı trajediyi senelerdir ilgiyle takip ettik. Şeyh Ebû Katade'nin ve bu ülkedeki mazlum diğer Müslümanların davası bu geniş çağrıların ve çürük iddiaların yavanlığını ortaya koymaktadır. Öyle ki şeyhin fikir ve inançlarını dili ve kalemi ile ifade etmekten başka bir şey yapmadığı, hiç bir suç ya da hata işlemediği halde senelerce hapis yatması nasıl mantıklı olabilir?

Bizler yakın zamana kadar İngiltere hükümetinin akıl edeceğini, kendini hesaba çekeceğini, Şeyh'e zulmüne keffaret olarak kendisini serbest bırakacağını ve istediği başka bir ülkede siyasi sığınma hakkı vereceğini umuyorduk. Ancak bunun yerine bugünlerde İngiltere hükümetinin kendisini işbirlikçi, sicili İslamcı mahkumlara karşı görülmemiş; rekor düzeyde işlediği suçlarla dolu Ürdün hükümetine teslim edeceği haberiyle şok olduk.

Esir Şeyh'e karşı işlenen haksızlıklar serisinin yeni bir bölümü ile karşı karşıyayız. Yeryüzünün doğusundan batısına zayıf Müslümanlara yardım anlayışımızdan ve mazlumları savunma çabamızdan yola çıkarak bu bildiride şunları ilan ediyoruz:

1. İngiliz hükümetine bir girişim sunuyoruz: Eğer Şeyh Ebû Katade'nin Arap baharı ülkelerinden birine ya da Şeyh'in kendisinin seçeceği başka bir ülkeye gönderilmesine izin verir, orada özgürlüğü, hakları ve onuru güvence altına alınırsa biz de elimizdeki esir vatandaşları olan çift uyruklu Stephen Malcolm'u (İngiliz ve Güney Afrika uyruklu) serbest bırakırız.

2. Biz İngiliz hükümetinin girişimimiz hususunda objektif, akıllıca ve hikmetli bir şekilde davranacağını umuyoruz. Ama eğer inat eder ve bu olumlu teklifi reddederse de sonuç olarak Şeyh Ebû Katade'nin Ürdün hükümetine teslim edilmesinden kendilerini sorumlu tutacağız. Bu hükümetteki akıllı insanlara herhangi bir gerekçe altında bu işe karşı gelmelerinin vatandaşlarının serbest bırakılması için çok değerli bir fırsatı kaçırtmasının yanı sıra ülkelerine ve yeryüzünde yayılmış vatandaşlarına karşı şer kapısını açacağını hatırlatırız. Buna ise hiç ihtiyaçları bulunmamaktadır.

3. Esir Şeyh Ebû Katade de yardımımızın sadece 'mazlum Müslümanlara yardım' babından olduğunu, Şeyh'in bizimle ya da başka cihadi herhangi bir grupla hiç bir alakasının olmadığını tekit ederiz.

İslami Mağrib'teki (Kuzey Afrika) El Kaide

Çin Hükümeti Tarafından Üçüncü Kere İlan Edilen "Teröristler" Listesine Dair Açıklama

Bismillâhirrahmânirrahîm

Hamd, yüce Kitabı'nda "Kendileriyle savaşılanlara (mü'minlere) zulme uğramış olmaları sebebiyle (savaş konusunda) izin verildi. Şüphe yok ki Allah, onlara yardıma mutlak surette kadirdir" buyuran Allah'a, salat ve selam "Ey Kureyş topluluğu! Muhammed'in nefsi elinde olana yemin olsun ki ben size ölümle geldim" buyuran resulüne olsun.

Çin hükümetinin güvenlik bakanlığı Nisan ayının altısında Türkistan İslam Partisi'nin bazı üyelerini terörle suçladı. Dünyaya acilen teslim edilmeleri için çağrıda bulundu. Çin hükümetinin, Türkistan İslam Partisi mücahidlerine karşı üçüncü kez kalkıştığı bu ilan, mücahidler hakkında yalan söylentilerin yayılması için gelmiştir.

Çin hükümeti tarafından terörist oldukları iddia edilenler kimlerdir?

Şüphe yok ki vahşi Çin hükümeti tarafından terörle suçlananlar dinlerini, namuslarını ve Çinliler tarafından gasp edilmiş tüm haklarını savunurken işkence odasında hayatlarını kaybetmiş kişilerdir. Terörle suçlanan o kişiler, Türkistan'da Müslümanların maruz kaldığı çirkin zulme razı gelmeyen, yurtlarından edilmiş, hapishane dehlizlerinde çeşit çeşit işkencelere uğramış kimselerdir.

Herkes bilmelidir ki Türkistan'daki cihad, terörist bir eylem değildir. Aksine bu, Çinlilerin bize saldırması nedeniyle boynumuza dini ve imani bir borçtur. Türkistan'da cihad, Allah'ın dinimizde bize farz kıldığı bir ibadettir. Bu, Doğu Türkistan Müslümanlarının meşru hakkıdır. Hiç kimsenin de buna başka bir isim vermeye hakkı yoktur.

Türkistan davası, Çinlilerin iddia ettiği gibi şahısların ya da bir cemaatin davası değildir. Aksine genel olarak İslam Ümmeti'nin tümünün, özellikle de Doğu Türkistan Müslümanlarının davasıdır. Allah'ın izniyle Çin'in planları başarılı olamayacak. İnşallah direniş de durmayacak. Bunu amelle doğrulayacağız. Çin'e duyacağı değil göreceği bir cevap vereceğiz.

Çin'in bundan önceki planları başarısız kaldığı gibi bu sefer de Allah'ın izniyle başarısız kalacak. İstediklerine ulaşamayacaklar. Aranan mücahidleri yakalama hayalleri gerçekleşmeyecek. Zerre kadar insanlığı olan, Doğu Türkistan mücahidlerinin teslim edilmesini kabul etmez. Çünkü onlar şer'i, vacip olan bir hakkı savunuyor. Allah'ın izniyle çağrıları boşa gidecek ve ziyana uğramış olarak dönecekler.

Çin hükümeti ilk olarak, dünya Şeyh Hasan Mahdum'un (Ebu Muhammed) şehadetine -Allah ona rahmet etsin- ve korumalarından bazılarının çatışmada esir alınmasına tanık olduktan sonra teröristler listesini açıklamaya atıldı. İkinci açıklamasını ise Türkiye ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi bazı ülkelerde Türkistan mücahidlerinden bazılarının tutuklandığını duyduktan sonra yaptı. Adeti üzere bu sefer; üçüncü ilanını da cemaatten bazı mücahidlerin şehid oldukları haberlerinin yayılması üzerine gerçekleştirdi.

Çin hükümetinin bu açıklamalarıyla övündüğü vakitteki hali, elinde ölü bir kuş taşıyan ve maharetlerinden bahseden bir avcının hali gibi. Dünyanın karşısında kendisinin istediği gibi hareket eden, süper güç sahibi büyük bir devlet olduğunu iddia ediyor. Ancak aynı vakit, bu listeler aracılığıyla ulaşmak istediği hedefleri gerçekleştirme hususunda başarısız kalıyor.

Çin hükümetinin bu listeleri açıklamaktan amacı mücahidlerle Müslümanların arasındaki manevi ve maddi bağları kesmek, Doğu Türkistan'daki hükümetini korumaktır. Ancak bunu asla başaramazlar. Zira onurlu, âkil, basiret sahibi Müslüman Türkistan halkımız, komünist Çin'in hilekarlığının ve işlediği suçların boyutunu bilmektedir.

Bu münasebetle Türkistan'ın içindeki ve dışındaki; tüm dünyadaki Müslümanları cihad çağrısına karşılık vermeye, mücahidlerin saflarına katılmaya, dinsiz, komünist Çin hükümetine karşı mücahidlere yardım etmeye çağırıyoruz!

Allah, emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

Türkistan İslam Partisi Emiri Şeyh Abdullah Mansur

Türkistan İslam Partisi Medya Merkezi

Hâris en-NEDÂRÎ

Evlâki, Yemen'deki El-Kaide'nin Emiri ile...

Yemen'deki mücahidlerin âlimlerinden Şeyh Hâris en-Nedârî'nin şehid Enver el-Evlâki hakkındaki bu yazısını Davud Yolcu İnspire Dergisi'nin 9. Sayısından İslam Dünyası için tercüme etti.

Enver El Evlaki ile Benim Hikâyem

Cahil olanlar senin ölü olduğunu düşünür...
Teknen Allah için yola çıkıp kavuşmuşken...
Yadedildiğin vakit bu, yeterlidir...
(Yadedildiğin vakit) tüm övgüleri hak eden ameller ve yücelik te (yadedilmiş olur)

Mübarek 9/11 gazvesinden yıllar önce (Allah O'na rahmet etsin) ilk kez Şeyh Enver bin Nâsır El Evlaki'yle tanışmıştım. Bir grup hatibi, eğitimciyi ve İslami uyanış gençliğini bir araya getiren İslami bir konferanstı. Şeyh'in sözleri, Yüce Allah'a davet yöntemleri ve önemi üzerineydi. Şeyh, akademik usulde bir teorisyen olarak konuşmuyordu, fakat daveti yaşamış, yöntemlerini pratik ve akıl vasıtasıyla tecrübe etmiş bir kişi olarak konuşuyordu. Nitekim dinleyicileri etkileyen ve şahsına hayran bırakan şey de buydu.

Yolculuğuna devam etti ve yıllar sonra, bağlarımızın öncekinden daha da güçlü olduğu bir zamanda geri döndü. Komşuyduk ve aynı mescitte (Ensar Mescidi) namaz kılardık. Bazen o, Cuma hutbesini verirdi bazen de ben. Sonraları onun evinin yanına Mümin Mescidi inşa edildi bu nedenle namaz kılmak ve Cuma hutbesi vermek için bu mescidi kullanmaya başladı. Ders vermek ve konuşma yapmak için ayrıca diğer mescitte beni de ziyaret ederdi.

Sağlam Bilgi

Şeyh Enver, Kur'an ve Sünnet'i aslına uygun bir şekilde anlama olgusunun farkındaydı, bu nedenle Kur'an'a ve O'nun öğrenimine yapıştı. Bu bağlamda, mübarek Kur'an'ın üst düzey tilaveti konusunda icazet aldı. İbn-i Kesir'in Tefsîru'l-Kur'âni'l Azîm isimli tefsirini ve Seyyid Kutub'un Fizilâli'l Kur'ân tefsirini okudu. Mübarek hadis ilminin peşinde koşuyor ve bu yoldaki birçok seyahatinden biri de Sahih Buhari dinlemek oluyordu. Fetva vermede kendisine icazet verildi. Şeriat âlimlerinin vasıtasıyla fıkhı öğrendi ve Şafii fıkhında kendisine icazet verildi. Böylece Şeyh'in ilmi, sahih kaynaklar aracılığıyla büyük âlimlere bağlanmış oldu. Bazı âlimlerden ilim talep etme konusunda bilhassa da fıkıh ilmi konusunda ben de kendisine katılmıştım. Okumayı severdi, nefis tezkiyesine dair ilmi kitapları okumak hoşuna giderdi. Özellikle de İbn-i Kayyım'ın Medâricu's-Sâlikîn'ini ve Zâdu'l-Meâd'ını tefekkür ederdi. İbn-i Teymiyye'nin Mecmûu'l-Fetâvâ'sını okur, sık sıkta İmam Serahsi'nin Şerhu's-Siyer'ini ve İbn-i Nehhas'ın Meşâriu'l-Eşvâk'ını incelerdi. Şeyh, tarihi okumaya ve gözden geçirmeye de tutkuyla bağlıydı. İbn-i Kesir'in El Bidaye ve'n-Nihaye'sini ve İbnu'l Esir'in el-Kamil fi't Tarih'ini okur, Mahmud Şakir'in Tarihu'l İslam'ından da istifade ederdi. Ayrıca Sallâbi tarafından kaleme alınan birçok tarih kitabını okuyup bu kitaplar üzerine bazı mütalaalarda bulunurdu. Özellikle haçlı tarihi üzerine yazılmış birçok İngilizce yazı okudu. Savaşlarda yaşananlar, asker sayıları, ölenler, liderlerin isimleri ve sonuçlar hakkında hem İslam tarihi hem de Avrupa tarihi rivayetlerini kıyaslardı. Kitap okumaya doymayan bir okuyucuydu. Namaz ya da tuvalet ihtiyacı dışında neredeyse ofisinden hiç ayrılmayacak ölçüde okurdu. Hatta bir gün bana, bir günde el-Umde'yi okuduğunu bile söylemişti. Şeyh, hakkıyla ilim aldı. İlmin amel etmek için olduğunu biliyordu. Bu nedenle yüce Allah onu, ilimlerinin köprücük kemiklerini aşmadığı birçok ilim taşıyıcısının üzerine yükseltti. Allah kullarını, ilim ve iman vasıtasıyla derece derece yükseltir, yüce Allah şöyle buyurmaktadır: *"...Allah içinizden iman edenlerin ve kendilerine ilim verilenlerin derecelerini yükseltsin."* (Mücadele 11)

Bunlar, Şeyh'in ilim talebi ve İslami okumaları hakkında bildiğim bazı şeylerin bir özetiydi. Zikretmediklerim zikrettiklerimden daha fazla iken bilmediklerim bildiklerimden çok daha fazladır. Bunlar onun, çeşitli ilimlerdeki engin tahsilinin bir göstergesidir.

Davet ve Akıl

Şeyh Enver bir hatipti. İngilizcede, Arapçada olduğundan daha belagatliydi, Arapça konuşmaları ve konferansları seçkin kişilerden ziyade halk içindi. Âlimler, ilim talebeleri ve hatipler için büyük bir odak noktası olduğunu göz önünde bulundurursak, düşünce ve kanaat önderleri olarak görülen kişilerin üzerinde değişiklik yapılması için bu kişilere güvenirdi. Onlardan birinin doğruluğuyla tüm ümmet düzelebilirdi. Bu nedenle davetlerinin çoğu, âlimler,

Şeyh, tarihi okumaya ve gözden geçirmeye de tutkuyla bağlıydı. İbn-i Kesir'in El Bidaye ve'n-Nihaye'sini ve İbnu'l Esir'in el-Kamil fi't Tarih'ini okur, Mahmud Şakir'in Tarihu'l İslam'ından da istifade ederdi. Ayrıca Sallâbi tarafından kaleme alınan birçok tarih kitabını okuyup bu kitaplar üzerine bazı mütalaalarda bulunurdu. Özellikle haçlı tarihi üzerine yazılmış birçok İngilizce yazı okudu. Savaşlarda yaşananlar, asker sayıları, ölenler, liderlerin isimleri ve sonuçlar hakkında hem İslam tarihi hem de Avrupa tarihi rivayetlerini kıyaslardı. Kitap okumaya doymayan bir okuyucuydu. Namaz ya da tuvalet ihtiyacı dışında neredeyse ofisinden hiç ayrılmayacak ölçüde okurdu. Hatta bir gün bana, bir günde el-Umde'yi okuduğunu bile söylemişti. Şeyh, hakkıyla ilim aldı. İlmin amel etmek için olduğunu biliyordu.

hatipler ve önde gelen şahsiyetlerle kişisel görüşme ya da ilim talebeleriyle toplu görüşme şeklindeydi. Şeyh'in, düzinelerce ilim talibinin katıldığı haftalık bir dersi de vardı, çoğu zaman katılım yüzü aşardı. Batı'da İngilizce konuşan Müslümanlara yaptığı daveti biz, Arap Yarımadası'nda olana mukayese bile edemezdik. Şeyh Enver (Allah O'na rahmet etsin) İngilizce dilinde en iyi İslami hatipti.

Görev Çağrısı

Mübarek 11 Eylül Gazvesi'nin sonrasında bu saldırıları kimin gerçekleştirdiği hakkında birçok tartışma mevcuttu. Saldırıların etkileri ve eylemlerin meşruiyeti acaba İslam dünyasına nasıl yansıyacaktı? Şeyh Enver'in bu ihtilafla ilgilenmesi ve soru soran kişilere muteber hüküm hakkında verdiği cevaplar nasıl da hoşuma gitmişti. O vakit bu konu hakkında onunla bir diyalog yaşadığımızı hatırlıyorum. Sözlerinden aklımda kalanlar şöyleydi: "Bu olaylar çoktan gerçekleşmiş, Amerika Birleşik Devletleri de çoktan düşmanlarını tanımlamıştır. Müslümanlara karşı saldırganlık ortaya çıkmış ve artık vacip olan, İslam hükmünü gözden geçirmektir bugün. Kâfirler, İslam beldelerini işgal etmiş, Müslüman kitleleri ve önder şahsiyetleri katlediyorlar, Müslümanları ve ailelerini avlayıp sürüyorlar, mücahidleri, hatipleri ve âlimleri tutsak ediyorlar, tüccarların sermayelerini ve Müslüman halkın malvarlığını donduruyorlar. İşte bugün yaşananlar bu şekilde, öyleyse bu konuda İslam hükmü nedir? İslam hükmü, Yüce Allah yolunda cihada olan ihtiyacın hiçbir Müslüman tarafından tartışılmadığıdır ve bu hüküm, mücahidlerin Amerika'yı hedef alarak doğru olanı yaptıklarını ya da bir hata yaptıklarını kararlaştırmaz. Müslümanların gidişatı meselesi bugün işler bir halde olmalı, tartışılır bir halde değil. Cihad farzını yerine getirmek, zalimlere ve müşriklere karşı İslam beldelerini savunmak ve kâfirlerin Allah Rasulüne karşı yürüttükleri amansız savaşı geri püskürtmek için çalışmak gerekmektedir. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: *"Ey iman edenler! Ne oldunuz ki, size "Allah yolunda sefere çıkın" denilince, yere çakılıp kaldınız. Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatını mı seçtiniz? Oysa ahirete göre dünya hayatının yararı, pek az bir şeydir. Eğer Allah, yolunda sefere çıkmazsanız, sizi elem dolu bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir toplum getirir. Siz ise O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir." (Tevbe 38-39)"*

Şiddetli İmtihan ve Sabır

Hakkı ilan ve Şeriat'ı icranın hayatta bir bedeli vardır. Bu bedel, feda olmaktır. Ve her davet sahibi, iddiasının doğruluğunu kanıtlamak için sınanıp imtihan edilmelidir. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: *"Elif Lâm Mîm. İnsanlar, "İnandık" demekle imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannederler. Andolsun, biz onlardan öncekileri de imtihan etmiştik. Allah, doğru söyleyenleri de mutlaka bilir, yalancıları da mutlaka bilir. Yoksa kötülük yapanlar, bizden kaçıp kurtulacaklarını mı sandılar. Ne kötü hükmediyorlar! Her kim Allah'a kavuşmayı umarsa, bilsin ki Allah'ın tayin ettiği o vakit elbette gelecektir. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir. Her kim cihad ederse, ancak kendisi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, âlemlere muhtaç değildir."* (Ankebut 1-6)

Hapsedilme, her davet sahibinin yüzleştiği bir imtihandır. Şeyh'e, Müslüman hatiplerin diğer İslami proje sahiplerine nazaran hapse düşmelerinin neden daha olası olduğunu sorduğumu hatırlıyorum. Şöyle cevap vermişti: "Bu böyle, çünkü onların çalışmaları ya alenidir ya da yarı alenidir, tıpkı tağutların nefret ettikleri ve kabul etmedikleri şeyleri açıkça söylemeleri gibi. Hapishane ise Allah'ın hükmüdür ve bir kimsenin sahip olduğu ihtiyati güvenlik tedbirlerinden bağımsızdır. Bunlar, Allah'ın hükmünden onları kurtarmaz, eğer vuku bulmuşsa Müslümanın yapması gereken şey Allah'a sığınmaktır. Rasulullah (s.a.v) amcaoğlu Abdullah bin Abbas'a (r.a) şöyle buyurmuştur: "Ey çocuk, ben sana bazı sözler öğreteceğim. Onları koru ki Allah da seni korusun. Allah'ı gözet ki, O'nu karşında bulasın. İstediğin zaman, Allah'tan iste. Yardım dilediğin zaman, Allah'tan yardım dile. Ve bil ki: Millet sana fayda vermek üzere toplansa; Allah'ın senin için yazmış olduğundan başka sana fayda veremezler. Eğer sana zarar vermek için toplansalar; Allah'ın senin aleyhinde yazdığından başka bir şeyle sana zarar veremezler. Kalemler kaldırılmış, sayfalar kurumuştur. (Tirmizi)"

Allah'ın hükmü gelmiş; Şeyh, kendisinden önce peygamberlerin ve salihlerin başına geldiği gibi esir düşmüştü. Ve Allah, davet üzerinde onunla bir araya gelmeme hükmettiği gibi esaret üzerinde de onunla bir araya gelmeme hükmetmişti. Şeyh'in hapsedilişinin aylar sonrasında, beni hapishane karanlığına götüren istihbarat ajanları tarafından esir edildim. İstihbarat teşkilatının Sana'a'daki hapishanesinde Şeyh'le tekrar bağlantı kurdum fakat Şeyh, tecrit hücresinde tutukluluk dönemini geçirdi. Bizimle görüşmesi için O'na izin vermiyorlardı fakat düzen kurmak suretiyle gardiyanlar farkına varmadan ara sıra Şeyh'le görüşebildim. O'nunla görüştüğüm zaman kendisini, hapishane dışında olduğundan daha fazla sebatkâr buldum. Kendisinde endişe ya da sıkıntı farkedemedim. Daha önce tanıdığım aynı adamdı. Nazik gülüşlü, Allah'a ve hükmüne güvenen sakin bir adam gördüm. Cesaret, çehresine işlenmişti. Esareti uzun sürse dahi caymayacağını ve pes etmeyeceğini sözleriyle ifade etti. Azim, onun itici düsturuydu. Diğerleri baskı altında olmanın özrüyle durumlarının yumuşatılmasını kabul ettikleri zaman o, bunu reddetti. Tecrit odasında zamanını, ibadet ve okuma arasında iki ayırmıştı. Bu durum; tefsir, fıkıh, fetva ve tarih ciltlerinden oluşan denize açılma konusunda kendisine olanak veriyordu.

Suçlama Yok

Amerikan hükümeti Şeyh Enver'i soruşturmak istemişti, bu nedenle bir soruşturma heyeti gönderdiler. Bununla birlikte Şeyh, soruşturmanın Arapça dilinde olmasını şart koştu ve öncesinde tıbbi muayene talebinde bulundu. Buna cevap olarak Yemen istih-

baratı, soruşturmanın ilk oturumu gerçekleştirmeyi sonrasındaysa cezaevi yönetiminin kendisine tıbbi muayene sağlamayı taahhüt edeceği teklifinde bulundu. Şeyh Enver bu teklifi reddetti ve doktor bakımı konusunda ısrar etti, bu nedenle Amerikalılar hiç bir şey yapamadılar fakat soruşturmayı, Şeyh'in tıbbi muayeneden geçmesine kadar geciktirdiler. Sonraları Şeyh bana, bu talebin gerekçesinin bir diş ağrısı olduğunu ve geciktirmenin sonucunda (Allah'a hamd olsun) ağrının geçtiğini söyledi. Soruşturma başladığı zaman Şeyh bir ofise çağrıldı ve adeta Amerikalıların üzerine atıldı; kendisini sanık konumuna sokmak yerine bir patron gibi davranarak ofise girdi. Oturmak için en uygun koltuğu seçti, Amerikalıları ağırlamak için Yemenliler tarafından hazırlanan meyvelerden yedi ve kendisine bir fincan çay koydu. Soruşturmanın doğası hakkında kendisine soru sorduğumda bana, buldukları tek şeyin, bir Amerikan mahkemesinde hakkında kovuşturma açılmasına olanak sağlayacak herhangi bir küçük ihlal olduğunu söylemiş, ayrıca bunun bir sorgulama olduğunu da eklemişti. Ama yine de aradıkları şeyi bulamadılar ve hüsrana uğramış bir halde geri döndüler.

Merhamet ve Lütuf

Şeyh Enver, yalnızca Allah'ın (Subhanehu ve Teâla) rahmeti ve lütfuyla kolayca cezaevinden tahliye olmuştu. Benim tahliyem ise Allah'ın (Subhanehu ve Teâla) takdiri ve merhameti sayesinde Şeyh'in tahliyesinden önce gerçekleşti. Serbest kalmasını takip eden gün içinde Şeyh'le görüşüp davetin devamı, içinde bulunduğumuz yeni koşullar altında faaliyet düzeni ve faaliyet alanı hakkında konuştuk. Cezaevi öncesinde tanımış olduğum aynı adamdı. Akidesinde ve ilkelerinde hiçbir değişiklik olmamıştı. Aslına bakılırsa daha fedakâr, daha cüretkâr, daha azimli ve daha sebatkârdı.

Şeyh Enver, ilim talebeleri ve hatipler için ders vermeye devam etti. Önder şahsiyetler ve âlimlerle sayısız görüşmeler gerçekleştirdi. Bir gün bana, on yedi soruyla birlikte Allah (Subhanehu ve Teâla) yolundan insanları meneden "demokrat Müslümanlar" tarafından peyda edilmiş kavram yanılgılarını içeren bazı kâğıtlar verdi ve bu soruların cevaplarını yazmamı benden rica etti. Bu tarz yanılgılara ve şüphelere cevap olarak "Yemen Tağutunu ve Demokratik Sistemini İnkâr" adlı kitapta Allah'a güvenerek cevap verdim. Daha sonra bir kopyasını Şeyh'e verdim, kendisi de onayladı.

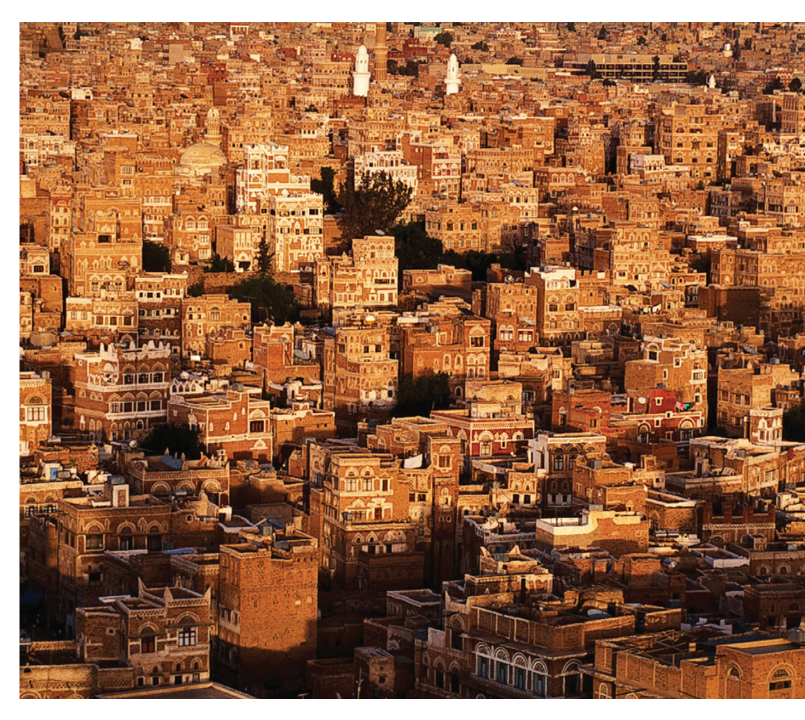
Güçlükle Beraber Bir Kolaylık Vardır

Yoğunlaştırılmış denetim altındaydık ve taciz, hiç olmadığı kadar sık tekrarlanır hale gelmişti. Daveti yürütmek ve kalmak için Sana'a artık uygun bir yer değildi. Şeyh Enver, o zamanlar başkent Sana'a'dan daha az riskli bir yere hareket etmeye karar verdi ve bana ayrılacağını, ilerde koşulların iyileşmesi halinde geri dönebileceğini söyledi. O vakit bir başıma kaldım ve sadece birkaç ay sonra, en üstte Şeyh Enver'in adının bulunduğu bir arananlar listesinde benim de

> *Maceralı bir yolculuk ve tebdili kıyafetin ardından sonunda Şeyh Enver'le buluştum. Yalnızca fazilet beldesi olarak tanımlayabileceğim bir yere yerleştik. Buranın halkı çok cömert insanlardı ve bazen bizim için ailelerimizden daha iyi olduklarını düşünüyordum. Beni büyük bir mutluluk kaplamıştı. Lütfundan bize bağışladıkları için Allah'a hamd ettim, o kadar ki bizi yedirdi, içirdi, barındırdı ve bize kâfi geldi, tüm hamdler O'na mahsustur. Şeyh Enver'in ise birazcık olsun değiştiğini farketmedim. Aslına bakılırsa sakin mizacı ve dengeli ruh haliyle farklı ortamlara ve koşullara adapte olabilme yeteneği beni şaşırtmıştı. Durumların şiddetlendiği ve benim de bunlardan bahsettiğim zamanlarda bile bir kez olsun onu panik halinde görmedim.*

adım bulunduğu için terörle mücadele ekipleri tarafından tutuklandım. Bize karşı belirli bir suçlamaları yoktu, benimle gerçekleştirilen sorgulamanın temel odak noktası ise Şeyh Enver hakkındaydı. Allah'ın lütfuyla serbest kaldım fakat tüm davet faaliyetlerini de durdurdum. Birkaç haftanın ardından ve tüm ayarlamalar yapıldıktan sonra Şeyh'le görüşmem mümkün olabildi. Kendisiyle konuştuktan sonra Sana'a dışına hareket etme isteğim çabucak arttı. Davet ve İslami çalışmalar için güvenli bir sığınağa taşınma arzusu içinde olduğumu Şeyh'e ifade ettim. Birkaç ay sonra zaman benim için uygundu ve Sana'a dışına taşınmak için hazırlıklara başlamıştım ancak bu süre zarfında tekrar tutuklanıp siyasi cezaevine konuldum. Bu sıralarda Şeyh için gerçekleştirilen takip te çok şiddetliydi. Haber kanalları onun hakkında konuşuyorlardı, adı ise Amerika'nın "ölü veya diri" listesinde bulunuyordu. Cezaevi kesafetinin ardından Allah'tan (Subhanehu ve Teâla) bir ferahlık geldi ve nihayet serbest kalıp Şeyh Enver'e katıldım.

Şeyh Enver Allah Yolunda

Maceralı bir yolculuk ve tebdili kıyafetin ardından sonunda Şeyh Enver'le buluştum. Yalnızca fazilet beldesi olarak tanımlayabileceğim bir yere yerleştik. Buranın halkı çok cömert insanlardı ve bazen bizim için ailelerimizden daha iyi olduklarını düşünüyordum. Beni büyük bir mutluluk kaplamıştı. Lütfundan bize bağışladıkları için Allah'a hamd ettim, o kadar ki bizi yedirdi, içirdi, barındırdı ve bize kâfi geldi, tüm hamdler O'na mahsustur. Şeyh Enver'in ise birazcık olsun değiştiğini farketmedim. Aslına bakılırsa sakin mizacı ve dengeli ruh haliyle farklı ortamlara ve koşullara adapte olabilme yeteneği beni şaşırtmıştı. Durumların şiddetlendiği ve benim de bunlardan bahsettiğim zamanlarda bile bir kez olsun onu panik halinde görmedim.

Başarısız Suikast Girişimi

Sessiz bir gecede yatağımda olduğum esnada bir patlama sesi duydum, mesafeye rağmen zeminin sallandığını hissetmiştim. Daha sonra bunun, Amerikan insansız hava aracının başlattığı bir saldırı olduğunu öğrendim. Şafak vaktinin yaklaşıp gün ışığının yayılmaya başlaması, beraberinde Şeyh Enver'i de getirdi. Neşeli bir gülümsemeyle içeri girdi böylece hepimiz, hedefteki kişinin o olduğunu anlamış olduk. Başarısız suikastın birkaç ayrıntısından söz ederken şunları söyledi: "Yolda olduğumuz esnada arabanın camlarını kıran patlama dalgasını hissettik. Hatta bir ışık parlaması dahi gördük, dolayısıyla pusuya düştüğümüzü ve ateş altında kaldığımızı düşündük. Bir roketin üzerimize ateşlendiğini sandık. Arabayı süren kardeşe hızlanıp tehlike bölgesini geçmesini söyledim ve çabucak tüm kardeşleri kontrol ettim; hiç kimse yaralanmamıştı. Onların selameti için Allah'a şükrettim fakat etrafımızdaki sis bulutunu şekillendirip camları kıran böylesine güçlü bir dalganın nasıl olup ta bizi etkilemediğini de merak ettim. Benzin varilleri taşıyor olmamıza rağmen başımıza bir şey gelmemişti. Tüm bu olanlar, hiçbir insanın ecelini tamamlamadan ve tayin edilen vakitten önce ölmeyeceğine dair yakinimi artırdı. Bu patlamanın sebebini bulmaya çalışırken yukarıya baktığımızda Amerikan insansız hava aracını gördük. Arabayı süren kardeşten, Müslümanların hayatlarına halel gelmemesi için evlerin yakınından geçmemesini istedim. Böylece kardeş, içinde birkaç ağacın bulunduğu vadiye girdi, arabadan indik ve farklı yönlere dağıldık. İnsansız uçaklar başımızın üstünde uçmaya devam ediyorlardı ki birden arabamızı hedef alarak patlattılar. Hava saldırıları farklı bölgelerde devam etti fakat kardeşlerden biri tarafından dağlardaki sayısız kayalıklardan birine doğru yönlendirildim. Orada sabah şafağına kadar gecenin geri kalan kısmında uyudum, sabah namazını kıldım ve kardeşler beni, size getirdiler."

Başlarının üzerinde bombalama devam ederken nasıl olup ta uyuyabildiklerini Şeyh'e sorduğumda, nasıl olduğunu bilmediğini fakat uykusunun geldiğini ve uyuyup kaldığını söyleyerek karşılık verdi. Üzerlerine kaç tane füze ateşlendiğini öğrenmek istediğimizde ise "on veya on bir civarındaydı" dedi. Ayrıca herhangi bir kardeşinin yaralandığından ya da öldüğünden emin olamadığından da bahsetmişti. Saatler sonra iki kardeşin şehid olduğunu, üçüncü bir kardeşin de yaralandığını öğrendik. İlk kez tecrübe etmesi nedeniyle bombalama esnasında nasıl hissettiğini Şeyh'e özel olarak sordum, şöyle cevap verdi: "Düşündüğümüzden çok daha kolay olarak buldum. Korkulan başa geliyor fakat yüce Allah da sekinet indiriyor. Bu seferlik on bir füze hedefini ıskaladı fakat gelecek sefer ilk füze isabet edebilir."

Şeyh Enver, birkaç gün bizimle birlikte kaldıktan sonra ayrıldı. Ona güvenli yolculuklar dilerken kendi kendime şöyle söylüyordum: "Hangimiz ayrılıyor bilemiyorum." Şeyh'in gelecek seferki insansız hava aracı saldırısı hakkındaki sezgisinin doğruluğu kanıtlandı. Bir sonraki suikast girişiminde füze hedefine isabet etti. Keşke onlarla birlikte olsaydım da şehid olsaydım. ■

Usame Ebu Raşid - El Mizan Gazetesi Editörü (Washington)

"Konu, Amerikan dış politikası olduğunda demokrat adaylar, hâlihazırda Bush'tan daha sağda olan Obama'dan daha fazla sağda görünmekteler. İnsansız hava araçlarının kullanımına gelirsek; Obama yönetimi tarafından öldürülenlerin sayısı Bush yönetimininkinden daha fazladır. Konu, sözde terörle savaşın tırmanması meselesi olduğunda ise, 'İslam'la savaş içinde değiliz.' demiş olsa bile Obama, Bush'tan daha fazla sağda yer almaktadır. Bununla birlikte artık anlaşılmıştır ki; Bush'un stratejileri devam etmekte ve Obama, 'Bu meselede Bush'tan daha fazla sağda yer almaktayım.' demek istemektedir. Demokrat adaylar ise, 'Bizler, Obama'dan daha da sağda yer almaktayız.' demek istemekteler."

Dr. ZhangWei Wei - Profesör ve Yazar (El Cezire Konuşmasından)

"Bazen Amerikalı dostuma takılıyorum ve diyorum ki: 'Bu sistem zaten mevcut durumda (Çin Sistemi). George W. Bush gibi bir adamı seçmemiz uzak bir ihtimal. O, çıtanın çok altında (Gülüşmeler). Bu mümkün değil. (...)' Kimi zaman da Amerikalı arkadaşlarıma takılıyor ve diyorum ki: 'Aman Allah'ım, ne kadar da çok savaş yaptınız, bu savaşları taktik olarak kazandınız fakat stratejik olarak kaybediyorsunuz. İşte bu (stratejik olarak kazanma), bilgeliktir. Arap devrimine vb. bakın. Batı çıkarları nerede? Amerikan çıkarları nerede?'"

Eymen Ez Zevahiri – El Kaide Lideri ("Ey Şam'ın Aslanları, İleri!" Adlı Konuşmasından)

"Ey Suriye'deki halkımız! Ne batıya ne de Amerika'ya bel bağlamayın. Ne mevcut Arap rejimlerine ne de Türkiye'ye güvenmeyin, zira size karşı kurulan komplodan en çok siz haberdarsınız. Ey Suriye'deki halkımız, Arap Birliği'ne ve yozlaşmış hükümetlerine itimat etmeyin zira mahrum olan başkalarına bir şey veremez. On yıllarca bu rejimle işbirliği yapan, karşılıklı mutabakat içinde olan, ortaklığa girişen fakat sallantıda olduğunu gördüklerinde terk etmeye başlayan Amerika'ya ve Türkiye'ye güvenmeyin. Önce Allah'a, sonra da kurbanlarınıza, direnişinize ve sebatınıza güvenin. Onların hiçbiri Suriye'nin özgür, Müslüman, bağımsız, güçlü ve İsrail'e karşı savaşan bir devlet olmasını istemezler. Fakat onlar, Suriye'nin boyun eğen, zayıf, dininden, mirasından, tarihinden ve zaferlerinden kopuk bir devlet olmasını isterler. İsrail'in bütünlüğünü tanıyan, uluslararası hukuk diye adlandırdıkları 'uluslararası zulme' bağlı ve uyumlu bir Suriye arzu ederler. (...) Türkiye'deki, Irak'taki, Ürdün'deki ve Lübnan'daki her Müslüman ve onurlu hür kişiyi, Suriye'deki kardeşlerine ve bacılarına destek vermek üzere acele etmeye çağırıyorum."

Slavoj Zizek – Felsefeci (El Cezire Konuşmasından)

"Çok garip bir çağda yaşıyoruz, en azından Batı'da böyle. İnsanlar ideolojinin ve benzeri şeylerin dışında olduklarını düşünüyorlar. Bugün ortalama bir insanı ele alın. Toplumdan ya da eğitimden vs. edindiğiniz örtülü enjeksiyon nedir? Bu, "büyük bir amaç için kendini feda etme" değildir. "Kendinize karşı dürüst olma", "Dolu dolu bir hayat sürme", "Potansiyellerinizin farkına varma" gibi şeylerdir. Bu bir çeşit manevi değer kazandırılmış hedonizm (hazcılık) dediğim şey midir, hayır mı? Demek ki insanlar bunu ideoloji olarak tecrübe etmiyorlar fakat bence bizler, bir ideoloji içinde buluyoruz. Kesinlikle böyle, çünkü ideoloji benim içindir, olayları görmenizin ya da görmemenizin yoludur ta ki sizler, günlük yaşamlarımızda fonksiyon gösterebilesiniz. Örnek vermek gerekirse, gerçek olan şudur ki; bizler, ideoloji anlamına gelecek bir değişimi hayal edemeyiz."

Muhammed El Evlaki – Yemen'deki El Kaide Araştırmacısı (El Arabiye)

Her iki fikri taşıyan bir kişi bulmak ziyadesiyle zordur, ...El Kaide örgütünün üstün nitelikli yöntemi ve ideolojik bütünlüğünün yanı sıra bunun için fedaya gönüllülük de söz konusudur. ■

Genç Mücahidler (Şebab) Hareketi Lideri
Muhtâr Ebû ZÜBEYR

Cihadımız
Somali İle Sınırlı Kalmayacak

Somali'de etkin Genç Mücahidler Hareketi'nin Lideri Muhtâr Ebû Zübeyr ile harekete bağlı Endülüs Radyo'nun yaptığı röportajı ilgilinize sunuyoruz. Bu röportajı İslam Dünyası için Çiğdem Akça tercüme etti.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Endülüs Radyo'nun değerli dinleyenleri! Sizi merkez stüdyomuzdan selamlıyorum, Esselâmu aleykum ve rahmetullâhi ve berâkutuhû. Şebab hareketi lideri Şeyh Muhtâr Ebû Zübeyr ile yaptığımız özel röportaja hoşgeldiniz. Bu bölümde Şeyh bazı önemli sorularımızı cevaplayacak.

Değerli Seyhimiz, cihad yolunda bircok şehid veriyoruz. Allah'tan şehidlerimizi kabul etmesini diliyorum. Cihad yolunda sizinle birlikte bulunan ve şehid düşerek canlarını bu yolda feda eden kardeslerimizden hatırladıklarınızı bizimle paylasır mısınız?

Cihad yolunda pek coğumuzun tanımadığı o kadar çok insan var ki, Allah Azze ve Celle kendileri ile dinini desteklemiş ve büyük faydalar sağlamıştır. Diğer taraftan insanlar arasında tanınmış ve şöhret sahibi nice insanlar var ki İslam dinine hiçbir katkıda bulunmamışlardır. Ömer bin Hattab (r.a.) Kadisiye savaşında bazı tanıdığı sahabeler ile birlikte tanımadığı kişilerin de şehadet haberini alınca şöyle dedi: "Cennet'e ilk girecek olan alçakların kendilerini umursamadığı fakir Muhacirlerdir. Onlara bir şey emredildiği zaman hemen itaat ederler. Onlardan birisi yöneticiye muhtaç olsa ölünceye kadar gitmez, içinde gizler. Allah Azze ve Celle hesap günü Cennet'i çağırdığı zaman Cennet bütün süsü ve güzelliği ile gelir ve Allah Azze ve Celle der ki: "Benim yolumda savaşanlar, benim yolumda öldürülenler ve benim yolumda işkenceye ve zarara uğrayanlar nerede? Hadi girin Cennetime". Ve bu kişiler hesap ve azap görmeden Cennete girer." Diger bir sahih hadiste Allah Rasülü: "Allah katında kulların en sevimlisi, takva sahibi ve amellerini gizli yapanlardır. Onlar ki ortadan kayboldukları vakit gözler onları aramaz. Ortaya cıktıkları vakit göze batıp bilinmezler. İşte karanlıkların aydınlığı ve hidayetin imamları bunlardır" buyurmustur.

Bu özelliklere sahip olan bir çok kardeşimiz var. Coğumuz onları tanımayız ama bu kardeşlerimiz Allah katında cok seçkin bir yere sahiptirler. Hepsini zikretmem mümkün değil ama bana unutamadığım hatıralar bırakan kardeşlerimizden bazıları şunlardır: Muhammed Dakni, Ömer Diri, Malam Adem, İbrahim Hasi, Kuteybe, Abdullah Saad, Ukkaşe, Abdurrahman Sindiri, Ali Saber, Adem Okyali, Tahir Seykali, Malam Tama Calla, Abdurrahman Dirri, Ömer Liptan, Ömer Tidi, Şaban ve Ahmed Kanni. Ve yine Etiyopya cephesinde bulunan ve birçok insanın tanımadığı şehidler var. Onlardan ismini hatırladıklarım: Abdurrahman Harri, Jammi Mahmud Sabs ve Ahmed Abdulkadir. Bu yiğitler cihadın bel kemiği idiler. Bunun yanında tabiiki birçok istişhad eylemcisi kardeşimiz var. Onların her zaman sloganı şöyleydi:

Ben ruhumu avucumda taşıyıp ölüm vadisine atacağım

Ya kardeşleri hoşnut eden bir hayat ya da düşmanları rezil eden bir ölüm

Tıpkı geçmişte kardeşimiz Seyyid Muhammed Abdullah Hasan'ın İngiliz ordusunun komutanını öldürmeden önce yazdığı şiir gibi. Kardeşimiz yazdığı şiirde o kafiri öldürmenin kendisi için büyük bir mutluluk olduğunu belirtirken şehid edilen kardeşlerine de mesajlar veriyordu.

"MÜCAHİDLER MÜSLÜMAN KANI DÖKMEME HUSUSUNDA ÇOK DİKKATLİ OLMALILAR"

Değerli şeyhimiz, özellikle Somali dışında bazı kişiler Şer'i bir meselede Şebab hareketi ile ihtilafa düşen bir kişinin kanının helal sayıldığını söylüyorlar. Buna nasıl cevap verirsiniz?

Öncelikle bütün müslumanları, kafirlerin ve münafiklarin haber kaynaklarından gelen haberlere karşı dikkatli olmaya ve doğruluğunu araştırmaya davet ediyoruz. Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor: *"Ey iman edenler! Eğer fasıkın biri size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa sataşırsınız da sonra yaptığınızdan pişman olursunuz"* (Hucurat, 6). Bunun yanında Allah Rasülü (s.a.v) gıybet ve dedikodu yapmayı yasaklamıştır.

İkinci olarak, biz kafirlere ve işbirlikçilere karşı savaşıyoruz. Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor: *"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse, bilsin ki Allah yakında öyle bir toplum getirir ki, Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler; müminlere karşı yumuşak, kâfirlere karşı da onurlu ve şiddetlidirler; Allah yolunda mücahede eder, hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar. Bu, Allah'ın bir lütfudur, onu dilediğine verir. Allah, geniş ihsan sahibidir, her şeyi*

çok iyi bilendir." (Maide, 54). Biz nerede olursa olsun bir Müslümanın kanının haram olduğuna inanıyoruz. Allah Azze ve Celle bize Müslüman kanı dökmeyi yasaklamıştır. Rabbimiz şöyle buyuruyor: *"Ey İman edenler! Allah yolunda cihada çıktığınız zaman, mümini kâfirden ayırmak için iyice araştırın"* (Nisa, 94). Ve ben bütün mücahidlere Müslüman kanı dökmeme husunda çok dikkatli olmaya cağırıyorum. Mücahidlerin görevi Müslümanların kanını, şerefini ve namusunu korumaktır.

Meşhur Tabii İbn-i Abdullah es-Selûsî şöyle diyor: "Allah Rasülü (s.a.v)'in sahabesi Cündüb bin Abdullah Basra'dan buraya geldi. Geri döneceği vakit onu ağırladık ve bize nasihat etmesini söyledik. Bize şu nasihatlerde bulundu: "Midenizde helal olan şeyleri tutun, çünkü insan bedeninde ölümden sonra ilk çürüyecek olan midedir. Her kim, az da olsa müslüman kanı dökmeyi engelleyebiliyorsa böyle yapsın. Çünkü müslüman kanı Cennetin kapısına gelen bir kişinin Cennete girmesine engel olur. Kur'an ile içiçe olun. Çünkü Kur'an gündüzün hidayeti gecenin nurudur. Yokluk ve stres içinde olsanız dahi Kur'an'ın hükümlerini uygulayın. Bir zarara uğradığınız zaman kanınız yerine paranızı verin. Paranız yetmiyorsa dininiz yerine kanınızı verin. Çünkü bahtsız kişi dininden yoksun kişidir. Cennetten sonra fakirlik yoktur, cehennemden sonra da zenginlik yoktur. Cehenneme giren kişi hiç kurtarılamayacak olan bir mahkum, hiç zengin olamayacak bir fakirdir." Ve biz dünyadaki bütün Müslümanlara Mücahid kardeşleri hakkında olumlu yönde düşünmelerini tavsiye ediyoruz, çünkü onlar Allah Azze ve Celle'nin dinine yardım etmek için ayaklandılar.

"ALİMLER OLMADAN NE CİHAD, NE DE BAŞKA BİR İSLAMİ HAREKET İLERLEYEMEZ"

Şeyhimiz, Somali'deki cihad hareketinde alimlerin rolü nedir?

Bütün İslami hareketlerde alimlerin rolü çok büyüktür. Alimler olmadan ne cihad nede başka bir İslami hareket ilerleyemez. Bizim hareketimiz içerisinde de birçok alim mevcut. Bunlardan bazıları şehid oldu, bazıları tutuklandı, bazıları ise hayatta ve bizimle birlikte bu yolda yürüyor. Bizim her zamanki rehberimiz ümmetin selefi olan Sahabeler, Tabiinlerin ve bunların yanında ümmetin yetiştirdiği alimlerdir. Biz onların ilimlerinden faydalanıyoruz, akidemizde onları takip ediyoruz. Bunların yanında Somali'deki alimlerden Şeyh Şerif Abdunnur, Şeyh Bakolavson ve bunlar gibi hakkı söyleyen ve ilimleri ile yaşayan alimlerdir. Ve yine çoğu ön cephede olan bugünkü alimlerimizden ve liderlerimizden Şeyh Eymen el Zevahiri, Şeyh Ebu Yahya el Libi ve şehid Şeyh Ebû Ömer el Seyf, Şeyh Abdullah Azzam ve diğerleri. Bunların yanında tutuklu bulunan alimlerimizden Şeyh Ebû Muhammed el Makdisi, Şeyh Ali el Hudeyr ve diğer tutuklu alimler.

Alimlerin cihad hareketinde bir çok görevleri var. Hakimler alimlerdir, davetçiler alimlerdir ve müftüler alimlerdir. İslami Cihad hareketinin bir parçası olan bütün Rabbani alimlerin bu yolda görevi var ve elde edilen zaferlerde onların payı gerçekten çok büyük. Biz şer alimlerden beri olduğumuzu onları tanımadığımızı Allah için beyan ediyoruz. Çünkü onlar dinlerini dünyaları için satmıştır. Rabbani alimlere ise şöyle sesleniyoruz: Ümmet bugün ilme ve dine susadı. O yüzden en ön safta olun, Sahabelerin, Tabiinlerin ve Ümmetin selefinin yaptığı gibi siz de Ümmetin düşmanlarına karşı cihada katılın, ümmete yol gösterin, öncülük edin.

"CİHADIMIZ SADECE SOMALİ İLE SINIRLI KALMAYACAK"

Değerli şeyhimiz, bazıları merak ediyor. Somali'deki cihad hareketinin amacı İslam ümmetinin sorunlarını çözmek mi yoksa sadece Somali'nin sorunlarını çözmek mi?

Allah Rasülü (s.a.v)'in davası umumi bir davadır ve Nebi aleyhisselam bütün insanlığa gönderilmiştir. Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor: *"Ey Muhammed! Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik"* (Enbiya, 107). Bizim cihadımız İslam'ın bu genel mesajının bir parçasıdır. Bunun yanında bizim cihadımız dünyadaki sorunlara da bir çözüm amacı gütmektedir. Çünkü böylece Müslümanlar İslam şemsiyesi altında yaşar, kafirler de Ehli Zimme olarak bu şemsiyenin altında gölgelenir. İslam şemsiyesi altında Müslümanın milliyeti Ehl-i Sünnet akidesidir ve vatanı Allah'ın Şeriat'ı ile yönetilen her bir toprak parçasıdır.

Allah Rasülü (s.a.v) buyurdular ki: "Birbirlerini sevmede, birbirlerine merhamette, birbirlerine şefkatte mü'minlerin misali, bir bedenin misalidir. Ondan bir uzuv rahatsız olsa, diğer uzuvlar uykusuzluk ve hararette ona iştirak ederler." Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor: *"Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda: "Ey Rabbimiz! bizleri bu halkı zâlim olan memleketten çıkar, tarafından bizi iyi idare edecek bir sahip ve bize katından bir kurtarıcı gönder" diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların kurtarılması uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz?"* (Nisa, 75). Cihad nerede olursa olsun bütün İslam ümmeti için bir kurtuluş yolu kılınmıştır. Cihad ile mazlumlar zulümden kurtarılır, işgal edilen İslam toprakları geri alınır, esirler kurtarılır, Müslüman kadınların namusu korunur. Bu yüzden cihad bir ülkeyle veya bir kişiyle sınırlı değildir. Cihad küreseldir ve zulüm kalmayıncaya, Din Allah'ın oluncaya ve fitne (şirk) ortadan kalkıncaya kadar bütün dünyayı kapsar.

Şeyh Muhtar, bazı insanlar Şebab hareketinin Somali konusunda halkın görüşlerine itibar etmediğini söylüyorlar. Buna nasıl cevap veriyorsunuz?

Biz Müslümanlar olarak prensiplerimizi Şeriat'ten alıyoruz. En gencinden en yaşlısına kadar bütün Müslümanların canı ve kanı eşittir. İslam devletinde herkesin bir görevi var. Alimlerin görevi var, aşiret büyüklerinin görevi var. Ve din herkese nasihatte bulunuyor, ahlaksızlığın yayılmasına engel oluyor. Herkes birbirine nasihatte bulunmak zorunda.

İnsanların fikirlerini alma meselesine gelince. Herkes canını, parasını ve fikrini iyi ve kötü günde bu yolda harcamak zorunda, veren el olmak zorunda. Bazı Müslümanların kusuru da İslam yolunda hiç birşey harcamadıkları halde oturdukları yerden kendi fikirlerine ve görüşlerine itibar edilmediğini söylüyorlar. Allah Rasülü (s.a.v) üç şeyden Allah'a sığınıyordu: Anneye itaatsızlıktan, kız çocuklarını diri diri toprağa gömmekten ve üzerinde verilmesi gereken şeyleri vermeyerek hakkınız olmayan şeyleri istemekten. Hayırda yarışmak, zafer ve ganimet elde etse dahi bunlara bağlı kalmayıp canını ve malını Allah yolunda harcamak Müslümanın özelliklerindendir. Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor: *"Ve de ki; "Çalışın! Yaptıklarınızı hem Allah görecek, hem Resulü, hem de müminler görecektir."* (Tevbe, 105). Allah Azze ve Celle şahıslara, aşiretlere, kabilelere, ümmete kendi yolunda calışmayı emretmiştir. Allah, Rasülü ve müminler çalışanları görmektedir. Herkes görevini yerine getirmeli, misafir gibi davranmamalı, sorumluluğu hissetmeli, bir işaret beklentisi içinde olmamalı, bunun Allah'ın emri olduğunun farkında olmalı, şan ve şöhret elde etmek için yapmamalıdır. Allah'tan bizleri birlik, cemaat ve kardeşlik ile şereflendirmesini diliyorum. ■

(Devam edecek)

Amerikan Vatandaşı Şehid Samir Khan'ın Kaleminden Cihad Notları

TAKDİM

Birçok Müslümanın rüyası Cihad'ın ön cephelerinde yer almaktır. Onlardan her birinin zihinlerinde Cihad topraklarında olmanın nasıl olacağı ile ilgili belirli bir imaj vardır. Bu imaj bir Müslümandan diğer Müslümana değişebilir, ancak bu ya da o imajın gerçekte yolculuk yapmış olan birisinin imajına herhangi bir yakınlığı olmayabilir. Bu belgenin yazarı tam olarak bunu yaptı, bu belgede eğer belgenin yazarının kendisi Batı'dan gelmemiş olsaydı belirli bir şekilde ifade edemeyecek olduğu şeyler vardır. Bu belgede yazar Müslüman kardeşlerine 21.yy boyunca bir Mücahid olarak yaşamanın nasıl olabileceği hissini veriyor. Bu zamanda Ümmetimize karşı açılan şiddetlendirilmiş entelektüel savaş Ümmetin ilke ve onurunu savunmanın yoluna oturarak çoğunluğu kardeşlerine değer vermeyenler halinde bırakan bir noktaya ulaşmıştır.

Batı'dan gelen bu Müslümanlar için, bu belge onlara bu çapta bir savaş içindeki rollerinin önemini gerektiği gibi anlamalarına yardımcı olacak ve onların bir sonraki adımlarını seçmelerinde bir görüş netliği sağlayacak olan çok değerli bir bilgiyi içeren okunması gereken bir belgedir. Arap Yarımadası'nda Mücahidlerin durumları şimdi bu belgede tanımlanandan bir ölçüde farklıdır. Bunun nedeni Mücahidlerin son günlerde Ebyen'deki geliştirme faaliyetleridir, bu zamanda, Mücahidler bölgenin büyük çoğunluğunda Allah'ın Şeriatını uygulamaya başladıktan sonra Müslümanların meselelerini yönetmektedirler ve Elhamdülillah bir genişleme durumu mevcuttur.

Samir Khan, bu belgenin yazarı 30 Eylül 2011 tarihinde bir Amerikan insansız uçağı drone saldırısı sonucu Şeyh Enver El Evlaki ile birlikte şehid oldu (İnşaAllah). Allah'a duamız onların şehadetlerini kabul etmesi ve onların amellerini Müslümanlar için faydalı kılmasıdır.

Bu kardeşimiz Samir Khan adınadır. Allah'ın rahmeti onun üzerine olsun.

Al-Malahem Media
Bahar 2012 | 1433

Günümüz Cihadı zekâ, sabır, dayanıklık ve Allah'a karşı büyük bir iman ve yakîn gerektirmektedir. Sadece düşman üslerine saldırıp onlar üzerinde hâkimiyet kurmak demek değildir, ayrıca uzun vadede ne yapılacağı ve üzerine neler kurulacağıdır.

TÜM BEKLENTİLER

Giriş

Arap Yarımadası'nda İslam'ın kahramanları arasında yaşamak beni Mücahidler tarafından verilen gerilla savaşının nasıl olduğu hakkında pek çok şeyi anlama noktasına getirdi. Ümmetin Mücahidlerine doğru yolculuğa başlamadan önce ben daima doğrudan ya da dolaylı olarak savaşmanın zamanımın çoğu boyunca ne yapıyorsam onun gibi bir şey olduğu etkisinin altındaydım. Gerçek ise böyle değildi. Mücahidlerle birlikte yaşamanın aslında kişinin hayat tarzı ve alışkanlıklarını Allah'ın rızasını kazanmak için ona yakın bir şeylere yeniden dönüştürme olacağının farkına vardım. Karaladığım bu notlar dizisinde bu deneyimleri paylaşacağım.

Temizlik

Doğacak problemler yüzünden Cihad kariyeriniz boyunca temiz kalmak asla göz ardı edilmemelidir. Dar bir oda veya evde birkaç kardeşiniz ile birlikte kalacağınız bazı durumlar olacaktır. Gereksiz sorunlardan kaçınmak için kendinizi ve kardeşlerinizi odanızı (odalarınızı) düzenli olarak temizlemeye teşvik edin. Kendiniz için günlük bir duş almanız idealdir ancak çoğu durumda bu mümkün değildir. Geçici olarak kalacağınız bir yerde su tedariki bazen sorun olabilir. Bu nedenle böylesi durumlarda kendinizden önce diğer kardeşlerinizi hatırlamanız önemlidir. Bir diğer deyişle, eğer çok miktarda su harcamanız gerekmiyorsa, harcamayın.

Üsten Üsse

Zamanınızın çoğu üsten üsse seyahatlere harcanacak. Üsler tüm bölge boyunca farklıdır. Çoğu üssün bazı kurallarının içinde hiçbir şekilde üssün dışına çıkmamak, alçak sesle konuşmak, silah ateşlememek ve cep telefonu kullanmamak vardır. Elektronik ekipmanın kullanımının yasak olduğu üsler vardır.

Bu üslere birkaç Mücahidle birlikte seyhatleriniz olacaktır ve bazende büyük gruplarla birlikte seyahat edeceğiniz zamanlar olacaktır. Üstte yaşarken, zamanınızı faydalı hale getirin. Günler yavaş geçecektir. Eğer yerel dilde konuşabiliyorsanız, Mücahid topluluğundan yararlanmaya çalışın. Eğer size hiçbir görev verilmemişse, zamanınızın iyi bir kısmını Kur'an ezberleme ve diğer ibadetleri yaparak geçirmeniz en iyisi olacaktır.

Üslerde kalma süreniz daima değişir. Birkaç saatten birkaç aya kadar değişebilir. Size kendi evinizde, bir arkadaşınızın evinde, bir otel/motel de, dağlarda ya da bir mescidde bunu denemeye çalışmanızı tavsiye ediyorum. Bulunduğunuz mekanda tam olarak bir hafta kalın ancak bir ya da iki arkadaşınızla daha uzun süre kalabilirsiniz ve kaldığınız süre boyunca hiçbir elektronik ekipman kullanmayın. Cep telefonunuzu ise sadece acil durumlarda kullanın. Bu süre boyunca acil durumlar dışında bulunduğunuz yeri terk etmeyin. Kitap okuma, Kur'an ezberleme, Kur'an üzerinde tefekkür etme alışkanlığı kazanın. Uzun süre boyunca zikir çekme, kardeşlerinizle birlikte nitelikli zaman geçirme, nafile namaz kılma, bolca dua etme, spor yapma, askeri kitapçıklar inceleme, dövüş hareketleri ve çeşitli askeri teknikleri uygulama, yemek pişirme, elbiselerinizi temizleme, kaldığınız yeri temizleme ve temiz kalma alışkanlıkları kazanın. Ayrıca kardeşleriniz ile konuşurken yavaş sesle konuşma alışkanlığı kazanın. Kalma süreniz boyunca yeterli miktarda yiyecek getirdiğinizden emin olun; herhangi bir mide problemini önlemek için aşırı yemek yemekten kaçının. Son olarak, baş ağrısı, ateş, soğuk algınlığı, mide ağrıları için gerekli olan her tür ilacı getirin ve böcek öldürücü spreyler getirin. Bunun için bir mescidde bir hafta itikafa girmek iyi bir pratiktir ancak insan yerleşiminin olmadığı, insanların günlük olarak gelip gitmediği bir yerde birkaç arkadaşınızla beraber kalmak kadar tam bir etki vermeyecektir.

Kaybettiğiniz boş zamanınızın öneminin farkına varmaya başlayacaksınız. Bu nedenle boş zamanınızdan faydalanın ve zamanınızı akıllıca geçirin. Cihadda kesinti zamanları Allah'tan bir lütuftur ve olumsuz bir durum değildir. Örneğin Irak'ta, bir evin içinde üç ay boyunca kalan bir grup Mücahid vardı ve hiçbir çatışmaya tanıklık etmediler, hatta çatışmalar oldukça sıcak ve günlük meydana gelseler dahi onlar hiçbir çatışmaya tanıklık etmedi. Ayrıca Afganistan'dan bir kardeş bana bir yıl kadar Afganistan'da kaldığını ve sadece bir operasyonda yer aldığını söyledi.

Bu tek olay da değildir; bu tamamen normaldir. Uzun bir süre çatışmalara tanık olmamamız çoğumuzun

başından geçen şeydir. Bu nedenle Batı'daki bu kardeşlerimize şiddetle tavsiyem ne zaman savaşıp ne zaman savaşmayacaklarını seçebilecekleri için kendi ülkelerinin içinde Cihad yapmalarıdır. Bununla birlikte Cihad topraklarında sabrın meyvelerini tatacaksınızdır. Bu pratiklerin tüm amacı kendinizi sadece Mücahid üslerinde karşılaşabileceğiniz gerçekliğe hazırlamak değildir, ayrıca çoğumuzun kolayca bağlandığı materyalist dünyadan ruhunuzu ayırmaktır da.

Açık Alanlarda Yaşam

Açık alanlarda yaşamın söz konusu olduğu üslerde kalmak kalınabilecek olan en zorlu üsler olacaktır. Mücahidlerin çadır kurabilecekleri ve bazı temel konforun olabileceği kimi üsler çok kötü olmayacaktır. Hiçbir şeyin mevcut olmayacağı ve kum üzerinde, kaya üzerinde ya da çim üzerinde uyumak zorunda kalacağınız sert durumların olması mümkündür. Battaniye ve uyku tulumlarının olup olmadığı durumlar olacaktır.

Hava durumuna gelince, gelmeden önce gideceğiniz ülkenin gece ve gündüz özellikle çöllerde, dağlık bölgelerinde ve ormanlık bölgelerinde hava durumunun nasıl olduğu ile ilgili bazı araştırmalar yapmanız gerekmektedir. Dışarıda bulunduğunuz zaman zamanınızın çoğunda botlarınızı/lastik papuçlarınızı/sandaletlerinizi giymek isteyeceksiniz. Ancak ayak sorunlarından kaçınmak için ayakkabılarınızı her gün çıkarma ya da üçgünde bir çıkarma alışkanlığı kazanmanız gerekmektedir. Afganistan'da bir kardeşimiz botlarını üçgünde bir çıkarırdı ancak ayaklarını gerektiği gibi yıkamıyordu ve bir süre sonra, ayak küçük parmağının ayak tabanının altına battığı tuhaf bir ayak hastalığı gelişti. Bundan sonra, artık yürüyemez hale geldi. Ayaklarınıza iyi bakın ve onları gerektiği gibi yıkayın.

"Bu Bir Sırdır"

Günümüzün modern Cihadının ana direklerinden biri gizliliktir. Eğer Cihad mensupları bunu kendi aralarında uygulamazsa, hareketin parçalara ayrılması mümkündür. Burada gizlilikten kasıt Emir'in bilinmesine müsaade ettiği detaylar haricinde kişisel bilgilerinizi insanlardan saklamanız demektir. Bu gereklidir çünkü kâfir veya mürtedler tarafından yakalanan bir Mücahid, işkence yoluyla sorgulanması sırasında sizin gerçek isminizi ve nereden geldiğinizi düşmana verebilir. Örneğin, ben İngilizim ama Hint asıllıyım diyorum, kardeşlere şu-şu ülkeden geldim diyorum (elbette geldiğiniz yerin dışında bir yer). Ya da onlara "emniyetin" gizli bir güven demek olduğunu anlatırsanız bunun bir sır olduğunu anlayacaklardır ve size tekrar sizinle ilgili bilgileri sormaktan kaçınacaklardır. Ne var ki, bu kendinizi tamamen bir robot haline dönüştürüp kardeşleriniz sizinle konuşmak istediğinde onlara cevap vermemeniz demek değildir. İhtiyacınız olan şey, konuşurken ve bir soruyu cevaplarken dikkatli olmanızdır.

Buna ilaveten, sormaktan kaçınmanız gereken belirli sorular vardır. Bu sorulardan bazıları "Nerelisin?", "Ne kadar süredir Cihaddasın?", "Nerede kalıyorsun?", "Operasyona ne zaman çıkılacak?" ve "Bu üsten ne zaman ayrılacağız?"dır. Bu gereklidir çünkü saflarımız içinde bu tür bilgilerden avantaj sağlayacak olan herhangi bir olası casus istemeyiz. Ayrıca, bu tür soruları ne kadar fazla sorarsanız, Mücahid liderleri ve Mücahidler sizin bir casus olduğunuzu o kadar çok düşünecektir ve sizi kendi kara listelerine koyarak yakın gözetim altında tutacaklardır.

Niçin Batı Değil?

Eğer Batı'dan özellikle Amerika'dan geliyorsanız Mücahidlerin liderleri ya da sizin nereden geldiğinizi bilenlerin neden ülkeniz içindeki Cihada katılmadığınız sorusuna muhatap olabilirsiniz. Eğer onlara "Mücahidlere yardım etmek için" geldiğinizi söyleyecek olursanız onlarda size düşmanı arka bahçesinde vurmanın Cihada yardım etmek için en iyi yollardan bir olduğunu söyleyebilirler. Onlar sizi kesinlikle ülkenize geri dönmeye zorlamayacaktır ancak sizin için sadece fikrinizi değiştirip ve düşmanı evinde vurmaya karar vermeniz için bir seçeneği açık bırakacaklardır.

Batı'dan gelecek olan tüm kardeşlerime ve bacılarıma Amerika'yı arka bahçesinde vurmayı düşünmelerini şiddetle tavsiye ederim. Bunun etkisi daha büyüktür, daima düşmanı utandırır ve bu çeşit bireysel alınan kararla yapılan saldırıları kontrol altına almaları onlar için neredeyse imkânsızdır.

Hava Bombardımanı

Düşmanın hava bombardımanı ile karşılaşmak yeni bir şey değildir. Afganistan'daki ve diğer ülkelerdeki Mücahidler bu tehditle günlük karşılaşmaktadırlar. İlk defa hava bombardımanı ile karşılacak olanlar için hayat değiştiren bir deneyim olacağı kesindir. Jetlerden, helikopterlerden, casus uçaklardan, gemilerden ve belirsiz yerlerden gelen bombalarla sarsılması her insanoğlu için normaldir. Düşmanın yöntemlerinden biri sizin kaldığınız yer üzerinde belirli bir zaman boyunca uçacak olan bir casus uçağı görevlendirmektir. Yüksek gürültüsünü ve kızgın bir arı gibi sesini duyacaksınız. Sonra düşman hem havadan hem de karadan yürüttüğü casusluklardan yeterli istihbaratı topladıktan sonra, bölgeye farklı türde füze ve bombalarla saldırı düzenleyecektir. Saldırıdan sonra düşman, her hareketi gözlemlemek ve sağ kalan Müca-

hidleri öldürülüp öldürülmediğini kontrol etmek için casus uçaklarını kullanacaktır. Bu düşmanımızın bizi bombalarken izlediği stratejisidir.

Patlamalar çeşitli ölçülerde gelir. Afganistan'da patlamaların 5 ile 10 metre derinliğinde ve 10-20 metre genişliğinde kraterler açtığı yerlerin resimlerini gördüm. Yemen'de, parça tesirli misket bombardımanı ile karşılaştım. Bu bomba parçacıkları yarım metre derinliğinde ve muhtemelen 4-5 feet genişliğinde kraterler açmıştı. Füze ve bombalama savaşı bittikten sonra size bölgeyi terk etmeniz söylenecektir. Çünkü misket bombasının tüm bölge içinde bomba parçacıkları bırakmış olması mümkündür. Bu nedenle adımlarınızı atarken dikkat edin. Olumsuz sonuçlara maruz kalmanız için sürpriz olarak hazırlanmış sağır edici bir patlamanın sesi sizi şoka sokacaktır. Bu durumda siz işitme sorunlarından kaçınmak için bombardımana tutulduğunuz zamanlarda kulaklarınızı kesinlikle kapatmak isteyeceksinizdir.

Patlama sırasında, mümkün olduğunca çok zikir ve dua yapmak isteyeceksiniz. Kelime-i tevhidi sürekli tekrarlayın. Eğer korkmuş hissediyorsanız, o takdirde Cenneti düşünün; gözlerinizi kapatın ve kendinizi Cennetin içinde hayal edin, muhteşem kapılardan Cennete girdiğinizi hayal edin. Baldan, sütten nehirlerin, altından sarhoş etmeyen şarapların aktığı nehirlerin bulunduğu muhteşem sarayınıza baktığınızı düşünün. Hurilerin sizi beklediğini, Peygamberler, sıddıklar, şehidler ve salihlerle bir araya geleceğinizi düşünün. Sevgili Peygamberimiz Muhammed (s.a.v) ile birlikte gülümsediğinizi ve güldüğünüzü düşünün. Allah'ı gördüğünüzü ve O'nun (subhanehû ve teâlâ) size olan lütuf ve memnuniyetine tanık olduğunuzu düşünün. Cennetteki tüm iyi şeyleri düşünün. Sürekli olarak Allah'tan sizi bir şehid olarak kabul etmesini isteyin. Allah'a yemin ederim düşmanın hava bombardımanı altında bulunan biri için kendisini Rabbine bundan daha yakın hissettiği bir zaman yoktur. Bu böyledir, çünkü ölüme karşı gülümseyen birisi, bu dünyadan ayrılarak rahatlamayı ve mübarek Ahiret durağına geçmeyi beklemektedir.

Düşman bombardımanından kendinizi korumanız için bombardıman sırasında ne yapacağınızı bilmelisiniz ve bütün bunlar siz Mücahid saflarının arasına katıldığınızda size öğretilecektir.

Yaralanmalarla Baş Etmek

Cihadda yaralanmak mümkündür ve büyük olsun küçük olsun beklenmelidir. Uzun yıllar Cihad yapan ve yaralanmamış olan kardeşler vardır. Bazen bir yara tamamen düşmanla alakasız olabilir; yere düşmekten, incinmekten, bir hayvan tarafından sokulmaktan ya da keskin nesneler üzerine basmaktan kaynaklanabilir. Eğer Cihadda yaralanırsanız, sabırlı olmanız gerekmektedir. Aldığınız yara ve çektiğiniz ağrı dolayısıyla Allah'ın canınızı alması ve şehidliği bahşetmesi mümkündür. Eğer canınızı almayacaksa, o takdirde Allah'ın tüm günahlarınızı bağışlaması ve size büyük ecirler vermesi mümkündür. Eğer savaşmazken yaralanırsanız halen cihad üzerinde olduğunuzun kabul edilir olduğunu unutmayın. Aslında, ölene ya da cihadı bırakana kadar 7 gün 24 saat cihaddasınızdır. Bu nedenle aldığınız yara Allah tarafından bağışlanmanız için ve ödüllendirilmeniz için bir kaynak olabilecektir eğer sabrederseniz, İnşaAllah.

Yaralarınıza iyi bakın ve herhangi bir açık yarayı asla ihmal etmeyin. Çünkü enfeksiyon kapabilir ve yaranızı daha kötü hale getirebilir. Elhamdülillah Mücahidler tıp alanında ve yaraları iyileştirmede marifetli pek çok kardeşe sahiptir. Size cebinizde birkaç yara bandajı ve gerektiğinde ihtiyaç duyacağınız her şeyi ve el feneri taşımanızı tavsiye ederim.

Khidmah (Hizmet)

Khidmah kelimesi hizmet etmek demektir. Üslerinde Mücahidlerle birlikteyken, herkesin büyük ya da küçük ölçekte olsun kardeşlerine bir şeyler yapmak için çabaladıklarını fark edeceksiniz. Hiçbirşey yapmadan etrafta tembel tembel oturan ve zaman geçiren bir grup insan görmeyeceksiniz. Aksine, onları zamanlarını faydalı işlere kullanırken göreceksiniz. Örneğin, eğer Mücahidlerin birşeyler içtikleri şişelerin boşaldığını görecek olursanız, tekrar doldurayım mı diye kimseye sormayın; sadece ayağa kalkın ve bunu onlar için doldurun ve ecrini Allah'dan bekleyin. Onların övgülerini aramayın, Allah'ın sevgisini arayın.

Mücahidleri fedakar insanlar olarak bulacaksınız; bu nedenle eğer bir kardeş susadığında, bir şişe suyu kendisi içmek yerine ilk olarak etrafında susamış olan diğer kardeşlere dolaştıracaktır. Herkes içtikten sonra, en son o içecektir. Bu Mücahidler arasında normal bir uygulamadır. Maşallah "çaycı" takma adlı bir kardeşimiz vardı, oruçluyken bile daima kardeşlerine çay ikram ederdi. Onun yaptığı çaylar daima tatlıydı ve itinayla yapılırdı. Hatta kardeşler çay bile istemezlerdi, "çaycı" kardeş çayları ve temiz bardakları ile birden ortaya çıkardı. Onu çay ikram ederken işi ağırdan aldığını ve oyalanır halde asla görmezdiniz; Mücahid kardeşlerine hizmet etmekten daima mutluluk duyardı.

Bir an olsun bile sadece bir yabancı olduğunuz ve Mücahidlerin bir misafiri olduğunuz için kardeşlerinize yardım etmemeniz gerektiğini düşünmeyin. Yiyecek olsun, içecek olsun, bir yerleri kazmak olsun, temizlik olsun, tamirat vb. işler olsun onlara yardım etmek için daima kendinizi sunmanız gerekmektedir.

Eğitim Kampları

El Kaide'nin eğitim kampları kolay değildir hatta deneyimliler için bile kolay değildir. Tam bir sabır ve dayanma iradesi gerektirir. El Kaide'de, kaslarınızın ölçüsünü önemsemeyiz, ne kadar hızlı koştuğunuzu, bacaklarınızın ne kadar güçlü olduğunu vb. şeyleri önemseriz; bu şeyler güçlenebilecek olsalar da biz sabırda düşmanı geçmek için 'uzun ömürlü kalıcı' olmalarına özel bir önem veririz. Bu nedenle yolu kimin hızlı koştuğu önemli değildir, önemli olan tüm malzemelerle birlikte kimin ağır ağır kilometrelerce koşabileceğidir. Askeri teknikleri kimin daha çabuk

ezberleyebileceği değil, kimin doğru bir şekilde anlayabileceği ve mümkün olduğunda en iyi çözümü sunabileceği önemlidir.

Günümüz Cihadı zekâ, sabır, dayanıklık ve Allah'a karşı büyük bir iman ve yakîn gerektirmektedir. Sadece düşman üslerine saldırıp onlar üzerinde hâkimiyet kurmak demek değildir, ayrıca uzun vadede ne yapılacağı ve üzerine neler kurulacağıdır. Eğitimlerimizde, en doğru ve faydalı eğitim ve stratejik teknikleri sağlamaya ve savaşçılarımızı demir ve çelikten birer adamlar haline getirmeye çalışıyoruz. Fiziksel eğitimler çok sayıda şınav çekme, mekik çekme ve günlük temelde çeşitli egzersizleri içerir. Bir operasyona katılmanın ne gibi bir şey olduğunun en gerçekçi tadını onlara vermek için içinden geçecekleri Mücahidler için hazırlanmış olan çok sayıda farklı ve eşsiz engeller de vardır. Ayrıca vücudunuzun doğal kuvvetini kurmanıza da odaklanılır.

Örneğin, Afganistan'daki el-Faruk eğitim kampında, eğitmenler tüm Mücahidlere ayakkabı ve çoraplarını çıkartmalarını ve sopalar, çamur, dikenler, keskin taşlar vs. her şeye basarak dağlarda çıplak ayakla yürümelerini emrederlerdi. Mücahidlerin çoğu kanayan ayaklarla geri gelirdi. Bütün bu eğitim onların ayaklarına doğal bir güç vermek, daha sert ve sağlam yapmak için verildi. Çünkü yürüyecekleri bir ayakkabıya sahip olmayan Mücahidlerin hapishaneden kaçtığı bir durum gündeme gelebir ya da Mücahidler bir şekilde ayakkabılarını kaybedip çıplak ayaklarla dağlarda yürümek zorunda kalabilir.

Kamp eğitmeni ayrıca çeşitli Cihadi yazarların kitaplarından ve Cihadla ilgisi olmayan yazarların kitaplarından aldığı gerilla savaşı, tarihi, önemi, stratejisi vb. konuların üzerinde ayrıntılarıyla durur. Kısaca, en kötü için hazırlanmak en iyi umuttur.

Ailenizi Getirmek

Eğer Cihada getirmek istediğiniz bir aileniz varsa, bu Mücahidlerin lojistiklerine bağlı olarak mümkün olabilir veya olmayabilir. Örneğin Yemen'de, karınızı ve çocuklarınızı getirerek Mücahidler arasında yaşamanız oldukça zordur. Diğer topraklarda bu bir sorun olmayabilir. Eğer bu konuda sıkı olan bir ülkeye gidiyor olduğunuzu biliyorsanız, o durumda yapabileceğiniz şey ailenizi getirmek ancak onların arkadaşlarınız tarafından korunacağı ve güvende olacakları bir şehirde tutmak olabilir. Ailenizi mürtedlerin eline geçme ve hakkınızda bilgi almak için işkence görerek tecavüze uğramasına tanıklık etme riskine atmak istemezsiniz.

İç Politikalar

Seyahat etmek istediğiniz ülke halkının iç siyasi durumunun farkında olmanız gerekir. Hükümet veya yabancı güçlerin sivil halk üzerindeki her türlü baskı ve saldırısının farkında olmanın yanında, her büyük hareketin amaçları ve faaliyetlerinin farkında olmanız gerekmektedir. Örneğin Yemen'de, kuzeyde Yemen hükümeti ve Suudi Arabistan'la savaşan Husi

Şiaları ve güneyde Yemen hükümeti ile savaşan Hiraklar (komünist mezhep) vardır. Şüpheden kaçınmak için halkın düşünce yapısının da farkında olmanız gerekmektedir. Bütün bunlar ülkeyle ilgili basın haberlerini takip ederseniz elde edilebilir.

Zikirlerin Önemi

Cihada gelmeden önce, zikirlerin önemini biliyordum ancak tecrübeyle ilgili hiçbir şey bilmiyordum. İlk gün bir Mücahidle karşılaştım, gün batımı gelmeden önce bir Mücahid bana zikir yapmamı söyledi; O, Suudi Arabistan Mürted Hükümetinin Mücahidler hakkında konumlarını açığa çıkarmak için kötü cinlerle birlikte çalışan adamları olduğunu izah etti. Bunu duyduğumda inanamadım, şok oldum. Daha sonra, aynı durumun Yemen Mürtedleri ile de olabileceğini söyleyen bazı şeyhler dâhil bir diğer Mücahid de bana aynı şeyi doğruladı. Onlar, Mücahidlerle savaşmak için sihir kullanacaklardır. Ancak, Allah'ın lütfuyla Mücahidleri koruyan ve bizi savunan çok sayıda iyi cinler de vardır. Bu görülmeyen dünyadır ve en iyisini Allah bilir. Bu yüzden sabah ve akşam için zikirler ezberlemeye başlamanız ve günlük olarak pratik yapmaya başlamanız ve tek bir gün bile kaçırmamak üzere kendinize bir mazeret vermemeniz bir zorunluluktur. Şeytandan ve kötü cinlerden ve insanlar arasındaki şeytanlanmış olanlardan kendinizi korumak için zikir yapmanız gerekmektedir.

Böylece Cihad yaparken beklemeniz gereken her şey ve beklentilerimiz üzerine kısa özetimiz burada bitiyor. Hem isteyerek hem de istemeden bıraktığımız, bahsetmediğimiz birkaç şey olabilir; isteyerek bıraktığımız şeylere değinmedik, çünkü düşmanımızın ne yaptığımızı bilmesini istemiyoruz. Hiçbir şeyi okurlarımı korkutmak ya da iki defa düşündürtmek için yazmadım. Aksine onları gerçekliğe hazırlamak ve böylece Allah onları Cihadla bereketlendirdiğinde Cihadı terk etme büyük günahını işlemesinler diye yazdım. Ayrıca, şimdi hangi beklentiler içinde olmanız gerektiğini biliyorsunuz, Batı'da Cihad yapmakla karşılaştırabilir, artılarını ve eksilerini tartabilir ve kararınızı verebilirsiniz. ■

Arap Baharı
ve Batının Sinsi Planı

İslam coğrafyalarındaki diktatörlerin batı haçlı zihniyeti ile Müslümanların başına bela edildiğini unutmayalım. Denize düşen yılana sarılır gerçeğiyle bu diktatörlerden kurtulan Müslümanları bekleyen sinsi tehlike batı haçlı zihniyeti tarafından enjekte edilen demokrasi zehiridir.

Yeryüzünde İslami esaslara dayalı hilafet nizamı olan devlet-i aliyye-i Osmaniyye (Osmanlı devleti) yıkıldıktan ve İslam toprakları bir bir işgal edildikten sonra batılılar Müslüman toplulukları ifsad etmeye başlamıştır. Bu ifsad hareketleri her dönem çehresini değiştirmiş, Müslümanların karşısına kendisini kamufle ederek çıkmıştır. Malumunuz üzere kamufle, savaş stratejilerinden biri olup düşmandan kendini gizleme amaçlı yapılan bir taktiktir. Düşman hatlarına sızmak, kendini korumak ve bu sayede düşman ordularını etkisiz hale getirmek için yapılan bu savaş oyunu, bugün Müslüman topluluklar üzerinde uygulanmaktadır.

Batının, Müslümanları kendilerine öncelikli düşman olarak görmeleri bu zihniyetin mizacı açısından gayet doğaldır. Yeryüzünü ifsad eden bu zihniyetin varlığını sürdürebilmesi için, tehdit gördükleri unsurları bir bir izale etmeleri gerekir. Batı haçlı zihniyeti bu tehditler arasında en ciddi olanının İslam olduğunu her fırsatta dile getirmektedir.

Böyle bir durumda akla şu soru gelebilir. Batı haçlı zihniyeti İslam dünyasını kendisi için neden ciddi bir tehdit olarak görmektedir? Bunun birçok nedeni olmakla beraber en önemli olanlarını zikredelim;

1. Batı medeniyeti ahireti değil, dünya hayatını öncelemiştir. Bunun sonucu olarak dünya hayatında sadece lükse, şehvete, tüketime, refaha yönelmişlerdir. Bunu temin edebilmenin tek yolu da İslam coğrafyalarındaki zenginlikleri kendi ülkelerine transfer etmektir.

2. Batı medeniyeti temelinde Hıristiyanlığı benimseyen bir topluluktur. Bugün Hıristiyanlığın topluma kattığı artı bir değer kalmamıştır. Bunun aksine İslamiyet'in insanlığa sunduğu pek çok önemli katkılar bulunmaktadır. Bu yüzden İslami hareket-

lerin, cemaatlerin güçlenmesi batılıları kaygılandırmaktadır.

Bu iki nedeni göz önünde bulundurduğumuzda karşımıza iki önemli hakikat çıkmaktadır:

a. Ekonomik anlamda kendilerini güçlendirmek

b. İslam'ın ilerleyişini durdurmak.

Sevgili Müslümanlar, İslam coğrafyasının tamamına baktığımızda kardeşlerimizin durumunun hiçte iç açıcı olmadığını görmekteyiz. Müslümanların her yerde ezildiğini, yok sayıldığını, zenginliklerinin ellerinden alındığını, fakirleştirildiğini, dini vecibelerini eda edemediklerini, haklarının birçoğunun gasp edildiğini görmekteyiz. **Bunun en önemli nedeni Müslümanların batı haçlı zihniyeti tarafından oyuna getirilmesidir.**

Meselenin daha iyi anlaşılabilmesi için mühim bir hususa dikkat çekmek istiyorum.

Alman Seyyah Paul Smith'in Çarpıcı Tespitleri

"Alman seyyah Paul Smith, Müslüman nüfusun çoğalmasını anlamış ve bunu kuvvetli olmalarının esaslarından bir esas itibar ederek,1936 senesinde yazmış olduğu "Yarının Kuvveti İslam" kitabında şöyle demiştir:

"Müslüman doğudaki kuvvetlerin güçlülüğü şu üç etkene dayanmaktadır:

1. İslam'ın güçlü olması ve İslam inancının çeşitli cins, renk ve kültürler arasında koyduğu **kardeşlik duygusu**.

2. Atlas okyanusundan, doğuda Endonezya hududuna, batıda büyük okyanusa kadar uzanan Müslüman doğu kara parçasında tabii **zenginlik kaynaklarının** çokluğu.

   Bu sayısız kaynaklar, kendi kendine yeterli, kuvvetli ve sağlam bir ekonomi birliği oluşturup, Müslümanlar birbirlerine yaklaştığı ve yardım ettiği zaman onları Avrupa'ya ve diğer ülkelere mutlak olarak muhtaç etmeyecektir.

3. Son olarak üçüncü bir etkene işaret ederek Müslümanların gücünün devamlı artan bir güç haline getiren insan **neslinin çoğalmasıdır**, demiş ve şöyle devam etmiştir:

Bu üç kuvvet bir araya gelerek Müslüman bir inanç ve tevhid akidesi üzerinde kardeş olunca ve tabii servetleri, sayılarının artması ile doğan ihtiyacı karşılarsa İslam, Avrupa'nın yok olmasını ve Avrupa'nın bütün âlemin merkezi olan yerde kurmuş olduğu cihan hâkimiyetini tehdit eden bir tehlike olur.

Paul Smith, resmi kanaldan bu üç etkeni açıkladıktan sonra şu görüşü ileri sürmüştür:

"Hıristiyan Batı dünyası, millet ve hükümetler olarak yardımlaşarak, bu asra uygun, haçlı seferlerini başka bir şekilde tekrar etmek ve fakat geçerli bir üslup seçmek zorundadır." **(Seyyid Sabık, Fıkhu's-Sünne, c.2, sh.380)**

Bu açık ifadelerin günümüz İslam coğrafyalarında yürürlükte olduğunu bilmeliyiz. Son cümlede ifadesini bulan **"Haçlı seferlerini geçerli bir üslup ile sunma"** meselesi üzerinde düşündüğümüzde karşımıza çıkan olgu Demokrasi'dir.

Batı medeniyetinin bize sunduğu yeni püskeviti demokrasidir. Şekere bandırdıkları, lokum arası sundukları bu düşünceleri bize yutturma telaşındalar. Biz bu püskevitin tatlılığına aldanıp gelecekte çok acıların çekileceğini unutmayalım. Bunun faturası İslam coğrafyalarının tamamının haçlı zihniyetinin kontrolüne geçmesi, Müslümanların yavaş yavaş zayıflatılması, aciz bırakılması, sindirilmesidir.

İslam coğrafyalarındaki diktatörlerin batı haçlı zihniyeti ile Müslümanların başına bela edildiğini unutmayalım. Denize düşen yılana sarılır gerçeğiyle bu diktatörlerden kurtulan Müslümanları bekleyen sinsi tehlike batı haçlı zihniyeti tarafından enjekte edilen demokrasi zehiridir.

Her ne kadar bu sinsi plan Müslüman topluluklar üzerinde yürürlükte olsa da öncü ve inkılabçı bir nesil, Allah'ın izniyle bu oyunu bozacaktır.

Sözlerimi şehid Seyyid Kutub rahmetullahi aleyh'in şu tesbiti ile nihayete kavuşturmak istiyorum;

"İnkılapçı fikirler, ilk önce öncülük tehlikelerini göze alarak arkadan yürüyecek kalabalıkların yolunu açan yürekli idealistlerin kafalarında yuva tutar; bu fikir tohumlarının geniş çaptaki "halk hareketlerinde" meyve verebilmesi, hissedilmez bir kuluçka devresi yaşadıktan sonra ancak ilerdeki nesillerin iradelerinde gerçekleşebilir."

Allah'ın izniyle bu nesil ortaya çıkmıştır. Sayıları az da olsa, her geçen gün büyümekte olan bu şuurlanmanın gelecekte önemli bir konuma geleceği kaçınılmazdır.

"Yarattıklarımız içinde, hakka yöneltip-ileten ve onunla adaleti ayakta tutan (uygulayan) bir topluluk vardır." **(Araf 181)**

İslam coğrafyalarında meydana gelen bu gelişmelerin, gelecekte tesis edilecek olan İslami hilafetin doğum sancıları olduğundan hiç kimsenin şüphesi olmasın.

Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır. İslam coğrafyalarını yıllardan beri küfür akideleriyle kirleten haçlı zihniyetinin, önce gönüllerimizden, sonrada topraklarımızdan süpürülme zamanı gelmiştir.

"Ve müminlere şu müjdeyi ver ; 'Allah'tan gelecek olan bir zafer ve yakın bir fetih." **(Saf 13)**

Meşru Cihad
ve Arap Baharı Çıkmazında Müslümanlar

"Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız" (Enfal 8/60)

Tunus'da bir genç kendini yaktı ve Arap Baharı adı verilen kıvılcım ateşlendi. Tunus'da diktatör ve rejimi müslümanlara yapmadığını bırakmamıştı. Ama çok kısa bir süre içerisinde bu diktatör, halkın da yıllardır yapılan zulümlere ve baskılara tahammülünün kalmadığını ortaya koyan sokak gösterilerinden sonra tasını tarağını alıp gitti ve rejim de yıkıldı. Dünyevi gözle baktığınızda bu yıkılan diktatörler içerisinde en akıllıca tutumu yapan lider de bu oldu sanırım!

Peki bu diktatörlük, müslüman halkın Allah'ın ilahlığının hakimliğini sağlamak için yola çıkıp, gayesi ahiret olan bir mücadele sonunda mı yıkılmıştır?

Ve yerine ikame edilen veya edilmeye çalışılan rejim aynı şekilde Allah'ın razı olacağı bir rejim olarak mı bina edilmektedir?

Tunus'daki müslümanların bu konudaki tutumları nasıldır? Bu sorular sorulabilir ve sorulmalıdır da ama ne olursa olsun bir diktatör daha tarihin kirli sahifelerine gömülmüştür.

Tunus'la başlayan bu isyan dalgası Mısır'a, Libya'ya, Yemen'e ve en nihayetinde Suriye'ye ulaşmış vaziyette.

Arap Baharı sonrasında bu ülkelerdeki isyan hareketleri, muhalefet ve değişimciler sizce gözünü ilk etapta nereye çevirecektir? Hami olarak bu ülke vatandaşları Amerika'yı mı, Avrupa Birliği ülkelerini mi, yeryüzünün değişik bölgelerinde İslam sancağını ayakta tutmak için var gücüyle çarpışan mücahitleri mi, yoksa Türkiye'yi mi tercih etmek isterler? Bakmayın İsrail ile Türkiye arasındaki kriz meselesine. Arap Baharı sonucunda ortaya çıkan müslüman coğrafyasındaki haklı direniş hareketlerinin nihayete ermesi, ortalığın durulması sonucunda Türk - İsrail krizi kime yarar? Bu durumda müslümanların tutumu nasıl olmalıdır? Olması gerekenle, temenni edilenle realite birbirinden farklıdır. Şu anki realite laik demokratik Türkiye Cumhuriyeti devletinin eşi başörtülü ve one minute fatihi (!) Tayyib Erdoğan'ı öne çıkarmaktadır ve çıkarmıştır da.

Şu bir gerçek ki bu kriz dolayısı ile Türkiye'nin İsrail ile ilişkilerini 2. Katip düzeyine çekmesi ve askeri anlaşmaların askıya alınması İslam coğrafyasında Türk hükümetine, Tayyip Erdoğan'a ve Dışişleri Bakanı Ahmet Davudoğlu'na ilgiyi, sevgiyi artırmış görünüyor. Peki bu sevginin karşılığı olarak Türkiye Cumhuriyeti'nin isyan içerisinde olan ve devrimlerini tamamlamış/tamamlamakta olan halklara yaklaşımı nasıl olmuştur ve olacaktır?

Dünya sisteminin aktörleri, yeryüzünde bu sisteme entegre olmayan hiçbir grup, devlet, cemaat vs. istemezler. Kendi inisiyatiflerinden çıkmış olsa dahi bu hareketlerin ve yeni oluşumların sisteme entegre edilmesi için ellerinden ne gelirse yaparlar. Peki şimdi bu sisteme entegre edilmesini bir soruyla açacak olursak:

Türkiye hükümeti, Arap baharı dolayısı ile oluşan hareketleri, sisteme entegre etmede, yukarıda saymış olduğumuz ve belki daha da eklenebilecek aktörlerden daha fazla öne çıkıyor mu çıkmıyor mu? Dünya sistemi aktörlerinin, ellerindeki alternatifler arasında maliyeti en düşük yol hangisi?

Herhalde maliyet hesabı da yapılacaktır bu entegrasyonun. Amerika'daki mali durgunluk, Avrupa'daki ero bölgesi stresi, ekonomik buhranla cedelleşen Yunanistan, İtalya ve yaklaşan diğer ülke krizlerini de hesaba kattığımızda, maliyeti en düşük sistem entegrasyonunun en önemli aktörü kanaatimce Türkiye-İsrail arasındaki krizi lehe çevirme gayretlerindeki Türkiy'dir.

Peki bu hengamede "meşru cihad" kavramını nereye koyacağız?

Eğer bu ülkede yaşıyorsanız benim gördüklerimi sizin de görmeniz kaçınılmazdır. İslam coğrafyasına dikkatlice baktığımızda, Rus-Afganistan cihadı ile bitme noktasındaki cihad kavramı alevlenmiş ve müslümanlar bu cihadı sahiplenmişlerdir. Amerika ve Batı kendi açısından Rusya'nın bu bölgede galip gelmesini istememiş olabilirler ama biz müslümanlar için en önemli nokta, cihadın ve cihad şuurunun yeniden alevlenmesi, tüm yeryüzünü sarmış olmasıdır. Çünkü bu ibadet ibadetlerin en yücesidir.

O zamanki cihadın en önemli isimlerinden olan Hikmetyar ile Tayyib Erdoğan'ın başbaşa resimlerine internet arşivlerinden rahatlıkla ulaşabilirsiniz. İşte o dönemde ne oluyordu, yaşı müsait olanlar hatırlar. Camilerde o müslümanlar için para toplanır, kadınlarımız bileziklerini, mücevherlerini bu müslüman kardeşlerimiz için verirlerdi. Türkiye'deki müslümanlar bu cihada kayıtsız kalmamıştı.

Meşru bir cihaddı bu çünkü, Rusya müslümanların topraklarını işgal etmişti!

Daha sonra Bosna'da başgösteren katliamlar ve Sırpların zulümleri ortaya çıktı. Türkiye'deki müslümanlar, partiler, el altından devlet Bosna'daki katliam karşısında zulme uğrayanlara yardım etmeye başladı. Meşru bir cihaddı bu, çünkü Osmanlı yadigarı olan bu topraklarda yaşayan müslümanlara Sırplar saldırmış ve büyük katliamlar gerçekleştirmişti!

Günümüze geldiğimizde ne mi oldu? Laik demokratik Türkiye Cumhuriyeti devletinin başına eşi başörtülü Recep Tayyib Erdoğan ve Abdullah Gül geldiler. Devlet artık AK Parti'nin kontrolündeydi. Peki ne oldu bu dönemde? Afganistan'a NATO şemsiyesi altında Türk askerleri gönderildi. Yunan askerleri ile omuz omuza bu bölgedeki mücahidlere karşı konumlandırıldı. Neden?

Sonra Filistin'de işgalci yahudi İsrail Gazze'yi bombaladı. Oradaki müslümanlar zulmün en ağırı ile karşı karşıyalardı. Bütün geçiş yolları kapanmış ölüm kalım mücadelesi veriliyordu. Uzun süre Hamas'la resmi olarak diyalog kuramayan hükümet bu saldırıyı da fırsat bilerek hem Hamas'la diyaloğu geliştirdi hem de buradaki mücadeleye açıkça taraf oldu.

Hükümetin gözünde meşru bir cihaddı çünkü bu!

Laik demokratik ülkenin yöneticileri tarafından Afganistan'da Taliban ve el-Kaide meşru değildi. Bu sebebten ötürü ülkeleri işgal edilmiş olsa da oradaki cihad bunların gözünde meşru olamazdı.

Laik demokratik ülkenin yöneticileri tarafından Irak'daki direniş de meşru değildi. Eğer meşru olsaydı Amerika ile kol kola görünmez, ona destek olmazdı.

Gazze'de Filistinliler için akan gözyaşlarını Afganistan için, Irak için göremez olduk.

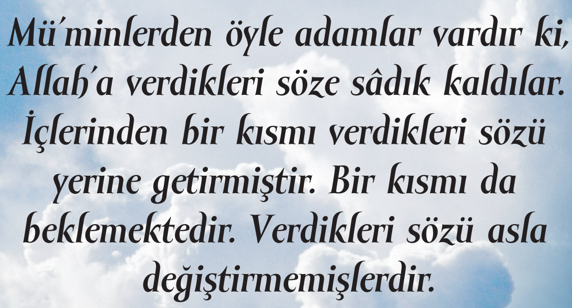
Televizyonlarda Gazze için toplanan paraları Afganistan için, Irak için bulamaz olduk.

Neden? Meşru değildi buralardaki cihad. Amerika vardı işin içinde.

Türkiye'deki müslümanların şunu bilmesi gerek; Cihad, laik demokratik bir ülkenin hükümetinin meşru gördüğü değildir. Cihad, Allah ve Rasulü'nün meşru gördüğüdür. Yeryüzünde "bu benim cihad bölgem, şurası senin cihad bölgen" diye bir ayrım da müslümana yakışmaz. Siyahı ile, beyazı ile tüm ırkların bulunmuş olduğu coğrafyalarda ilayı kelimetullahı ayağa kaldıran, zalimleri bertaraf etmeye gayret eden cihadlar bizim cihadlarımızdır, meşrudur.

Çünkü cihadın meşrusu, gayri meşrusu diye bir ayrım sözkonusu değildir. Mısır'a laikliği ihraç etmeye çalışan bir zihniyetin hakim olduğu hükümetlerin bu ayrımları da asla caiz değil ve bizim gözümüzde meşru da olamazlar. Onların müslümanlara destek oluyor görünmeleri de asla bizleri yanıltmasın.

"Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar" **(Münafikun/ 4)**

Sözünde Duranlar

Sözünde Duranlar

Muhammed YILMAZ

"Allah, müminlerden mallarını ve canlarını cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve öldürülürler. Bu, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da Allah'ın üzerine hak bir vaattir. Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır? O halde O'nunla yapmış olduğunuz alışverişten dolayı sevinin. İşte bu büyük kurtuluştur.

(Tevbe,111)

Kandırılmadılar. Beyinleri de yıkanmadı. Kör kuyuya da atılmadılar. Tam tersi yaşadıkları cahiliye toplumunun beyinlerine musallat etmeye çalıştığı cahili pislikleri, Allah'ın ayetleriyle temizlediler. Vahye teslim olup gerekeni şuurluca yerine getirdiler. Canlarını verdiler, öncü fedailer topluluğu olup ümmetin izzeti için kendilerini feda ettiler. Evlerinden, eşlerinden, çocuklarından, vatanlarından, dünyalıklarından ve eski alışkanlıklarından hicret edip i'lâ-i kelimetullah uğruna cihad edip, Rasulullah'ın (s.a.v) onlar için "kıyamete kadar hiç kimse zarar veremez" dediği taifeden oldular. Allah'a verdikleri sözde durdular ve Allah'ın onlara vaadettiği nimetlere ulaştılar.

Siz de tanıdığınız bir şehidin hayat hikayesi, resimleri ve varsa vasiyetini **islamdunyasidergisi@gmail.com** adresine gönderebilir, şehidlerimizin unutulmaması ve anılması için yaptığımız bu çalışmaya iştirak edebilirsiniz.

İlminin Bedelini Şehadetle Ödeyen Şehid:

Fehmeddin HOCA

Fehmeddin Hoca, Bitlis Tatvan'da doğdu. Babası kendisi küçükken vefat etti. Daha sonra İstanbul'a geldi. 12 yaşlarında kendisini İslami çalışmaların içerisinde buldu. Bir yandan da rızkını temin etmek için çalışıyordu. Kendisi o yaşlarda ilim okumaya karar vermişti. Bu konuda kendisine yardımcı olabilecek bir ağabeye bu isteğini söylemişti. O da Fehmeddin Hoca'yı bir medreseye yönlendirmişti ama kendisini kabul etmediler. Buna çok üzülmüştü ve kendisini yönlendiren ağabeye durumu anlatınca şu nasihatı almıştı: "Sen Allah'a tevekkül et, Allah Azze ve Celle senin yolunu açacaktır." Gerçekten Allah onun yolunu açmıştı. Şöyle ki, kendisinin anlattığına göre o gece teheccüde kalkıyor, sonra elini açıp Rabbine dua ediyor ve hüngür hüngür ağlıyor. Ve ertesi gün ona sebebini bilmediği bir şekilde medreseye gelebileceği söyleniyor. 10 küsur yıllık ilim hayatı da böyle başlıyor.

Fehmeddin Hoca konuştuğu her insan üzerinde mutlaka bir tesir bırakırdı. Onun konuşması, sohbeti farklıydı. Konuştuğunda da herkes ağzından çıkacak kelimeleri kaçırmamak için çok dikkatli bir şekilde

onu dinlerdi. Sohbetlerinde hem kendisi hüzünlenir hem de dinleyenleri hüzünlendirirdi. Onunla seyahat etmek de yürümek de bir başkaydı. Zannediyoruz ki böyle olmasının sebebi öğrendiğiyle amel etmeye çalışan bir müslüman olması ve amel etmediği konularda konuşmamasıydı. O gerek yakında gerek uzakta bulunan müslümanları ziyaret etmeye çok önem verirdi. Yeni tanıştığı müslümanlarla sanki uzun zamandır tanışıyormuş gibi muhabbet ederdi, çevresinde bulunan insanların hepsine ilgi göstermeye çalışırdı. Aynı zamanda nasihatleşmeye de çok önem verirdi. Nasihat isteyene mutlaka nasihat eder, ziyaret ettiği müslümanlardan da nasihat isterdi. Bir toplulukla birlikte olduğu zaman her zaman şunu yapmak için gayret ederdi, sırayla her kişi ya bir ayet, hadis söyleyecek ya nasihat edecek ya da bir neşid söyleyecekti. Böylece onun bulunduğu meclislerde genellikle boş konuşmalar olmazdı ve kendi ağzından da boş sözler çıkmazdı. Velhasıl müslümanları o kadar etkilemişti ki şehadetinden sonra müslümanlar onunla birlikte geçtiği yollardan geçerken gittiği yerlere giderken bile onu hatırlıyor ve anlatıyordu.

Fehmeddin Hoca bir gün okuduğu bir kıssadan çok etkilenir ve onu çevirmek ister. Çevirdikten sonra da önüne ve arkasına başka yaşanmış kıssalar eklemek ister böylece bir kitapçık haline gelir. Çevirdiği kıssa 'Ebu Kudame' kıssası olarak bilinen kıssadır. Kitabın ismini de "Şehid Oğlu Şehid" koyar. Kendisinin ve bu kitabın vesilesiyle nice kişilere Allah Subhanehu ve Teala hidayet etti. Bununla ilgili şunu anlatmak güzel olacaktır Allah'ın izniyle. Bir bacımız bu kitabı okuduktan sonra İslam'a giriyor. Sonradan bu bacımızın annesi de hidayet buluyor, elhamdülillah. Bunun gibi başka örneklerde var. Ama bilmediğimiz, olduğunu zannettiklerimizi ise Allah bilir. Çünkü bir ağabeyin de dediği gibi, o mübarek öyle bir konuşuyordu ki kalbimize işliyordu. Zaten müslümanlar Fehmeddin Hoca gibi birini tanıyınca akidelerinin ve metodlarının doğruluğuna olan güvenleri de artıyordu.

Uzun uzun cihadı anlattığı "Yoldaki İşaretler" dersinde -ki bu ders toplam 4 saat sürmüştür ve internet ortamında mevcuttur- belirttiği gibi hiçbir zaman cihad ettiğine inanmıyordu, davet yapmakla cihadı karıştırmıyordu. Şeyh Abdullah Azzam'ın şu sözünü söylüyordu: "Malikiler, Hanbeliler, Hanefiler, Şafiiler ittifakla belirtmişlerdir ki, Allah yolunda cihad demek cephede silahın tetiğine basmak demektir." Ailesi onun bu yönünü bildiği için ona şu vaatlerde bulunmuşlardı: "Eğer cihada gitmezsen sana dayalı döşeli bir ev veririz, evlilik masraflarının tümünü karşılayarak seni evlendiririz, zaten hocasın, geçimini kendin sağlarsın." Onun cevabı ise tek bir şeydi, şehadetti. Sanki şunları haykırıyordu:

Ana ben şehadet isterem

Giderem ellere giderem Afgan'a

Allah için ölüp öldürmek isterem

Ana ben bağrımı açtım düşmana

Rasulün yanında Kevser içmek isterem

Bir kutlu şehid nefer olmak isterem

Göğsümden fışkırırken şehid simgesi

Sırat-ı mustakimden kanla geçmek isterem

Dağları kanımla beslemek isterem

Yürürüm her zaman düşman üstüne

Yürürüm kafire yürürüm aşk ile

Can verip kan döküp şehadet isterem

Allah, kendisine Afganistan'da cihad etmeyi nasip etti. Bazı sebeplerden dolayı Türkiye'ye dönmek zorunda kaldı. Davet çalışmalarına bıraktığı yerden devam etti. Bir kardeş cihad hakkında fikrini sorduğunda; "sen hiç aşık oldun mu, eğer olmamışsan ne kadar anlatsamda anlamazsın" diyordu. Fehmeddin hoca aşık olmuştu bir kere. Kalbi Allah yolunda cihad aşkı ile atıyordu. İlk fırsatta tekrar Afganistan'a gitmeyi denedi ama giremeden geri döndü. Hiçbir zaman yılmadı, ümidini kaybetmedi. Etrafındaki bazı kişiler, "senin burda kalıp davet çalışması yapman gerekiyor" diyordu. Fehmeddin hoca, onlara nebevi hareket metodunu hatırlatıp; davet, hicret ve cihad diyordu. Fehmeddin hocayı tanıyan herkes onun davet çalışmasını hakkıyla yerine getirdiğine şahitlik yapabilir. Allah yolunda; ilim ve davet için defalarca hicret de yapmıştı. Sıra cihada gelmişti. Çünkü o anlattıklarıyla amel eden bir müslümandı. Herkese anlattığı davet, hicret ve cihad metodunun son kısmını da uygulamak istiyordu. Bu sebeple 2012'nin ocak ayında 3.kez düştü Afganistan yollarına. Fehmeddin Hoca bir gün, bir kardeşe der ki: "İnşaAllah ben şehid olacağım, annem bana dedi ki, oğlum bundan sonra ben sana karışmayacağım, çünkü babanı rüyamda gördüm bana dedi ki, oğluma karışma o doğru yoldadır."

Ve mart ayında Afganistan'da ABD'nin insansız hava aracından attığı bombalarla paramparça olarak inşaAllah şehid oldu. Şehid olduğunda 29 yaşındaydı. O gençliğini, hayatını Allah'ın yolunda hiç düşünmeden harcadı ve Rabbine verdiği SÖZDE durarak O'na kavuştu. Allah bize de onun gibi bir son nasip etsin ve bizi Firdevsinde buluştursun. -amin-

"Dinde esas ibadettir.

Cihad bize saadettir.

Fesat dolu şu dünyada

Tek yolumuz şehadettir."

Adana'nın Bağrından Bir Şehid:

Hüseyin IŞIK

Hüseyin Işık kardeşimiz Haziran 1977 Adana'nın Yüreğir ilçesinde doğdu. Kendisi 5 erkek kardeşin en büyüğüdür. İlkokulu bitirip orta ikiden terk etti. Konfeksiyon atölyesinde çalışmaya başladı. Küçük yaşlarda Kur'an okumayı öğrenip namaz kılmaya başladı. Arkadaşlarına da namaz kılmalarını, İslam'ı yaşamalarını tavsiye ediyordu. Her geçen zamanla İslam'ı daha iyi anlayıp, öğrenip yaşamaya gayret ediyordu. Küçük yaşlarda bile ağırbaşlı ve olgun düşünen bir insandı. Çalışıp ailesine katkıda bulunuyordu.

2000 yılında evlendi. Bu evlilikten Muhammed, Elif, Meryem adında üç çocuğu oldu. Hanımına iyi bir eş, çocuklarına da iyi bir babaydı. Oturduğu semtte, çalıştığı işyerinde çok sevilen biriydi. Hem ailesine hem de etrafındaki insanlara ve akrabalarına tevhidi anlatıp sohbetler yapıyordu. Mahallenin çocuklarına Kur'an-ı Kerim öğretiyordu. "İnsanların en hayırlısı Kur'an'ı öğrenen ve öğretendir" hadisiyle amel edip uyguluyordu. Özellikle namazlarına çok dikkat ederdi. Pazartesi ve perşembe günleri hep oruç tutardı. Bir gün annesi "oğlum, bari bu sıcak günlerde oruç tutma" dediğinde, annesine, "annem, cehennem

daha sıcaktır" şu cevabı verdi.

2003 yılında ABD'nin Irak'ı işgaliyle cihad ve şehadet sevdası içini sardı. Ebu Gureyb de müslümanlara işkenceler yapılırken Nur Bacılarının iffetleri ayaklar altındayken evinde oturmayı kendine yakıştıramıyordu. Irak cihadına gitmek için çok yol aradı. Arkadaşlarına da Irak'a cihada gidelim diyordu. Onları da cihada teşvik ediyordu, onlara nasihatta bulunuyordu. İzzetlice yaşamak izzetlice ölmek istiyordu. Yani şehadeti istiyordu. Her zaman dilinde şu söz vardı, şehid olmak için şehid gibi yaşamak lazım. Rasulullah'ın hayatını okuyup O'nun ahlakıyla ahlaklanmaya çalışıyordu. Mücahidleri ve cihadı çok sever, cihad videoları izler, "Allah'ım bana da nasip et", derdi. Irak cihadına gitmesi nasip olmadı.

Bir süre İstanbul'a çalışmaya gitti. 2006 yılında Adana'ya dönüş yaptı. Çok sevdiği bazı arkadaşları 2006 yılında Afganistan cihadına gitti. Onların cihada gidişi, Hüseyin kardeşin arkadaşlarıyla beraber gidememesi kendisini çok üzmüştü. Adana'da kardeşleriyle beraber konfeksiyon atölyesi ve tuhafiye açtı. Güzel de işi vardı ama o bundan daha kârlı bir ticaret yapmak istiyordu. Malını ve canını cennet karşılığında Rabbine sunmak istiyordu. "En büyük ticaret budur" diyordu. Artık hayat onu sıkıyordu, dünyadan tat almamaya başladı, ne mal ne de mülk onun gözünde değildi. O vuslatı arzuluyor, şehadeti istiyordu. Cennet kılıçların gölgesi altındadır hadisi hep aklındaydı. Oturduğu semtte bazı arkadaşları cihada gitmek için hazırlıklar yapıyordu. Hüseyin kardeş bu arkadaşlarıyla beraber cihada gitmeye karar verdi. Hazırlıklarını tamamladılar. Aralık 2006'da Kurban Bayramına on gün kala cihada gitmek için çıktılar. Evden ayrılırken çocuklarını sevdi, hanımıyla vedalaştı, "ben cihada gidiyorum, Sizleri Allah'a emanet ediyorum" deyip evden ayrıldı. Afganistan'a vardığında arkadaşlarının da orada olmasından dolayı yabancılık çekmedi, ortama hemen alıştı. Cihadda da sevilen bir insandı. Arkadaşları bu kardeşin vardığını duyunca ve aynı zamanda Kurban Bayramı olduğundan bu kardeşi ziyarete gelirler. Hüseyin kardeş şehid Emir Ebu Ömer'in komutan olduğu grupta kalır. Kendisinden önce Afganistan'a giden arkadaşları da başka grupta kalıyorlardı. Arkadaşları Hüseyin kardeşe yanlarına gelme teklifinde bulundular, ziyaret bittikten sonra arkaşları kendi mecmualarına (gruplarına) döndüler. Bir süre sonra Hüseyin kardeş arkadaşlarının yanına gitmeye karar verdi, bu isteğini Ebu Ömer'e iletti. Ebu Ömer de bu isteğine olumlu cevap verdi. Aradan bir zaman sonra Ebu Ömer bir iş için mücahidlerin yanına geldi. Ebu Ömer Hüseyin kardeşe "hazırlığını yap, seni de giderken arkadaşların yanına götüreceğim" dedi. Bazı mücahidler de başka işlerinden dolayı Ebu Ömer'le beraber yolculuk edeceklerdi.

Şehadeti

Ebu Ömer'le beraber toplam 7 mücahid yola çıkmak için hazırlık yaptılar. Mücahidler diğer geride kalan arkadaşlarıyla birbirlerine sarılıp vedalaştılar. Bu yolculuk operasyon yolculuğu değildi ama nedense

bir garip hava vardı mücahidlerin arasında. Şakalaştılar, birbirlerine tebessümle baktılar. Bir mücahid Hüseyin kardeşe "bugün çok yakışıklısın kardeşim" dediğinde Hüseyin kardeş; "bu benim her zamanki halim" deyip mizah yaptı. Elini saçına atıp geriye doğru taradı. Mücahidler arabaya bindi, silahlar dolduruldu, roketatarlar hazırlandı. Bu gidiş operasyona gidiş değildi ama tedbiri elden bırakmamak lazımdı. Mücahidler de böyle yaptı.

Hüseyin kardeş ordan ayrıldıktan kısa bir süre sonra pusuya düşürüldüler işbirlikçi askerler tarafından. Emir Ebu Ömer arabadan indi. Mürted Pakistan askerlerinin yanına gitti, elindeki el bombasının pimini çekti. Mürtedler Ebu Ömer ve mücahidlerinin tavrını görünce korktular. "Ne yapıyorsunuz bizde müslümanız" dediler. Ebu Ömer "neden bizim yolumuzu kesiyorsunuz" dedi. Bu sırada mücahidler hazırlıklarını yapmışlardı. Hedeflerine kilitlenmişlerdi. Hüseyin kardeş roket atarını mürtedlerin arabasını vuracak şekilde hazırladı. Bir de Habil kardeş vardı roket atar kullanan. Mürtedler korkup arabalarına bindiler. Arabaya binince mürtedlerin komutanı ateş emri verdi. Hüseyin kardeş de mürtedlerin komutanının bindiği arabaya roketini fırlattı ve arabaya isabet etti. Mürted komutan ve sekiz asker öldü. Mücahidlerden de Ebu Ömer, Hüseyin ve Habil kardeş Allah'ın izniyle şehid oldular. Diğer dört mücahid de Allah'ın yardımıyla selametle kurtuldular. Bu olay 10 Mart 2007 günü meydana geldi. Bu kardeşlerin şehid olması mücahidleri çok üzdü. Ve mücahidler şehid olan kardeşlerinin Allah'ın izniyle intikamını aldılar. Mürtedlerin askeri kampları basıldı, yüzlerce mürted askeri öldürüldü. Şehid olan kardeşlerin cesetlerini mürted askerleri aldı. Taliban mücahidlerinin mürted askerlerini tehdidi ile şehid olan mücahidlerin cesetleri mücahidlere teslim edildi. Hüseyin kardeşin şehadetinden üç gün geçmesine rağmen burnundan hala kan akıyordu. Mücahidler defalarca kanı silmesine rağmen durduramadılar ve Hüseyin kardeşi böyle defnettiler. Diğer şehid olan Ebu Ömer ve Habil kardeşin de yüzünde tebessüm vardı. Şehid olan üç mücahid şehidlerin mezarlığına defnedildi. Allah'tan hepsine rahmet diliyor ve bizler için şefaatçi olmalarını niyaz ediyoruz. ■

Şehidler Yurdu Konya'dan Bir Şehid:

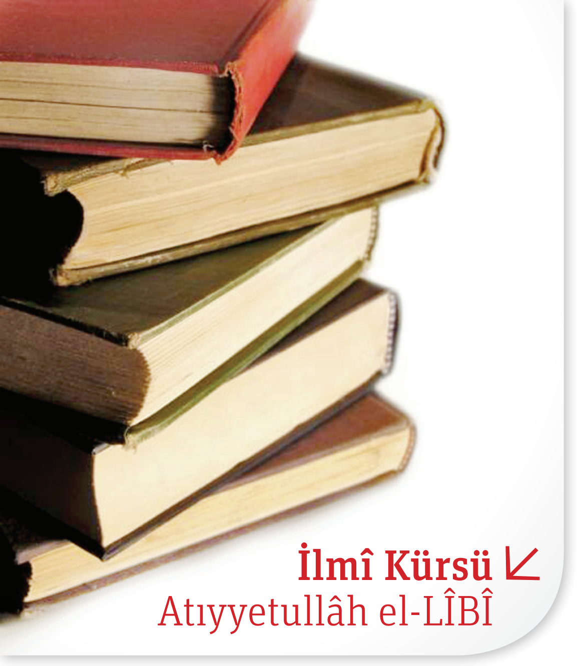
Serkan YURTERİ

1987 yılında Konya/Kadınhanı'nda doğdu. Çocukluğu; ailesinin yaşadığı köyde geçti. Konya İsmail Kaya Lisesi'nde okudu. Lise yıllarında öğrenci evinde kalmaya başladı. Arkadaşlarıyla beraber davet çalışmaları yapıyor, hadis ve tefsir sohbetlerine giderek İslami bilgisini de geliştiriyordu. Birçok şehidin çıktığı Konya toprakları, bir gencini daha şehadete hazırlıyordu. 2004'te Yıldız Teknik Üniversitesi İnşaat mühendisliği bölümünü kazandı. İstanbul'a gelir gelmez davet çalışmalarına devam etti. İlim Yayma Vakfı'nın Vefa semtindeki üniversite öğrenci yurdunda kaldı. Bu yurtta sayıları yüzlerle ifade edilen katılımcı üniversite öğrencilerine Hadis sohbetleri ve dersler düzenledi ve de bu sohbetlerin sonundaki duaları hep o yaptı. Büyük şehirlerin kirletemediği bir kalbe sahipti. Mizahı seven bir kişiydi ve yanındaki arkadaşını nasıl mutlu edeceğini bilirdi. İslam dünyasındaki zulümlere sessiz kalamıyordu. "Benim daha önemli işlerim var, ben mi uğraşacağım çoluk çocukla" demiyor her hafta sonu camide, ilkokula giden çocuklara dersler veriyor, onlarla güreşiyor ve Kur'an okumasını öğretiyordu. Bulduğu her platformda slogan atıp, her yerde cihadın muhabbetini yapan ama işgal altındaki Müslümanlara bir faydası olmayan gençlerden değildi Serkan. Arkadaşlarından para topluyor, boş vakitlerinde pazara gidip bir şeyler satıyor ve bu paraları mücahidlere gönderiyordu. Öğrenci evinde kaldığı yıllarda, sıklıkla evdeki bulaşık ve yemek gibi işleri severek yapıyor, şikayet etmiyordu. Bir arkadaşı "niye bu işleri hep sen yapıyorsun" diye sorduğunda; "Bu işler genelde kardeşlerin yapmaya üşendiği işler. Ben sırf Allah benim dualarımı kabul etsin ve ben Allah yolunda şehid olayım diye bu işleri yapıyorum" diyordu. Yıllardır kalbinde bulunan cihad sevdası, Serkan'ı 2010'un yazında Afganistan yollarına düşürdü. Saygın bir üniversitenin, saygın bir bölümünden son sınıfta ayrılarak önünde onu bekleyen zengin hayatı eliyle iterek Afgan dağlarında Allah için aç kalarak cihad etmeye gitmek istiyordu. Bir gün; kimsenin haberi olmadan ayrıldı Türkiye'den. Bu yolculuğu; Pakistan'da yakalanması sebebiyle, Pakistan'ın Quetta şehrindeki zindanlarında sonlandı. 3 aylık esaretin ardından Türkiye'ye döndü. Yaşadığı eziyetlerin hiçbirini, riyaya düşebilirim korkusuyla kimseye anlatmadı. Türkiye'ye geldikten 1 ay sonra, arkadaşı Serkan'a "Şimdi ne yapmayı düşünüyorsun?" diye sorduğunda, Serkan önce gülümsedi sonra: "Ben Allah yolunda cihad edemedim ama bunun nasıl bir duygu olduğunu hisettim" dedi. Türkiye'ye geleli 1 ay olmasına rağmen, Serkan Afganistan'a tekrar gitmenin planlarını yapıyordu. 2011'de tekrar yollara düştü. Bu sefer yalnız değildi. Yanında üniversiteden beraber olduğu ve çok sevdiği arkadaşları da vardı. Daha önce yakalanıp Pakistan'da zindana düşen bir mücahidin 2. defa yakalanırsa başına neler geleceğini çok iyi biliyordu. Aynı zamanda şu gerçeği de çok iyi biliyordu. "Abdullah bin Mübarek'in bir öğrencisi rüyasında hocasını görür ve sorar "Allah hangi ameliniz sebebiyle sizi bağışladı? Abdullah bin Mübarek der ki "Bir keresinde Allah yolunda cihadda yürürken burnuma toz kaçmıştı, Allah beni bununla bağışladı."

O'nu bir sabah namaza kaldırmaya giden arkadaşı uykusunda sayıkladığını işittiğini söylüyor. Uykusunda "Allah'ım Usame'nin hayrını ver" diye gıyabında dua erek sayıklıyordu. Kendisi dua etmeyi çok severdi. Kendisinden dua isteyenlere genellikle Allah seni şehid etsin derdi. Duanın aynısının kendisine kabul olunarak geri döneceğini çok iyi biliyordu. Hassasiyet sahibiydi. Sıcak bir yaz günü hararetlenmiş bir halde yürürken bir büfede buzu öğüterek yapılan bir içecek görüyor. Canının çok çektiğini belirtiyor yanındaki dostuna. Dostu O'na bu şeyin içinde pepsi katıldığını söyleyince hemen boş ver diyor. Yanındaki dostunun dediğine göre o içeceğin Serkan'ın içinde ukde olarak kaldığını fark ettim. Ama düşmanlarının sermayesine katkıda bulunacak biri değildi.

Bir ağabeyinin O'na "Afganlıların adama ihtiyaçları olmadığı söyleniyor. Neden burada kalmıyorsun" diye sorduğu soruya; "ağabey orada bir Türkiyeli yada başka ülkelerden hicret eden Mücahid görmenin Afganlılar için ne büyük bir destek, ne büyük bir moral etkisi yaptığını ben zindanda gördüm. Dünyanın bir ucundan sırf İslam kardeşliği için gidenleri görmenin bedeli milyar dolarlarla ifade edilemez. Bu etkiyi görseydin işin aslını daha iyi anlardın" diye cevap veriyor. Evlenmek de istiyordu. Fakat onunla hicret edebilecek birinin Türkiye'den çıkma ihtimalini neredeyse yok görmesinin onu bu topraklardan biriyle evlenmekten alıkoyduğunu söylüyordu. Dönmemek üzere gidiyorum Afgan'a diyordu. Nasip olursa bir şehidin hanımıyla evlenerek şereflenmeyi düşündüğünü söylüyordu. Cihad topraklarına varmasından 3 ay sonra, Allah; Serkan'a şehadeti nasip etti. O hiçbir zaman dünyalık hesaplar yapmadı. Ümmetin kurtuluşunun cihadla olacağını söylüyordu. Bu düşüncesini kendi canını vererek destekledi. Bu diyardan bekar bir şehid olarak göçtü. O itaatkâr ceylan gözlü hurilere eş oldu. Kendine geçmişteki yaşantılarına bakıp onları bir hata gibi gören Müslümanların şimdiki yaşantıları sorulunca cevaben: "burada kalıp bir gün bende geçmişte yapığım güzel işlerimi kötülemekten, kötülüyor olanlardan olup değişenlerden olmaktan öylesine korkuyorum ki" diye cevap veriyordu. Annesini çok sevdiğini söylerdi bir abisine. Ahirette annesinin başına Şehid annelerine giydirilen taç'tan giydirerek annesini ne kadar sevdiğini de gösterecektir inşallah... Allah ailesine sabır versin ve Allah'a bağışladıkları bu yiğit için onlara bol bol ecir versin. Allah şehadetini kabul etsin. ■

Bazı Kimseler Hakkındaki Özel Hükümler ve Tekfirin Şartları

Geçtiğimiz Ramazan ayında şehid olan Atıyyetullâh el-Lîbî Küresel Cihad Hareketi'nin önemli liderlerinden birisiydi. *"Ecvibe fî Hukmi'n-Nefîr ve Şartı'l-Mutasaddî li't-Tekfîr"* isimli küçük risalesinde hakkında çok fazla tartışılan iki konuyu ele aldı. Bu risâleyi Osman Akyıldız, İslam Dünyası dergisi için tercüme etti.

Allah'ın selamı Rahmeti ve Bereketi sizin üzerinize olsun. Değerli hocam, sizleri Allah için seviyorum.

Allah'ın selamı Rahmeti ve Bereketi sizin de üzerinize olsun. Beni Allah rızası için sevini Rabbim de sevsin.

Soru:

-Değerli hocam, bazı müşkül sorularım var:

"Hocam, ben cihada gitmek için, -11 Eylül sonrası Afganistan'da cihad etmiş olan- bir kardeşimle tartıştım. Ben ona, cihadın Farz-ı Ayn olduğu hususundaki hükmü söyledim. Ancak o bana: "Sen mücahidlerin senin gibi birisine ihtiyaçları olduğunu mu zannediyorsun? Bilakis onların, maddi yardıma ihtiyaçları var, senin gibi şahıslara değil" dedi. Öyle ki, bir hafta önce oradaki bir kardeşle yaptığım telefon görüşmesinde; "eğitimden sonra yaklaşık 6 ay hiçbir operasyon yapmadan bekledik. Bana, bir şehadet operasyonu teklif edildi ama ben gitmek istemedim" diye cevap verdi.

Bu kimsenin sözleri doğru mudur? Şayet böyleyse, cihad Farz-ı Ayn mıdır yoksa farz-ı kifâye midir?

Şayet söyledikleri doğru değilse, cihad Farz-ı Ayn mıdır?

Böyle bir şeye niyet ettiğim takdirde, anne-babamdan izin almam gerekir mi?

Cevap:

Bütün Hamd, Âlemleri Rabbi Allah'adır. Salat-u Selam O'nun Resulü Muhammed'e ve O'nun Sahabesine olsun.

Afganistan ve Pakistan'daki cihad eden mücahidlere ne mutlu! Onlar için, bu aşamada -özellikle "bu aşamada" kelimeme dikkat çekmek istiyorum, çünkü bu vaziyet, içinde bulunulan hallere göre değişebilir- cihad etmek üzere sayının çokluğuna ihtiyaç yoktur. Hamdolsun oraya hicret eden -İslam Milleti- mevcut personel sayısı cihad etmek için kâfidir.

Çünkü sayı çokluğu, bazı mali sıkıntılara sebep olmaktadır. Meselâ; mücahidlerin orada barınabilmeleri, hem coğrafi açıdan ve hem de onların malum ihtiyaçlarını karşılama açısından ciddi boyutta mali sıkıntılara sebep vermektedir.

Bunun yanı sıra, bunların silahlandırılmaları, eğitimleri, onları psikolojik anlamda her türlü değişik sıkıntılarla karşılaşacaklarına inanmaları ve onları güvenli yerlerde ikamet ettirmek bunlardan bazısı.

Buradaki mücahidler gerek Taliban ve gerekse el-Kaide veya başkaları, oraya gitmek isteyen tüm kardeşlerimizin bu saydığımız ihtiyaçlarını karşılamaya güçleri yetersizdir.

Hal böyle olunca, gitmek isteyenler arasında seçmeler yapmak kaçınılmaz oluyor.

Tüm bunları göz önünde bulundurarak, oraya öncelikli olarak, cihad aletlerinin götürülmesidir. Daha sonra oraya ulaştırılan araç ve gereçlere, ihtiyaç duyuldukça, oradaki liderler tarafından uzman personellerin seçilerek gönderilmeleri istenilir. Bu durumlar mevzu bahis olan cihad meydanları için geçerlidir. Ancak başka bir yerde personel sayısının çok olması elzem olabilir ve sayı gözetmeksizin herkes kabul edilebilir. Bu değerlendirmeler, taleplere göre değişebilir.

Acaba bütün bu söylediklerimiz, cihadın farz-ı kifâye olduğunu ifade eder mi?

Ben bu cevabın çok isabetli olduğunu zannetmiyorum. Bu gün cihadın farz-ı kifâye olduğunu kesin bir dille söylemeye gücüm yetmiyor.

Çünkü farz-ı kifâye, âlimlerin ifadesiyle; düşmana mani olacak sayının yeterli olması takdirde, daha fazla sayıya ihtiyacın olmamasıdır. Gerçekçi bir bakışla baktığımızda bugün istenilenin olmadığını görüyoruz. Çünkü mevcut personellerle kâfirin eziyetini durduramıyoruz. Bizim şimdilik daha fazla personele ihtiyacımız yoktur derken, mevcut sayının fazlasına gereken istihdamı sağlayamamamızdandır. Buda ümmetin varlıklı olanlarının bu konuda duyarsız olduklarını aşikâre ortaya koymaktadır.

Bize gereken ihtiyaçları ve istihdamları sunsunlar, Allah'ın izni ve inayetiyle görsünler yapacağımız fetihleri ve askerî üstlerimizi. O zaman görsünler, Allah'ın düşmanlarına ne yapacağımızı.

Allah bize yeter, O ne güzel vekildir, demekten başka bir şey söyleyemiyoruz.

Belki bu gün fazla sayıya ihtiyacımız yoktur ama yarın daha fazla sayıya ihtiyacımız olup; "Ey Ümmetin gençleri! Haydi cihada!" diyebiliriz. Çünkü savaş meçhullerle doludur. Savaş, insanları yer bitirir, yenilerine ihtiyaç olur. Allah bizim Mevla'mızdır.

Bazı İslam bölgeleri, imkânlar dairesinde gözetim altına alınabiliyor. Buraya dikkatinizi çekmek istiyorum.

Tüm bunların yanı sıra, bu günkü Müslüman topraklarının hali nedir?

Birincisi: Müslümanların diyarı, İslam toprakları:

Bu gün birçok topraklarımız kâfirler tarafından işgal edilmiş bir vaziyettedir. Bunların bazısı yakın bazısı uzak tarihten bu yana böyledir. Allah yardımcımız olsun.

Endülüs'ün batısından, Avrupa'nın güney kesimlerinden, Orta Asya'dan Kafkas ve Balkanlar'a, Doğu Pakistan'dan Çin'e varıncaya kadar, birçok güneydoğu Asya toprakları işgal edilmiş durumdadır. Hatta Hindistan'ın birçok bölümü ve başka yerler de aynı durumdadır. Bu topraklar bir zamanlar İslam toprakları olarak Müslümanlar tarafından yönetiliyorken, bu gün kâfirler bu toprakları işgal etmiş vaziyetteler. Biz Müslümanlara düşen görev bu topraklarımızı tekrar İslam topraklarına dâhil etmektir.

Bu gün mürted devlet adamlarının yönettiği bazı Arap toprakları da böyledir. Cihad ehli olan herkesin bunlara müdahil olarak bu toprakları onların elinden alıp Müslümanlara teslim etmeleri gerekiyor. Bunlarla cihad etmek, kâfirlerle cihad etmekten daha önceliklidir. Ancak malum olaylardan ötürü bugün Amerika ve yandaşlarıyla öncelikli olarak savaş yapmamız daha elzem bir durumdur. Şimdi cevap istiyorum, bunlara karşı kim cihad edecek?

Ve bu gün nasıl olurda, cihad etmek farz-ı kifâyedir diyebileceğiz?

Şayet böyle bir hükmü verebiliyorsak bizler gerçekten çok cüretliyiz!

İkincisi: Bu Hem Benim ve Hem de Bütün Dünyanın Beklentisidir:

Acaba bütün bu söylediklerimiz, cihadın farz-ı kifâye olduğunu ifade eder mi? Ben bu cevabın çok isabetli olduğunu zannetmiyorum. Bu gün cihadın farz-ı kifâye olduğunu kesin bir dille söylemeye gücüm yetmiyor. Çünkü farz-ı kifâye, âlimlerin ifadesiyle; düşmana mani olacak sayının yeterli olması takdirde, daha fazla sayıya ihtiyacın olmamasıdır. Gerçekçi bir bakışla baktığımızda bugün istenilenin olmadığını görüyoruz. Çünkü mevcut personellerle kâfirin eziyetini durduramıyoruz. Bizim şimdilik daha fazla personele ihtiyacımız yoktur derken, mevcut sayının fazlasına gereken istihdamı sağlayamamamızdandır. Buda ümmetin varlıklı olanlarının bu konuda duyarsız olduklarını aşikâre ortaya koymaktadır.

Nitekim bütün Dünya'da yeryüzünde fitne kalmayıncaya kadar, biz Müslümanlarca fethedilmeyi ve cihad etmemizi bekliyor.

Öyle ki, yeryüzünde İslam'ı yaşamaya hiçbir engel kalmasın. Çünkü tek ve hak din yalnızca Allah'ın Dini'dir.

Hiçbir kâfirin hiçbir Müslüman üzerinde hâkimiyeti kalmayıncaya kadar onlarla savaşmak bu Ümmetin üzerine farz-ı kifâye'dir.

Böyle olmasına rağmen bu gün Ümmet bu mühim konuyu ihmal etmiştir. Herkes kendisine bir şekilde özür beyan ederek geriye çekilmiş vaziyettedir. Ancak bunların bazısı gücü nispetince elinden geleni yapmaktadır.

Bu konuda Ümmete düşen bir diğer görevde, kâfirler tarafından esir alınan Müslümanları, her türlü meşru yollarla esaretten kurtarmaktır ki, buda onları almak için; mal, para, kuvvet, silah veya gerekirse savaşla ve hatta hile veya onları kaçırmakla yapılabilir.

Aynı şekilde Ümmete vacip olan diğer hususta, başlarına halife tayin edip İslam Devletini ikame etmektir.

İşte bunlardan ötürü, Müslümanların özgürlükleri adına cihad etmek farz-ı ayn haline gelmiştir. Her Müslüman için, bu konuda yapabileceğini yapması üzerine vaciptir.

Bunların özü, Şeyh Abdullah Azzam (rahimehullah)'ın şu sözüdür: (İlhak bi'l kâfile): *''Mücahidler kervanına dâhil ol''*.

Her kim Mücahidler kervanına dâhil olup, kendisini, nefsini hazır hale getirerek lisân-ı hâl ile: ''İşte ben geldim buradayım ve İslam için hazırım, Müslümanların oklarından bir okum, beni de bu kervana dâhil edin'', dediğinde ona: "Ey kardeş, Çeçenistan'da senin gibi birisine ihtiyaç var, sen oraya git." Bir diğerine de: "Ey kardeş, sen de ihtiyaç duyulan bir başka bölgeye git." Bir başkasına da: "Ey kardeşim, sen de yerinde kal, çünkü orda lazımsın. Ticaretine devam et veya gazetede yazılarını devam ettir. Ümmeti bunlardan haberdar et." Veya bir başkasına da: "sende ilim talep etmeye devam et", şeklinde her kesim için münasip olan şeyler seçilip oralara yerleştirilirler. Tüm bunları yaparken de, her türlü art niyetten uzak, samimi ve ihlaslı olmak şarttır. Bunlara güçleri yetmeyen diğer Müslüman kardeşlerimiz ise ki onlar çoğunluktadır, mümkün oldukça Müslümana yakışır şekilde yaşaması gerekir. Her nerede olursa olsun Yüce Allah'tan korkup takva üzere yaşamalıdır. Her ne olursa olsun, Salihlerle, ilim ehli kimselerle istişare etmeye gayret göstermelidir. İşte o vakit Allah Teâlâ inşallah onu da muvaffak eder.

Bunları yapan bir Müslüman, üzerine düşeni yapmış ve vebal üzerinden kalkmış olur. Hiç şüphesiz Allah (Celle Celâluhu) takva sahiplerinin amelini kabul buyurandır.

Doğrusu -Allah daha iyi bilendir- cihada gitmek isteyen birisi anne ve babasından izin alması gerekmez.

Lâ havle velâ kuvvete ille billâh: *"Bütün güç ve kudret yalnızca Allah'ındır (c.c)."*

Sorunuzun diğer yönüne gelince: bahsi geçen kardeşimiz, altı aya yakın kendisine bir görev verilmek üzere beklediğini söylediniz.

Ey Kardeşim, bu çok doğal bir şeydir. Nitekim Afganistan her gün operasyonların olduğu veya kafaların kesilip kanların akıtıldığı bir yer değil, bilakis orada hayat normal devam etmektedir. Ancak değişik aşamalar olabilir o vakit gerekli olan işler yapılır ve gerekli kimseler durumlardan haberdar edilir. Ve gerekirse de savaş edilir.

Cihad için gerekli birçok işler vardır. Mesela: tüm olup bitenleri idare eden bir merkez bunun en büyük bir parçasıdır. Ancak o meydanda bulunan herkesin, yapılacak operasyonlarda az veya çok mutlaka bir payı vardır. Nitekim kaçınılmaz operasyonlarda herkese bir görevin ve fırsatın verilmesi elzemdir. ''Çünkü sabırlar her zaman denenemez''. Muvaffakiyet yalnızca Allah'tandır.

Cihad meydanına gelen kardeşimiz sabretmeyi ve beklemeyi iyi öğrenmesi gerekir. Emirlere tabi olup kesinlikle aceleci davranmamaya dikkat etmelidir.

Hiç unutulmamalıdır ki; orada geçirilen bütün vakitler bereketli, hayırlı ve salih amellerle doludur.

Operasyona çıkan kardeşlere, emirler tarafından bazı evraklar dağıtılır. O evraklarda uyması gereken kurallar ve görevler yer alır. İyice okuduktan sonra harekete geçilir. Çünkü hareket etmeden önce bunun iyi bir şekilde dikkate alınması gerekir. Bazende kardeşlerimizden, İslam Âleminde birtakım propagandalar yapılması da istenebilir.

Yüce Mevlâ'dan, sizler ve kendim için, hidayet ve yardım dilerim.

Soru:

Hangisi daha evlâdır? İlim öğrenen birisinin ilim öğrenmeye devam etmesi mi? Yoksa cihada gitmesi mi?

Bu konularda inancımızın artması için hangi kitaplara müracaat etmemizi tavsiye edersiniz?

Cevap:

Bu durum kişiden kişiye değişebilir. Herkes için aynı şeyi tavsiye etmek doğru değildir. Bu durumda olan bir kişi, güvenli emin bir ilim ehli ile istişare etmesi elzemdir. Ondan sonra Yüce Mevlâ'ya tevekkül ederek işine koyulur.

Ancak ilim okuyan kişi Allah'ın kendisine hususi olarak ilimde özel yetenekler verdiği ve zeki biri ise o kimsenin ilim okumaya mutlaka devam etmesi şarttır. Daha sonra böyle birisi ilim tahsilinden sonra isterse bu konuda bir görev üstlenebilir. Şayet böyle birisinden daha sonra birtakım işler yapması istendi-

ğinde geri duracak olursa vebalden kurtulamayacağını iyi bilmesi gerekir. Bunu şu şekilde de açıklayabiliriz; Mesele şu an cihada çıkmak tüm Müslümanlara farz olsa böyle birisinin her şeyini terk ederek cihada gitmesi farz olur.

Benden tavsiye etmemi istediğiniz kitaplara gelince:

1. *Meşâriu'l Eşvâk*, İbn Nehhas.
2. *Keşfü Şübehâti'l Mahzulîn ani'l-Cihad*, Hâris el-Mısrî.
3. *el-Vâbilu's-Sayyib mine'l-Kelimi't-Tayyib*, İbn Kayyım.
4. *Cevâbu'l Kâfî limen Seele ani'd-Devâi'ş-Şâfî*, İbn Kayyım.
5. *Husûnunâ Müheddede mi'n-Dâhilinâ*, Muhammed Muhammed Hüseyn.

Bu kitapları internette mevcut olan Mektebetü'ş-Şâmile'den okuyabilirsiniz. Bu konuda daha birçok müthiş eserler bulunmaktadır.

Allah'a Hamdolsun. Tevfik ancak Allah'tandır.

TEKFİR'İN ŞARTLARI NELERDİR?

Soru:

Bu konuda alimler bazı şartlar koymuşlardır.

Hangi şartlar oluşunca, karşıdaki bizzat tekfir edilir. Veya o kimsenin haline bakılarak küfrüne delalet eden bir şeyle onun kafir olduğuna hükmedilir mi?

Mesela: Suudi Arabistan'da bazı dizilerde, İslam akidesini bilmelerine rağmen dinle alay edildiğini görüyoruz. Bu durumdaki kimseleri genel manada (dizilerin sonrasında da) kâfir olduklarına hükmedilir mi? Bu mevzuyu iyice anlatır mısınız?

Cevap:

Kesinlikle şartlar o kimse üzerinde tahakkuk etmediği müddetçe bizatihi kâfir olduğuna hükmedilmez. Bu durumun tanımını âlimler detaylı bir şekilde beyan etmişlerdir.

Ammi (ilim ehli olmayanlar) için bu konularda (tekfir konularında) hüküm beyan etmek kesinlikle doğru değildir. Nitekim bazı tekfirler içtihat ve fetva ile belirtilmektedir. Öyleyse bu mevzu ilim ehlini ilgilendiren bir durumdur. İlim ehli olmayanın "bu mesele hakkında bir bilgim yok" demesi gerekir. Çünkü bu onun, Allah'a, Dinine ve Resullerine imandan sonra yapması gereken görevidir. Genel olarak tağutu kâfir olarak bilmesi ve bu şekilde iman etmesi gerekir.

Ancak bazı durumlarda, ilim ehli olmayanlar dahi, ilim ehlindeki hükmün ne olduğunu bilir.

Mesela: Mürted olmak, Allah'a, Dinine, Resullerine ve ayetlerine iman etmeyip küfreden veya alay eden kimseler gibi -Allah muhafaza etsin-. Veya İslam Milletinden çıkmak isteyenin Mürted olmasının hükmü gibi şeyler.

Ammi (ilim ehli olmayanlar) için bu konularda (tekfir konularında) hüküm beyan etmek kesinlikle doğru değildir. Nitekim bazı tekfirler içtihat ve fetva ile belirtilmektedir. Öyleyse bu mevzu ilim ehlini ilgilendiren bir durumdur. İlim ehli olmayanın "bu mesele hakkında bir bilgim yok" demesi gerekir. Çünkü bu onun, Allah'a, Dinine ve Resullerine imandan sonra yapması gereken görevidir. Genel olarak tağutu kâfir olarak bilmesi ve bu şekilde iman etmesi gerekir.

Bununda şartı, bu durumların o kimseden bariz ve açık bir şekilde zuhur etmesidir. Yoksa hemen bu hükümleri vermek doğru değildir.

Nitekim bazı durumlar var ki, ilim ehli olmayanlar tarafından hükmün ne olduğu anlaşılmayabilir, bu durumları ehline bırakmak gerekir. Çünkü ihtiyatlı olmazsak biz dahi helak olabiliriz. Nitekim ihtiyatlı davranmak her zaman vaciptir. Bu kapı (tekfir konusu) Âlimleri dahi çok tedirgin eden bir konudur. Rabbim selamet versin.

Nitekim Âlimler her zaman bu konulara değinmemeyi sıkça tavsiye etmiş ve uyarmışlardır.

Bahsettiğiniz diziler hakkında da mevzu iyice araştırılıp oradaki âlimlere müracaat edilmesi gerekir.

Tevfik ancak Allah'tandır. Allah senden razı olsun kardeşim.

Sizleri yoluna muvaffak kılsın ve mücahidlerden eylesin inşallah.

Rabbim hem sizi ve hem de beni müstakim yoldan ayırmasın.

Hem size ve hem de bana şehadet şerbetini nasip ve müyesser eylesin. Bu yolda gerisin geriye kaçanlardan etmesin.

Bütün Hamd, Âlemleri Rabbi Allah'adır. Salat-u Selam O'nun Resulü Muhammed'e ve O'nun Sahabesine olsun.

Kardeşin; Atiyyetullah Ebû Abdurrahman.

Cumâdu'l-Ûlâ ayının ortaları,
1431 hicrî (2009 milâdi)

Yusuf el-IYEYRÎ
Mütercim: Muhammed Atta

Cihadda Zafer ve Yenilginin Anlamları

> Kim kâfirlere veya zalimlere meyleder veya itaat ederse; ahirette ateş ve azap ile tehdit edilmesinin yanı sıra, onlara meyli ve itaatini aşikâr bir şekilde ilan edebiliyorsa, bu en kötü yenilgidir ve tutunmuş olduğu ilkeleri de bu meyil ve itaatinden sonra yok olup gitmiştir.

Zaferin anlamları

Birincisi: Mücahid cihada çıktığında, kendi nefsine, Allahuteala'nın ayetinde zikrettiği sevilen sekiz şeye ve onlardan kaynaklanan diğer imtihanlara karşı zafer elde etmiştir.

İkincisi: Mücahid cihada çıktığında, hadiste sabit olduğu üzere, cihaddan engellemek için cihad yolunda duran şeytana galip gelmiştir.

Üçüncüsü: Mücahid cihada çıkarakAllahuteala'nın bahsettiği şu kimselerden olmasıyla zafer elde etmiştir: **"Bizim uğrumuzda cihad edenlere, şüphesiz yollarımızı gösteririz"1** hidayet, en büyük zafer ve cennetlere doğru atılan adımların ilkidir.

Dördüncüsü:Mücahid cihada çıkmakla, kendi ırkından olup, her vesile ve her hile ile onu cihaddan engelleyenlere ve cihadı ağırlaştıranlara karşı zafer elde etmiştir.

Beşincisi: Yine başına gelen zorluk ve sıkıntılara ve karşılaştığı ağırlaştırmalara ve yüzüstü bırakmalara rağmen mücahidin cihad yolundaki sebatı bir zafer teşkil etmektedir. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor:**"Allah, iman edenlere dünya hayatında da ahirette de sağlam söz üzere sebat verir. Zalimleri de şaşırtıp-saptırır; Allah dilediğini yapar."2** Cihad yo-

lunda sebat edip bu şiarı eda etmede devam eden ve bu ayetin bahsettiği kimselerden olan kimse gerçek bir galibiyet elde etmiş olarak kabul edilir.

Altıncısı: Yine mücahid canını, vaktini ve malını, ilkeleri uğrunda ve itikadını ve dinini desteklemek için ortaya koymak için çıkmasıyla da zafer elde eder. Zira ister galibiyet onun olsun ister düşmanının,bu din için fedai olmanın bizzat kendisi bir zaferdir.

Yedincisi: Zaferin anlamlarından birisi de, Allah'ın kullarına hüccet ve beyan ile galibiyet vermesidir. Cihad ile hak ortaya çıkar ve yükselir. Tıpkı ashabı Uhdud kıssasındaki çocukta olduğu gibi.

Sekizincisi: Allah'ın mücahidlere zafer vermesinin türlerinden birisi de, katından bir afet ile düşmanlarını helak etmesidir. Bu afetin sebebi ise, mücahidlerin cihadı olur. Tıpkı peygamberlerin kavimlerinde olduğu gibi.

Dokuzuncusu: Yine zaferin şekillerinden birisi de, cihadın kâfirlerin fakirleşmelerine, küfürleri üzerine ölmelerine ve hidayet bulmamalarına sebep olmasıdır. Bu, zaferin en büyük türlerindendir. Onların dine savaş açmaları ve mücahidlerin karşılarında durmaları, onların dalaletlerine ve ölene dek küfürlerine batmalarına sebep olmaktadır. Tıpkı Musa ve Harun'un (aleyhim esselam) duaları ile,Firavun ve kavminin başına gelenlerde olduğu gibi.

Onuncusu: Zaferin türlerinden birisi de, Allah'ın, kullarından şehitler almasıdır. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: **"Eğer size bir yara dokunduysa o topluluğa da öylece bir yara dokunmuştur. O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz. Ta ki Allah müminleri ayırt etsin ve aranızdan şehidler edinsin. Allah zalimleri sevmez."**[3] Allahu Teâlâ için amel edip yorulan her kul, bunu cennete girebilmek için yapar. Cihad ise cennete giden en kısa yoldur. Şehadet ise mücahidin gerçekleştireceği en büyük zaferdir.

On birincisi: Zafer türlerinden birisi de, meydandaki galibiyet ve çatışma zaferidir. Bu, insanların tümünün bildiği bir anlamdır. Onların birçoğu ise zaferi bununla sınırlı tutar ki bu mefhumlardaki bozukluktan kaynaklanır. Geçen zafer türlerinin ve bu bağlamdaki tüm anlamların düşünülmesi gerekir.

Yenilginin anlamları

Yenilginin birinci anlamı: Kâfirlerin dinlerine veya hevalarına tabi olmaktır. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: **"Dinlerine uymadıkça Yahudilerde Hıristiyanlarda asla senden hoşnut olmazlar. De ki: 'Allah'ın hidayeti, işte doğru yol ancak odur.' Andolsun ki sana gelen bunca ilimden sonra onların heveslerine uyacak olursan, Allah'ın azabından seni koruyacak hiçbir dostun ve hiçbir yardımcın olmaz."**[4] Başka bir ayette ise şöyle buyurmaktadır: **"Andolsun ki sana gelen bunca ilimden sonra onların heva ve heveslerine uyarsan, o zaman muhakkak zulmedenlerden olursun."**[5]

Müslüman, arkasını dönüp irtidat ederek, Yahudi

ve Hıristiyanların veya laik, Baasçı, sosyalist veya yenilikçi herhangi bir küfür milletine tabi olduğunu ilan ettiğinde; -bu tabi olma ister kısmi olsun ister tamamıyla fark etmez- kuşkusuz bu durum yenilginin en büyük türü olarak kabul edilir. Hatta tabi olan bu kimse Yahudilerin, Hıristiyanların ve diğer küfür milletlerinin rızasını kazansa ve onların dinlerine tabi olmadan gerçekleştiremeyeceği servet, riyaset ve liderlikleri gerçekleştirse bile.

Yenilginin anlamlarından ikincisi:Kâfirlere karşı yumuşamadır. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: **"Şu halde yalanlayanlara itaat etme. Onlar senin kendilerine yumuşak davranmanı arzu ettiler; kendileri de bunun üzerine sana yumuşak davranacaklardı."**[6] Allahu Teâlâ'nın,"Yalanlayanlara itaat etme" buyruğu, Allah subhanehu ve Teâlâ tarafından resulüne, yalanlayanlara itaat etmesini yasaklamadır. Bunlar, hakka muhalefet eden Mekke kâfirleridir. Kurtubi(rahimehullah) tefsirinde şöyle der: "Onu, müşriklere meyletmesinden nehyetmiştir. Onlar, ondan ellerini çekebilmeleri için, onu kendilerinden el çekmeye çağırıyorlardı. Bunun üzerine Allahu Teala onlara meyletmenin küfür olduğunu beyan etmiştir. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: **"Eğer biz sana sebat vermemiş olsaydık, onlara az kalsın biraz meyledecektin."**[7]

Bazı kimseler yanılarak haram olan müdaheneyi, caiz olan mudarat ile aynı zannetmişler ve şer'i mudaratadı altında bilmeden veya bilmezden gelerek hezimet kapısından içeri girmişlerdir. Bunu açıkla-

mak için şunları söyleyebiliriz:

Kuşkusuz mudarat konusu başka bir konu müdahene konusu ise başka bir konudur. Mudarat, muhalife, güzel ve yumuşak sözlerle yaklaşmak içindir. Bunda bir batılın ikrarı, onaylanması veya benzeri bir durum olmamalıdır. Eğer bu tür bir şey olursa bu durumda müdahene konusuna girer. Resulullah(sallallahu aleyhi ve sellem) "Aşiretin kardeşi ne kötüdür" hadisinde batıl bir söz söylememiş, bir hatayı onaylamamış ve amelinde bir masiyette işlememiştir. Onu böyle bir şeyden tenzih ederiz. Bu,şerri vb. def etme babındandır. Fakat içine masiyet karışmayan meşru bir yolla insanları idarede övgü ile ilgili hadisler gelmiştir ve bunlar bazı zamanlar güzel ahlak babından olabilir.

Mudarat ile müdahene arasındaki fark: Mudarat: Dünyanın, dinin veya her ikisinin düzelmesi için dünyayı vermektir. Bu mubahtır, bazen de mustahap olur. Müdahene ise: Dünyanın düzelmesi için dini terk etmektir. Geçenlerden, bu gün islama intisap eden birçok kimselerin yenilgileri ortaya çıkmaktadır. Bu, Allah subhanehu ve teala'nın düşmanlarına karşı meylettiklerinde kendilerini ve insanları aldatarak 'bu, şer'i mudarattır' diyenlerin çirkin yenilgilerinden ve kör meyillerinden başka bir şey değildir. Burada hak batıla batıl ise hakka çevrilmiştir. Dünyanın ve adi şahsi çıkarların uğruna din feda edilmiştir. Bu çirkin hezimetten sonra zaferin anlamlarından hangisi kalabilir?

Yenilginin manalarından üçüncüsü: Kâfirlere ve batıl ashabına yönelme ve meyletmedir. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: **"Neredeyse seni bile, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı uydurasın diye, fitneye düşüreceklerdi. O taktirde seni dost edineceklerdi. Ve eğer biz sana sebat vermemiş olsaydık, onlara az kalsın biraz meyledecektin. O taktirde biz sana hayatında kat kat azabını ölümünde kat kat azabını tattıracaktık. Sonra bize karşı hiçbir yardımcı bulamayacaktın."**[8]

Kim kâfirlere veya zalimlere meyleder veya itaat ederse; ahirette ateş ve azap ile tehdit edilmesinin yanı sıra, onlara meyli ve itaatini aşikâr bir şekilde ilan edebiliyorsa, bu en kötü yenilgidir ve tutunmuş olduğu ilkeleri de bu meyil ve itaatinden sonra yok olup gitmiştir. Sözleriyle ilkelerinden geri adım atmadığını iddia etse de, zalimlere veya kâfirlere gösterdiği bu meyli ve itaati onu yalanlayacak ve yenilgiye uğradığını açığa çıkaracaktır. Amel yalanladıktan sonra ilkelerin hiçbir anlamı olmayacaktır. Bunlar, boş iddialar ve kâğıt üzerindeki mürekkep olmaktan öteye gidemeyecektir. Ağız şişirilerek ilkelerden bahsetmek ve aynı zamanda istediklerinde zalimlere ve kâfirlere meyletmek asla doğru olmayacaktır. Bu, yüz kızartıcı bir yenilgiden başka bir şey değildir.

Zafer ve yenilginin geçen anlamlarını düşünen bir kimse için, İslam emirliğinin başarısız olduğunu iddia edenlerin cehaletleri apaçık bir şekilde ortaya çıkacaktır. Bu anlamları düşünen bir kimse, başlarında müminlerin emiri Molla Ömer'in(Allah Onu korusun)

bulunduğu İslam emirliğinin tüm dünyaya karşı zafer elde ettiğini, Allah'ın onlara lütufta bulunduğunu ve zaferin birçok anlamını gerçekleştirdiklerini kesin bir şekilde bilecektir. Allah onlara rahmet etmiş ve yenilgi anlamlarından onları korumuştur. Allah'tan mücahidlere sebat vermesini ve minneti ile meydanlarda zaferler vermesini diliyoruz. Kuşkusuz O, buna yetkili ve gücü yetendir.

Müslümanın akidesine ve ilkelerine sımsıkı tutunması ve her zaman üstün olduğunu ve -başına ne kadar sıkıntı ve zorluk gelse de- galip olduğunu ilan etmesi gerekir. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: **"Gevşemeyin ve üzülmeyin. Siz eğer müminler iseniz muhakkak üstünsünüz. Eğer size bir yara dokunduysa o topluluğa da öylece bir yara dokunmuştur. O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz. Ta ki Allah müminleri ayırt etsin ve aranızdan şehidler edinsin. Allah zalimleri sevmez."**[9]

Resulullah'a, ailesine ve Ona yardım eden ashabı üzerine salât ve selam olsun. ■

Dipnotlar:

1 Ankebut: 69
2 İbrahim: 27
3 Ali İmran: 140
4 Bakara: 120
5 Bakara: 145
6 Kalem: 9
7 İsra: 74
8 İsra: 73-74-75
9 Ali İmran: 139-140

Nusret Cephesi,
Şam ve Komutan Nureddin Zengi

İbnu Amr İbni'l-As radıyallahu anhümâ anlatıyor: "Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm buyurdular ki: "Bir hicretten sonra bir hicret daha olacak. Arz ehlinin hayırlılarına Hz. İbrahim'in hicret ettiği yer (Şam) gereklidir. Arzda, ahalisinin şerirleri kalır. Arzları, onları (öbür dünyaya) atar. Allah Teâla da onlardan hoşlanmaz. Onları ateş, maymunlar ve hınzırlarla birlikte haşreder."Ebu Davud, Cihad 3, (2482).

İbnu Havâle (r.a.) anlatıyor: "Resûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: "Bu iş, sizin bir kısım toplu gruplara ayrılmanıza neden olacak: Şam'da bir grup, Yemen'de bir grup, Irak'ta bir grup!" Ben: "Ey Allah'ın Resûlü! dedim. O güne erdiğim takdirde (bunlardan en hayırlısı hangisi ise şimdiden) bana seçiverin!" dedim. "Öyleyse dedi, sana Şam'ı tavsiye ederim! Çünkü orası, Allah'ın, arzında mümtaz kıldığı yerdir. Allah kulları arasında seçkin olanları oraya tahsis eder. Ancak (oraya gitmekten) imtina ederseniz, size Yemen'inizi tavsiye eder, (oradaki) havuzlarınızdan için derim. Zira Allah, Şam ve ahalisini (fitnelerden koruma hususunda) bana garanti verdi." (Ebu Davud)

Abdullah b. Amr'ın bildirdiğine göre Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Altımdan minderim çekildi; gözlerim o minderimi izledi, baktım ki Şam'a doğru yönelen bir nura dönüştü. Şunu iyi bilin ki, fitneler çıktığında iman Şam'da olacaktır. " (Fezail'ü-Şam)

Bu hadisler, Şam beldesinin müthiş şanlı tarihi, İslam Alimleri ve tarihçilerinin bu konudaki anlattıkları ve günümüzdeki tüm dünyayı hayretler içinde bırakan inanılmaz direniş gösteriyor ki: Şam; İslam dini ve İslam Ümmeti için gerçek bir nusret cephesidir. Yani İslam Dinine ve İslam Ümmetine yardım edenlerin cephesidir.

Hadiste de bildirildiği gibi bu topraklar; Hz. İbrahim (A.S.M)'ın hicret ettiği topraklardır. Yine hadiste şu gerçekte bildirilmiştir: "Allah (CC), kulları arasında seçkin olanları oraya tahsis eder." Tarihi araştırdığımız zaman Şam beldesinin, Hz. İbrahim (A.S.M) gibi nice Peygamberleri, Rabbani Allah erleri, alimleri ve tevhid savaşçılarını konuk etmiş olduğunu görürüz. Hz. Zekeriyya (A.S.M), Hz. Yahya (A.S.M), Hz. Eyyub (A.S.M), Bilali Habeşi (R.A), Abdullah Ümmi Mektum (R.A), Ebud Derda (R.A), Halid bin Velid (R.A), Ebu Ubeyde bin Cerrah (R.A), Muaviye bin Ebu Sufyan (R.A), Ömer bin AbdulAziz, Nureddin Mahmut Zengi, Selahattin Eyyubi, el Zahir Baybars, İbni kesr, İmam Zehebi, İmam Nevevi, İzzeddin el Kassam, Said Havva, Mervan Hadid, Abdullah Azzam ve daha niceleri...

Ayrıca bölge, Hz. Musa'nın (A.S.M) İsrailoğulları'nı Firavun zulmünden kurtarmak için hicret ettirdiği yerdir. Komutan Talut, Hz. Davut (A.S.M) ve Hz. Süleyman'ın (A.S.M) İslam Devletinin de yönetildiği merkezdir. Hz. İsa'nın (A.S.M) Tevhid mücadelesini gerçekleştirdiği ve göğe yükseldiği yerdir. Ashabı Kehf'in tağutlara başkaldırışları da bu topraklarda gerçekleşmiştir. Kısacası Suriye'yi, Filistin'i, Ürdün'ü ve Lübnan'ı içine alan Şam bölgesi, Büyük Peygamberler, Büyük muvahhid veliler, Rabbani İslam Savaşçıları, Rabbani İslam Alimlerinin diyarıdır.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.V) de amcası Ebu Talib ile birlikte küçüklüğünde muvahhidler ülkesi Şam'a gelmiş, Rahip Bahira, O'nun (S.A.V), Allah'ın Rasulü olduğunu amcası Ebu Talib'e heber vermişti.

Sahih-i Müslim'deki bir hadiste; Hz. İsa bin Meryem (A.S.M)'ın da bu topraklara ineceği haber verilmektedir. "Allah Meryem oğlu Mesih'i (İsa'yı) gönderir. O da Dımaşk'ın (Şam'ın) doğu tarafında ki beyaz minareye ellerini iki meleğin kanatları üzerine koymuş olarak

iner." Bu hadisde büyük azim sahibi Peygamberlerden birisi olan Hz İsa (A.S.M)'ında bu topraklara geleceğini bildiriyor. Bu delil de bu bölgenin kıymetini, hadislerin kendileri için çok önemli olduğu Ehl-i Sünnet Müslümanlar için bir kat daha artırıyor.

ALLAH RESULÜ'NDEN SONRA ŞAM'DAYAŞANANLAR

Biraz da Şam beldesinin en büyük azim sahibi Peygamber Hz Muhammed (S.A.V)'den sonraki tarihine bakalım. Neler yaşanmış? Çok kısa bir özet yapmaya çalışalım:

1) Hz Ömer (R.A) zamanında fethedildi.

2) Hz Muaviye (R.A) zamanında İslam Devletinin merkezi haline geldi ve Çok sayıda Sahabe'nin hicret ettiği ve yerleştiği bir diyar haline geldi.

3) Doğuda Orta Asya, Hindistan, Çin topraklarında, batıda Avrupa ortalarında fetihler yapan diğer yandan ilk kez Konstantin'i kuşatan, tarihin şahid olduğu en büyük imparatorluklardan birine başkent oldu. Bu dönemde en uzak beldelere gidip cihad etmek için toplanan ordular, bu topraklardan yola çıkıyordu.

4) Abbasiler zamanında da ilim, kültür ve medeniyet şehri olma özelliğini sürdürdü.

5) Haçlı savaşlarında, haçlılara karşı cihadın şahlandığı bir merkez oldu. Haçlılar o zamanlarda bu toprakları hiçbir zaman ele geçiremediler.

6) Moğollarla yapılan savaşlarda da merkez bu bölgeydi. Yenilgi nedir bilmeyen Moğollar da bu topraklarda bozguna uğradılar.

7) Osmanlılar zamanında en uzun istikrarlı dönemini yaşadı. İlim ve kültür merkezi olma vasfını devam ettirdi. Şamlılar, Osmanlı ordusunda azaplar denilen savaşçıların arasında cihadlara katılıyorlardı.

8) Kavalalı Mehmet Ali Paşa'nın bölgeye gelmesiyle birlikte yüzyıllardır devam eden huzur bozuldu.

9) Batılı devletlerin Osmanlı devletinin içişlerine karışmasıyla birlikte bölgede büyük problemler baş gösterdi.

10) Sultan Abdülhamid'i tahttan indiren ve Osmanlı devletini yıkmak için ellerinden gelen herşeyi yapan İttihat ve Terakki cemiyeti de bölgede yaptıkları zulümler yüzünden bölge halkında nefretler uyandırdılar.

11) Birinci dünya savaşında Şam'ın evlatları bilinenin aksine büyük çoğunlukla Osmanlı güçlerine destek verdiler. Üstelik sadece Şam'da değil, Çanakkale başta olmak üzere birçok cephede Osmanlı İslam Birliği için büyük kahramanlıklar göstererek çarpıştılar. Şam bölgesinde de çok üstün olan İngiliz kuvvetlerine karşı birçok başarılar elde edildi. Fakat İngilizlerle anlaşan bir hain, emrindeki birliklerle birlikte cepheyi terk ederek büyük bir bozguna sebep oldu.

12) Şam, Osmanlı devletinin yıkılışından sonra bir müddet Fransa'nın egemenliğinde kaldı. Dindar, cengaver Şam halkı, Fransız işgal güçlerine karşı bütün güçleriyle direndiler. İşkence ve zulümler gördüler. Uçakların bombaları altında şehit düştüler. Yine Şam beldesine dahil olan Filistin'e ise, İngilizler yahudileri yerleştirmişlerdi. Böylece Filistinlilerin de yüzyıla yakın zamandır devam eden direnişi ve çilesi de başlamış oluyordu.

13) Fransa'nın bölgeden çekilmesi Şam bölgesine dahil olan Suriye için hayırlı günler anlamına gelmiyordu. Kafir Fransa, kafir artıklarını kendi yerine yerleştirmesini bilmişti, bu gün Şam'ın en büyük parçası olan Suriye, bir haçlı artığı olan mezhepçi kasapoğlu kasap baas rejiminin zulmüne karşı kaçıncı defa kıyam etmekte ve zulüm altında adeta kan banyosu yapmakta, Filistin ise yaklaşık bir asırdır yahudi ile çarpışmakta. Lübnan ise zulüm destekçilerinin kiralık katillerinin kontrolünde.

Bu gün, sınırsız işkence ve zulümlere rağmen tüm insanlığı hayrete düşürecek şekilde katillere, kasaplara, işkencecilere karşı kıyam eden Şam beldesi, geçmişte de haçlı savaşlarının en kanlı olanlarıyla yüzleşmek zorunda kalmıştı. Haçlılar 12. yüzyılda Papa'nın çağrısıyla Müslüman topraklarındaki zenginlikleri ele geçirmek, Müslümanların gücünü kırmak, Kudüs'ü ele geçirmek için haçlı seferlerini başlatmışlar ve sayısız katliamlardan sonra bölgeye yerleşerek, birçok krallık kurmuşlardı. Savaşlarda hem haçlılardan hem de Müslümanlardan yüzbinlerce kişi ölmüştü. Haçlılar Kudüs'te yaptıkları katliamı, "atlarımız göbeklerine kadar Müslüman kanında yüzüyor" diyerek Avrupa'ya bildirmişlerdi.

Haçlı seferleri sonunda Antakya, Urfa, Kudüs ve Trablusta 4 haçlı krallığı kuruldu. Haçlılar bütün Şam diyarını istila etmek ve buraya yerleşmek istiyorlardı. Büyük ölçüde ilerleme kaydetmişlerdi. Parça parça olmuş İslam Ümmeti hep birlikte haçlılara karşı koyamamış ve haçlı ilerleyişini tüm çabalarına rağmen durduramamıştı. Büyük zayiatlar vermelerine rağmen neticede haçlılar bölgeye yerleşmişlerdi.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen yüce Allah'tan hiçbir zaman ümit kesilmez. Allah'ın (cc) yardımı inananlarla beraberdir. Yüce Allah'ın bir nimeti olarak: haçlı saldırıları sırasında da, haçlılar bölgeye yerleştikten sonra da Müslümanlar, haçlılara karşı taarruzlarına ara vermediler. Yüce Allah da Müslümanlara, bu uğurda ortaya koydukları çabalarından ve dualarından dolayı istediklerini verdi ve Selçuklu cihad emirliğinden Zengi ailesi, tarih sahnesinde kendisini gösterdi ve İmanlı, kahraman, mücahit Şam halkı ile birlikte büyük savaş gününde Nusret cephesi Şam da buluştu. İnşaAllah mübarek Şam halkı ve nusret cephesi Şam beldesi, bu günde Rabbani İslam komutanlarıyla buluşacak ve İslam ile Şam beldesinin ayrılığı bir daha olmayacak.

Şehit İmamüddin Zengi, Yüce Allah uğrunda, hain bir batıni tarafından şehit edilene kadar haçlılarla çarpışmaya devam etti. Ve yarım asır boyunca haçlı

işgali altında kalmış olan Urfa'yı fethetmeyi başardı. Sonrasında başka bir sefere giderken şehit oldu. Fakat yerine hem hafız, hem değerli bir İslam Alimi, hem sabahlara kadar ibadet eden, dua eden bir abid, hem adaleti titizlikle araştıran, şeriattan zerre taviz kabul etmeyen, aynı zamanda yüksek idealleri olan bir devlet başkanı, hem de en cesur İslam savaşçılarından birisi olan Komutan Nureddin Mahmut Zengi'yi bıraktı.

Aynı dönemde Haçlılar da Müslüman dünyasında hareketlenmeler başladığını fark etmişler ve İslam güçlerini durdurmak ve Urfa kontluğu gibi İmamüddin Zengi ve Onun gibi Mücahitlerin saldırılarıyla kaybettikleri yerleri de geri almak için harekete geçmişlerdi. İslam güçleri de onları karşılamak için harekete geçmişti. Haçlılar, yine yüzbinlerce kişilik zırh yığını ordularıyla büyük katliamlar yaparak İslamı yok etmek için geliyorlardı. Haç'ın kulları ile çatışmalar Anadolu ve Şam beldesi etrafında gerçekleşecekti.

Haçlıların ilk durağı Anadolu oldu. Bu topraklarda İslam'ın arslanı Komutan Kılıçarslan onlara hiç unutamayacakları dersler vermişti. Fakat yeteri kadar ders almamış olacaklar ki tekrar Anadolu yolunu tercih ettiler. Konya civarında Selçuklular, kahraman ataları gibi düşmana ani bir baskın yaptılar ve ağır kayıplar verdirerek İznik'e geri çekilmelerini sağladılar. Anadolu'da ordularının büyük zayiat vereceğini belki de yok olacağını anlayan haçlılar deniz yoluyla Kudüs'e gitmeye karar verdiler. Orada güçlerini toplayıp Şam'a saldıracaklardı.

Şamlılar da bu durumdan haberdar olmuşlardı. Yaklaşık 100 bin kişilik bir ordu ile haçlıları karşıladılar. Haçlılar ve Şamlılar arasında çok çetin savaşlar meydana geldi. Bu savaşlara Alimler de katıldı. Maliki mezhebinin büyük Alimi Ebü'l Haccac Yusuf b. Dernas el Findelavi de bu savaşta şehit oldu.

Haçlıların bu girişimlerinden haberdar olan Komutan Nurettin Zengi, Şam halkına yardım için Seyfettin Gazi ile birlikte hemen harekete geçti. Haçlılar bunu duyunca geri çekildiler. Fakat Komutan Zengi onları takip etti, ordularını yakaladı ve çok sayıda haçlı askerini kılıçtan geçirdi.

Hicretin 544. yılında Antakya haçlı krallığına hücuma geçen Komutan Nureddin, haçlı ordusunu ortadan kaldırdı. Antakya krallığını da yerle bir etti. Antakya haçlı kralını öldürdü.

Hicretin 549. yılında Nureddin Zengi Şam bölgesini kuşattı. Müslümanların ölmemesi için saldırıya geçmedi. Ama Şam bölgesine musallat olmuş hain, işbirlikçi Müciruddin Artuk'a bir mektup yazarak Frenk elçilerinin Müslümanlardan vergi toplamalarına, Müslüman mallarına Frenklerin el koymalarına asla razı olmayacağını bildirdi.

Hain Müciruddin Artuk, Frenklere bir elçi göndererek onları Nureddin'in ordusu ile savaşa teşvik etti. Ve onlara (frenklere) destek olacağını söyledi.

Fakat Yüce Allah'ın haklarında Rasulullah'a (S.A.V) güvence verdiği Şam halkı, hadislerde işaret edilen o halk olduğunu bir kez daha ortaya koyarak hain, işbirlikçi Müciruddin'den önce davranıp, Komutan Nureddin'in gelmesi için şehrin kapılarını açtılar. Komutan Nureddin, Şam şehrini Mübarek Şam halkı ile birlikte özgürleştirdi. Müciruddin'e de kötü davranmadı.

Fransız kontları da belki de korkularından Komutan Nureddin'i kutladılar ve Ona yakınlaşmaya çalıştılar. Hatta bağlılıklarını bildirdiler.

Komutan Nureddin Mahmut Zengi'nin yüksek idealleri vardı. O sabahlara kadar sadece İbadet etmiş olmak için namaz kılıp dua etmiyordu. "Geceleyin kalk sana ağır söz vahyedeceğiz" Kur'ani buyruğundaki ağır sözü taşımak için gecelerini ibadet ile gündüzlerini de cihad ile geçiriyordu. Komutan Nureddin Zengi'nin idealleri şunlardı: 1) Büyük İslam birliği 2) Kudüs'ün fethi 3) Konstantin'in fethi.

Komutan Nureddin, Bu büyük idealleri gerçekleştirmek ve İslam birliğini sağlamak için Mısır'a büyük Komutan Selahattin Eyyubi'yi gönderdi ve ona sahabe düşmanı, bölücü Fatımilere son verme ve Mısır'ın birliğini sağlama görevini verdi. Kahraman Mısır halkının da desteği ile büyük komutan Selahattin Eyyubi sahte Fatımi halifeliğine son verdi. Hutbe Abbasi halifesi adına okundu. Haçlılar da imha edildi. Böylelikle Mısır da tertemiz Ehli Sünnet mezhebine ve Halifeliğine dönerek kendisine dönmüş oldu. İslam birliği de sağlanmış oldu.

Bu dönemde Nureddin Mahmut Zengi hastalandı. Bu yüzden son derece muzdarip oldu. Haçlılarda fırsatı değerlendirerek bazı başarılar elde ettiler. Fakat Nureddin sağlığına kavuşunca, Kur'ani tabirle susayanların soğuk suya koştuğu gibi tekrar Allah yolunda cihada koştu ve kendisini haçlıların en korunaklı kalelerinden birisi olan Telharim kalesinin önünde buldu. Büyük çatışmalardan sonra Telharim kalesi fethedildi. Bu fetih en büyük fetihlerden biri sayıldı.

Hicretin 567. yılında Komutan Nureddin haçlıların elindeki Rakka'yı, Nusaybin'i, Habur ve Sincar'ı aldı. Şam bölgesinde ve Mısır da haçlıları durduran, büyük fetihler yapan ve İslam birliğini sağlayan Nureddin Zengi Atabeyliğinin sınırlarını Fırat'tan Hemadan'a, Diyarbakır'dan Aden'e kadar genişletti. Abbasi Halifesi de bu bölgelerin sultanı olarak Komutan Nureddin Zengi'yi kabul ettiğini açıkladı.

Komutan Nureddin Mahmut Zengi hicri 569 tarihinde vefat etti. Bu büyük İslam Mücahidi hakkında İslam Alimleri ve İslam Tarihçileri pek çok menkıbe anlatmakta ve onu en büyük İslam Sultanları arasında saymaktadırlar. O sadece savaşlar yapmış, ülkeler fethetmiş, haçlıları bozguna uğratmış bir İslam savaşçısı değildi. O aynı zamanda ilme de çok önem vermiş, Şam, Halep, Hama, Humus ve Baalbek şehirlerinde öğrenim kurumları kurmuştur. İlk Darul Hadis'i O kurdurmuş, kurdurduğu rasathanede güneş saati yaptırmıştır.

Şam'da yaptırdığı büyük hastane, devrin en meşhur mütehassıs doktorlarının hizmet verdiği bir sağlık müessesesiydi. Çok Dindar olup, ilim adamlarının hamisiydi. karargahında dahi Kur'an-ı Kerim okutup, hürmetle dinlerdi. Ülkesini adaletle idare ettiği için"Melikü'l-adl" lakabıyla tanındı.

Şeriat hükümlerinin titizlikle uygulanması konusunda çok hassastı. Eşkiyalardan şikayet eden bir Molla'ya yazdığı mektubunda şöyle diyordu: "Cenab-ı Allah, herşeyi yarattı. Onlar için bir Şeriat koydu. O, yarattıkları için en yararlı olan şeyi bilir. Eğer Şeriata insanların yararına olacak bir ilave yapmak gerektiğini bilseydi, bunu mutlaka yapardı." Bu mektup, Komutan Nureddin Zengi'nin de bütün Mücahitler gibi Şeriat konusunda ne kadar tavizsiz olduğunu gözler önüne sermektedir.

Bütün bunların yanında Komutan Nureddin Mahmut Zengi'nin dillere destan olan kerametleri de vardır. Komutan Nureddin, rüyalarında Yüce Allah'ın izni ile defalarca Rasulullah (S.A.V) ile görüşmüş ve kimi zaman müjde, kimi zaman uyarı, kimi zaman ise Rasulullah'tan (S.A.V) emirler almıştır. Bunların en meşhuru: Peygamberimiz(S.A.V)' in mübarek naaşını çalıp avrupaya götürmek isteyen kişilerin, rüyasında Rasulullah (S.A.V) tarafından Komutan Nureddin'e gösterilip, Rasulullah'ın (S.A.V) "ey Nureddin beni bunlardan kurtar" demesidir. Bu rüyayı o gün üst üste üç kere gören Komutan Nureddin, derhal Medine'ye doğru 20 adamıyla birlikte yola çıktı. Medine'de yabancıları araştırdı ve rüyasında gördüğü Rasulullah'ın (S.A.V) mübarek naaşını çalmaya gelen suçluları buldu. Onlara suçlarını itiraf ettirdi. Bundan sonra da Peygamberimiz (S.A.V)'in kabrinin çevresine derin hendek kazdırdı ve bu hendeği, kurşun eriterek doldurdu. Böylece kabr-i Saadet, çepeçevre kurşunla muhafaza altına alınmış oldu. Bu olay H. 557, Miladi 1162 yılında vuku bulmuştu.

İslam Alimleri Komutan Nureddin Mahmut Zengi hakkında çok şeyler söylediler. Alim İbn-i Kesir onun faziletlerinden sayfalarca bahsetti. Alim İbnü'l Cevzi: "Nureddin Mahmud Zengi... Kafirlerin elinde olan elliden fazla şehri geri aldı. Onun hayatı pek çok sultanın ve idarecinin hayatından daha temiz ve iyiydi. O'nun döneminde yollar güvenli ve emniyetli idi. Onun övülecek tarafları pek çoktur. O, kendini Bağdat'taki halifeliğe bağlı ve onun emrinde görürdü... Karakteri yumuşak huylu, şatafatsız ve alçak gönüllü idi. Alimleri ve dindaşlarını severdi." dedi. Alim ve tarihçi İbnü'l Esir el-Cezeri ise onun için: "Ben önceki Sultanların hayatını inceledim. Raşid halifeler ve Ömer bin Abdülaziz hariç, Nureddin'den daha temiz hayat yaşayan, ondan daha ahlaklı hayat süren adaletli bir Sultan'a rastlamadım" dedi.

Haçlılar da Komutan Nureddin Mahmut için çok şeyler söylediler. Haçlıların onun hakkında düşüncesi şu idi: " Nureddin Mahmut Zengi'nin Allah ile bir sırrı varmış. Bizi askerleri ile değil, Allah ile kurduğu ilişki sayesinde yeniyormuş."

Haçlıların düşündükleri gibi Komutan Nureddin Zengi'nin gerçekten de Yüce Allah ile çok güçlü bir ilişkisi vardı. Haçlıların kabusu olmasında, işgal ettikleri şehirleri geri almasında, Haçlı seferlerini başarısız kılmasında, İslam Birliğini sağlayıp, Kudüs'ün fethine zemin hazırlamasında en büyük etken; kuşkusuz Komutan Nureddin Zengi'nin Alemlerin Rabbi ile olan ilişkisiydi. Komutan Nureddin Zengi sabahlara kadar dua eder, savaş meydanlarında dualarına devam eder ve şöyle derdi: "Ya Rabbi, Dinine yardım et Nureddin'e değil, Köpek Nureddin Mahmut da kim oluyor?" Onun duası buydu işte. Kendi nefsine değer vermiyor. Yüce olan dindir diyor ve zaferi sadece yüce Allah'ın vereceğini biliyor. Yüce Allah da böyle yüce kullarına zafer veriyor.

Bu noktada Komutan Nureddin'in mübarek zevcesi İsmedüddin Hatun'u da hatırlamamız gerekir. O da bütün Müslüman hanımların yapmaları gerektiği gibi dua ordusunun en büyük fertlerinden birisi olmuştu. Mücahit kocasına cihad yolunda destek olmaktan bir an geri durmamıştı. Bu büyük İslam kadını daha sonra da Selahattin Eyyubi'nin zevcesi olacak ve kendi cihadına devam edecekti. Yüce Allah günümüzde müslüman hanımlara da bu anlayışı nasip etsin.

Komutan Nureddin Mahmut Zengi'ye bir gün bir hadis talebesi tebessüm ile ilgili hadislerden bahseder. Komutan Nureddin Zengi ona şu meşhur cevabı verir. "İslam beldeleri işgal altındayken Yüce Allah'ın beni tebessüm ederken görmesinden utanırım." Selahattin Eyyubi'ye de nisbet edilen bu söz belki her iki mübarek komutana da aittir. Çünkü onlar aynımektebin taleberidir. Şeriat ve cihad mektebi...

Zengi ailesi ve o dönemdeki olaylar ile ilgili şu bilgiyi de muhakkak vermemiz gerekir: Zengi ailesi ve Komutan Nureddin Mahmut Zengi Türk'tür. Komutan Nureddin'in en yakın adamlarından ve komutanlarından bir çoğu da Kürt'tür. Bu kişilerden birisi komutan Nureddin'den sonra Hıttin kahramanı, kudüs Fatihi olacak olan büyük Komutan Selahattin Eyyubi'dir. Komutan Nureddin Zengi'nin savaşlarında ona en çok yardımcı olan halk, mübarek Şam halkı da Arap'tır. Bu tarihi gerçekte gösteriyor ki Komutan Nureddin gibi yüce İslam şeriatını uygulayan ve Allah yolunda cihad eden sultanların etrafında müslüman halkların kardeşliği pekişiyor. Ayrılık kimsenin aklından bile geçmiyor.

Yüce Allah, inşaallah nusret cephesi Şam beldesine, Hz İbrahim (A.S.M) gibi Muvahhid, Hz Yahya (A.S.M) gibi takvalı, Hz Davut(A.S.M) gibi abid, Halid bin Velid(R.A) gibi savaşçı, Komutan Nureddinlerini bir kez daha gönderecek. Komutan Nureddinler sadece Suriye'yi özgürleştirmekle kalmayacaklar, müjdelenen siyah sancaklarını Kudüs'e dikene kadar durmayacaklar. Bir müjde daha var; Kudüs'ün fethinden sonra da durmayacaklar. Kur'an bildirdi: "Din tamamen Allah'ın oluncaya ve fitne kalmayıncaya kadar savaşın."

Nusret Cephesi Şam'daki İslam Emirliği şimdiden tüm Ümmet için hayırlı olsun. ■

KİTAP
Defne BAYRAK

Hamd Allah'a, salat ve selam Resulü'ne (s.a.s.), ehline ve ashabına olsun.

Öncelikle bu kitabın hazırlanmasında benden yardım ve desteğini esirgemeyen Pressmedya'ya, Ürdünlü Gazetesi-Yazar Fuad Hüseyin'e, Ramiz Abdulfettah'a ve diğer değerli kardeşlerime teşekkürlerimi sunarım.

2001 yılında meydana gelen 11 Eylül hadiseleri ile dünyanın gündemine oturan Usame bin Ladin, Batılı işgalci ülkelerin yanı sıra Müslüman ülkelerde de birçoklarının 'terörist' addettiği bir şahsiyet haline geldi. Batı medyasının bu yöndeki yoğun kampanyası gerçekten de başarılı olmuştu. Amerika Müslüman ülkeleri işgalini, servetlerini yağmalamasını örtmek için kendine bir kulp hazırlamış ve İslam Dünyası'ndan büyük bir kesimi de peşinde sürüklemeyi bilmişti. Oysa olayların hakikati bambaşka idi. 11 Eylül bir başlangıçtı evet! Ancak gerçeklerin su yüzüne çıkmasının başlangıcıydı. Müslüman ülkeler yıllardır zaten şiddetle karşı karşıya idi. Öyle ki işgal ediliyor, bombalanıyor, ambargolara, en aşağılık muamele ve işkencelere maruz kalıyor, masum kadınlar, çocuklar, genç-yaşlı, çoluk-çocuk tüm Müslümanlar koyun gibi öldürülüyordu. 11 Eylül işte tüm bu zulme verilen ilk açık 'hayır' cevabı idi.

Usame bin Ladin aslında sadece 11 Eylül sonrası değil Sovyetlere karşı girişilen Afgan cihadı sırasında da en önemli isimdi. O vakit cihad tüm Arap rejimler tarafından destekleniyor ve teşvik ediliyordu. Bu nedenle kendisine malını, servetini, rahat bir yaşantıyı terk etmiş 'zahid', 'kahraman bir mücahid' gözüyle bakılıyordu. Tüm medya ondan övgü ile bahsediyordu.

Arap Rejimleri'nin bu cihadı desteklemesi gayet doğaldı. Çünkü efendileri Amerika, Sovyetler Birliği gibi bir rakipten kurtulmak istiyor ve bu yönde her kim ne adım atarsa atsın sesini çıkarmıyordu. Zaten Arap Yarımadası'nı da bir kurşun bile sıkmadan işgal etmiş, ordularıyla Allah Resulü'nün (sav) 'Müşrikleri Arap Yarımadası'ndan çıkarın' buyurduğu o kutsal topraklara rahatça kurulmuştu. Ancak Usame Bin Laden bu ihaneti kabul edemiyordu. Vahyin indiği ve kendi öz vatanı olan Arap Yarımadası'nda Amerika'nın varlığından rahatsızlığını defalarca dile getirmiş, bildiriler yayınlamış ve yayınlatmıştı ancak nafile! Kimse nasihatlerine kulak asmadığı gibi üzerindeki baskı da günden güne artmaya başladı. Malvarlığına el kondu, sığındığı ülkeden kovuldu. Sadece Amerika'nın rızası için alimler, rejimler, halklar tarafından yalnız bırakıldı. O ise kararlı idi. Sovyetler Birliği, Amerika ya da İsrail arasında kendisi için hiçbir fark yoktu. Birinin işgaline karşı savaşırken diğerlerini hoş karşılaması zaten ilke olarak da doğal karşılanamazdı. Yoğun baskıların ardından Sudan'dan çıkarak tekrar Afganistan'a gitti. Amerika zaten Taliban Rejimi'ni yıkmak niyetinde idi. Usame Bin Laden'in varlığını bahane ederek ülkeyi vurdu. Çocuk, kadın, yaşlı Amerika için hiç fark etmiyordu. Herkesi, her yeri bombalıyordu. Düğün çadırı mı taziye çadırı mı hiç önemli değildi. Yeter ki Usame Bin Laden'e ulaşsın!! Vurduğu siviller için bazen özür dileme lütfunda bulunurken bazen bunu yapma gereği bile duymuyordu. Bazense ailelere, her öldürülen aile bireyi başına 100 dolar verip gariban insanları böyle kandırmaya çalışıyordu. Öte yandan Taliban, Usame Bin Laden'i teslim etmedi. Çünkü onlara göre bir Müslüman ne olursa olsun 'kafire' teslim edilemezdi. Dünya mülkü, 'la ilahe illallah' diyerek Allah yolunda savaşan, hele hele de Ruslara karşı girişilen Afgan Cihadı'nda kendilerine büyük yardım ve desteği dokunmuş bir insandan daha değerli olamazdı. Zira Taliban lideri Molla Ömer bu hususta 'biz, bize sığınan bir hayvanı bile teslim etmeyiz' diyerek konumlarını çok açık ve net bir şekilde ortaya koymuştur.

Kitap İsmi: **USAME**
Yazar: **Defne Bayrak**
Yayınevi: **ARK**

Amerika, 'Taliban, Bin Laden'i teslim etmedi, sakladı', 'Bin Laden Afganistan'da' bahaneleriyle on yıldır ülkeyi bombalıyor. 11 Eylül'de öldürülenler 'masumdu' diyenlerin hiçbiri bir gün çıkıp da 'Afganistan'da öldürülen kadın ve çocuklar masum' deme cesaretini gösteremedi. Afgan halkına tek tek sorulmuş muydu ne düşündükleri de hepsi hedef alınmıştı?! Bombardımanlar esnasında kadın ve çocuklar gözetilmiş miydi? Aksine basına yansıyan birçok fotoğraf Amerika'nın kendi gölgelerinden dahi korkan askerlerinin küçücük çocuklara silah doğrulttuğunu ortaya koymaktadır. İşte bu çifte standart Müslüman ülkelere karşı yıllardır uygulanıyor ve kimse bunu sorgulamıyordu. Ancak bir Müslüman kalkıp da zalim işgalciye 'hayır' deyince tüm dünya ayağa kalktı. Müslümanlar bile kendisini kötülemeye başladı. Oysa Müslüman'ın görevi Müslüman kardeşine destek olmak, onu öz kardeşi gibi görmek, onun acılarını paylaşmak, yeri geldiğinde yanlış gördüğü bir nokta varsa şer'i delilleri ile tavsiye ve önerilerini sunmaktır. Kendisini karalamaya kalkmak değil!

Müslümanlar Bin Laden'e hep Batı, Amerika gözüyle bakmayı tercih etti. Oysa o şahsi bir dava peşinde koşmuyordu. O, tüm servetini, krallar gibi yaşama imkanını geride bırakıp dağlarda yaşamayı tercih etmiş, yarı ömrünü Allah yolunda cihadla geçirmiş bir insandı. Allahu Teala'nın yüce kitabı cihad ayetleri ile dolu, Resulü (sav) "Kıyametten evvel *kılıçla gönderildim*. Benim rızkım, mızrağımın ucundadır. Utanç ve aşağılanma, bana muhalefet edenleri beklemektedir" buyururken İslam Dünyası'nda ne yazık ki Allah'ın en büyük farzı olan cihadı yerine getirenler paylanır, aşağılanır, azarlanır, Amerika gibi Müslümanlara karşı 'Haçlı Savaşı' başlattığını apaçık hem de başkanının dilinden ilan eden işgalci ve işgal destekçisi bir ülke övülür, dost edinilir olmuştur!

İşte bu kitap, her ne kadar Amerika 'terörist' ilan etse, Müslüman dünyasından birçokları da buna inansa ya da inanmak istese de içinde bulunduğumuz yüzyıla damgasını vurmuş, ümmette cihad olgusunu canlandırmış ve Amerika'nın, Pakistan'da ailesi ile kaldığı komplekse düzenlediği bir operasyon sonucu öldürülmüş, cesedi ise İkinci Dünya Savaşı sırasında atom bombasıyla Japonya'yı bombalayıp 280 bin sivilin ölmesine, binlercesinin yaralanmasına ve gelecek nesillerin bozulmasına yol açan, Vietnam'da 4 milyon sivili katleden, Müslüman ülkelerde yaptığı katliamların, yağmalama ve soygunların haddi hesabı olmayan Amerika tarafından denize fırlatılıp atılmış Usame Bin Laden'in hayatını, fikirlerini, ne istediğini, hedeflerini, savaşma gerekçelerini ABD çizgisinden çok uzak bir üslupla ele almaktadır. Bu gerçekler, gerek bildirileri gerek röportajları gerek kendisi hakkında Arap dünyasından alimlerin ve Batı dünyasından tarafsız yetkililerin ve gazetecilerin ifadeleriyle aktarılmaya çalışılmıştır. Kitapta ayrıca öldürülmesinden sonra kendisi hakkında yayınlanan bazı mersiyeler, alimlerin sözleri ve önemli bildiriler de yer almaktadır.

Kitapta, okuyucunun kendi kendine karar vermesini sağlamak adına tarafsız bir yol izlenmiştir. Allahu Teala'dan bu çalışmayı yolunda kabul buyurmasını niyaz ediyorum.

Son olarak bu kitabı cihad önderi Peygamberimizin (s.a.s.), ehl-i beyt ve ashabının, eşimin, Usame bin Ladin'in ve Allah yolunda canlarını veren tüm İslam şehidlerinin ruhlarına hediye ediyorum. ■